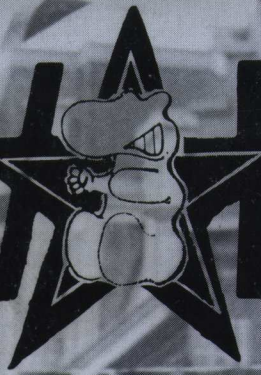

DE ZWARTE

nr.

135

blad tegen klepzeikers

14 sept '89

fl 2,50

dit nummer o.a.:

- Vrouwen in de bajes
- Aktie bij VNO
- Stop Europa '92
- Hafenstrasse
- Repressie in Indonesië

leggen
een ver-
enigd europa
van het
kapitaal

kolofon

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

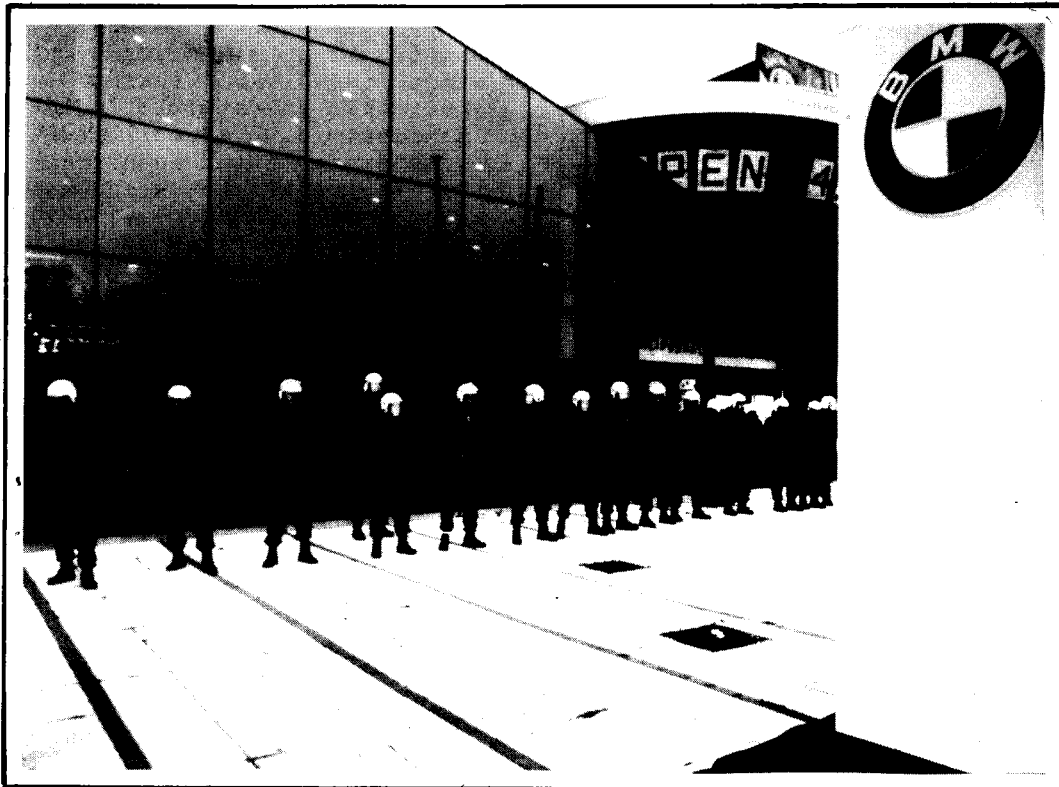
voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is De Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft: wereldwinkel/kraakkroeg, R'dam: kraakkroeg, Dordrecht: botte bijl, Nijmegen: de klinker/ de oude mol, Den Haag: de rode hond/ruward/brullend breekijs/ijzer/koffiehuis blau, Weert: kollektieve boekhandel, Arnhem: infokafee, Eindhoven: vredeswinkel, Venlo: infocentrum/ea. Den Bosch: den duvel/ea. Maastricht: de tribune/ea. Utrecht: de rooie rat/aku/daar/ea. Wageningen: de uitbuyt/ea. Groningen: 689/vredeswinkel/ea. A'dam: fort van sjakoo/slagerzicht/athenaeum/kraakkroegen, Leiden: manifest/wereldwinkel, Alkmaar: portaal, Haarlem: agora/athenaeum/ea.
verder nog op een aantal punten in Duitsland, België en Frankrijk.

Inhoud

2. DIT DUS
3. EUROPEAN FESTIVITIES
15. CENTRUMDEMOKRATEN
16. BEZETTING VNO
18. HAFENSTRASSE
20. VROUWEN IN DE BAJES
24. GEVANGENEN EN BAJESSTRIJD
27. HAARLEM AKTIEF
28. INDONESIA
32. KORTE BERICHTEN

STOP EUROPA '92

DE VOLGENDE BLADZIJDEN GAAN OVER, HET ZAL NIEMAND VERBAZEN, DE EUROPEAN FESTIVITIES, OF BETER GEZEGD: DE AKTIES ERTEGEN. HIERONDER STAAT DE BIJDRAGE VAN DE INITIATIEFGROEP TIJDENS DE OPENINGSVOND IN IN HET PAARD VAN TROJE. DAARNA VOLGT EEN VERSLAG VAN DE DEMONSTRATIE EN EEN EERSTE KRITIEK EROP. DAARNA EEN VERSLAG VAN DE KRAAK, DE ONTRUIMING EN DE ARRESTATIES. TENSLOTTE VOLGEN NOG ANDERE AKTIES TIJDENS DE DAGEN. WE HEBBEN NOG GEPROBEERD VAN ELK THEMA EEN BIJDRAGE TE PUBLICEREN, MAAR VANWEGE OVERVERMOEIDHEID, TIJDSGEBREK EN ONTBREKEND MATERIAAL IS DAT NIET GELUKT. DAT HOU JE DUS TEGOED.

BIJDRAGE VAN DE INITIATIEFGROEP AAN DE MANIFESTATIE STOP '92 WOENSDAG 6 SEPTEMBER PAARD VAN TROJE DEN HAAG

Toverdatum '92.

Zoals al eerder is betoogd, bv door Ernest Mandel, is deze datum eigenlijk niets meer, dan een poging, van de Europese top van bedrijfsleven en politiek, om een gemeenschappelijk politiek projekt van de grond te krijgen.

Een projekt om allerlei barrières voor de 'vrije markt economie' uit de weg te halen. Juist omdat het kapitaal internationaal georganiseerd is, en de vorming van een Europese binnenmarkt het kapitaal de mogelijkheid biedt om superwinsten te maken; juist daarom hebben bedrijven als Philips en Shell geen behoefte meer aan nationale wet- en regelgeving ter bescherming van nationale economieën.

Onder het mom van 'harmonisatie' (van regels, wetten, procedures) is er een dereguleringsoffensief ingezet. De afbraak van sociale verworvenheden is hier een integraal onderdeel van. Wat hier verkocht

wordt onder het mom van een 'zorgzame samenleving' is in wezen niets anders dan de ideologische vertaling (en politieke invulling) van de deregulering.

Het is bepaald geen gladjes verlopend proces. Er zijn (nog) vele hindernissen te nemen, door de Europese economische en politieke top, voordat er sprake is van een nivo van integratie die voldoet aan de eisen van het kapitaal.

Tot op deze hoogte is het hele proces van Europese eenwording voor radikaal links niet interessant: een spel voor heren met onderling tegenstrijdige belangen: een spel voor managers, politici en verkiezings-slogans.

De basis van dit proces, de kapitalistische herstructurering, is daarentegen van het grootste belang voor radikaal links.

Een veel omvattend proces, waarvan de consequenties steeds duidelijker worden. Of-

ficiëel gaat het weer goed met de economie, en dus met de maatschappij. Dit geldt niet voor iedereen.

Het plaatje aan de onderkant van de maatschappij ziet er geheel anders uit. Permanente werkeloosheid voor een grote groep mensen. Wie niet rond kan komen van een uitkering of minimumloon is welkom als thuisarbeidster. Als illegaal kun je terecht in een 'sweatshop'.

De scheidslijn is opnieuw scherp getrokken. Migranten en migrantenvrouwen, jongeren, ongeschoolden en laaggeschoolden, uitkeringsgerechtigden, illegalen; al deze groepen van mensen staan aan de kant van de lijn waar de armen armer worden. De twee-deling van de maatschappij. Niet vanwege de één of andere natuurwet, maar als resultaat van doelbewuste politieke en economische keuzes. De uitbuitingsgraad wordt vergroot: in de drie continenten opgeschroefd tot nieuwe hoogten, en ook in de centra van de welvaart is steeds meer sprake van de systematische invoering van "derde wereld-verhoudingen in het hart van de eerste".

De afgelopen jaren heeft er een, bij vlaggen, intensieve discussie plaatsgevonden in kringen van, wat we 'de autonome beweging' noemen. En niet zonder resultaat. Het heeft geleid tot een herbezinning op de vorm en de inhoud van uitbuiting en onderdrukking; een discussie in ontwikkeling en met een aantal vaste uitgangspunten.

De traditionele analyse van de verhouding tussen kapitaal en arbeid, en deze verhouding als speerpunt van de (klasse)strijd voorop te stellen, is ontoereikend. Voor een bevrijdingsstrijd hier en nu, is het noodzakelijk het geheel van de verhoudingen als uitgangspunt te nemen: en dat betekent een gelijktijdige strijd op meerdere terreinen. Een strijd voor een sociale revolutie die anti-patriarchaal, anti-racistisch, anti-kapitalistisch en internationalistisch is. Anti-patriarchaal omdat ieder idee over bevrijdingsstrijd wat de fundamenteën van het kapitalisme en imperialisme overeind laat staan, gedoemd is te mislukken.

Revoluties zonder vrouwenbevrijding laten een hoofdpeiler overeind.

Anti-racisties omdat dit idee van "witte mannelijke superioriteit" is, wat de solidariteit tussen volkeren en klasse wil breken en vervangen, door kollektieve nep-identiteiten. Anti-kapitalisties omdat het kapitalisme gebaseerd is op roof, plundering en uitbuiting. Het is een produktiewijze, die tot niets dan chaos en zelfvernietiging leidt (zei het helaas niet "automaties").

Internationalisties of anti-imperialisties omdat de 'noord-zuid' tegenstelling één van de belangrijkste tegenstellingen is en de bevrijdingsstrijd in de drie continenten van wezenlijk belang is voor onze eigen perspectieven. Deze zeer beknopte weergave geeft precies het verschil aan tussen autonoom links en de rest. Verschillen die niet alleen in inhoud terug te vinden zijn, maar ook in strategie. Al sinds eind jaren zeventig is er sprake van een crisis binnen links. Kenmerkend voor links is de hoop op veranderingen via parlementaire weg. Opvallend is dat deze hoop gevoed wordt met haar eigen mislukking.

De afgelopen jaren is het parlement alleen maar meer ontdaan van, wat toch al een illusie was, de controle over beleid en het maken van politiek. Desondanks blijven allerlei linkse sociale bewegingen en partijen, ontdaan van hun buitenparlementaire kracht, de parlementaire weg propageren. Niet alleen de vakbonden, partijen en sociale bewegingen hebben last van de crisis van ideeën en praktijk. Ook autonoom links (gedefinieerd als buiten- en anti-parlementair) kent een eigen crisis. Een impasse die voor het grootste gedeelte te wijten is aan beperkingen in analyse en praktijk. Eerst nog even terug naar de zgn. deelstrijdbewegingen oftewel de nieuwe sociale bewegingen uit de jaren zeventig en tachtig. De voorbeelden zijn bekend. Het verloop van de anti-kruisraketten beweging en daarmee het grootste gedeelte van de vredesbeweging, is het duidelijkste voorbeeld hoe een -op zich- radikale- beweging in sociaal-democraties vaarwater geloodst wordt.

Een voorbeeld dichterbij huis is de kraakbeweging, alhoewel de acties van sommige mensen de laatste tijd doen vermoeden dat het grootste probleem van de kraakbeweging het nivo van bewustzijn is, is er in werkelijkheid meer aan de hand. De kraakbeweging is altijd een mengeling geweest. Kraken om een dak boven je hoofd te hebben is wat anders dan kraken als een manier van leven. Het

één voldoet aan de praktische behoefte, het ander is een ideologische en soms een politieke keuze. Ook voor de kraakbeweging gold en geldt dat deze op zichzelf genomen, niet in staat is voldoende tegenmacht te ontwikkelen.

Over het algemeen kun je nu zeggen dat de periode van "burgerlijke ongehoorzaamheid" van de nieuwe sociale bewegingen voorbij is omdat er geen perspectief zit in het bijstellen van het beleid; de zgn. ruimte die er jaren was om het systeem te verbeteren niet langer gegeven wordt.

Deze -alweer grof geschetste- ontwikkeling heeft als gevolg gehad dat er binnen de zgn beweging steeds meer mensen een eigen; d.w.z. individueel bepaald, alternatief gingen zoeken. Soms een politiek alternatief, vaker niet. Binnen het links van de parlementaire weg heeft dit geleid tot de opkomst van groen links.

Een verzameling gefrustreerde linkse intellectuelen, veelal voortgekomen uit de jaren zeventig, die zich graag presenteren als "real-politiker", mensen die je serieus moet nemen.

Maar als je voorbij de moderne vorm kijkt waar het groen-linkse jasje in gestoken is, dan blijft er van de inhoud bitter weinig over. Zo hebben ze de politieke en economische steun aan bevrijdingsbewegingen in de drie continenten uit hun verkiezingsprogramma's geschrapt. Zo ook de onteigening van de produktie-middelen. Ze voeren een politiek m.b.t. het milieu die de minima zwaarder belast als modaal met hun groen-tax, laat staan dat de vervuiler betaalt. Een schoner kapitalisties milieu, zo ziet radikaal linkse realpolitiek er vandaag de dag uit. Alles wat te verkopen valt mag. Politiek volgens de modernste inzichten, is vooral een verkoopprodukt, en heeft weinig te doen met principes en idealen, of analyses.

Het is tegen de achtergrond van deze ontwikkelingen, dat het voor ons noodzakelijk is te komen tot een gemeenschappelijke politiek projekt; te komen tot een autonome tegenmacht.

Zowel de economische als de politieke ontwikkelingen van dit moment (enerzijds de Europese eenwording en de kapitalistische herstrukturering, en anderzijds de yuppifikatie van de politiek) maken het noodzakelijk dat we ons autonoom organiseren, d.w.z. buiten de partijen en instituten om. We willen geen verbeteringen, maar fundamentele veranderingen; een sociale revolutie.

We willen dit moment juist aangrijpen om te komen tot een ontwikkeling in het verZ, het samenbrengen van discussies, ervaringen en ontwikkelingen van mensen uit verschillende structuren. Uitgangspunt daarbij is niet het tot stand komen van één of andere eenheidsworst, maar meer het zoeken naar wegen om onze krachten te bundelen. Omdat hoe ingrijpend het proces van de Europese eenwording ook is, het tegelijkertijd juist al die gebieden omsluit, waarin zovelen van ons actief zijn, dat wij denken dat daarin een gemeenschappelijke noemer te vinden is. Het ontwikkelen van een tegenmacht tegen deze tendenzen zal samen moeten gebeuren.

Een belangrijk doel zal dus ook het creëren van nieuwe en vooral hechtere structuren moeten zijn. Die zullen er niet zomaar zijn. Daar is niet alleen tijd voor nodig, maar vooral de WIL en de OPENHEID om dat mogelijk te maken. Om te beginnen in het verZ zelf. Want zonder een bepaalde onderlinge overeenstemming en duidelijkheid naar buiten toe zal het onmogelijk zijn andere maatschappelijke groepen aan te spreken, tot verbreding te komen.

Het is niet voldoende ons uit te spreken over datgene waar we tegen zijn. Samenwerking is geen doel op zich, maar juist een middel om verder te komen in een discussie over het perspectief waarvoor we gezamenlijk strijden. Welke maatschappij we willen en hoe die te bereiken. Niet het ontwikkelen van een blauwdruk daarvoor is onze prioriteit, maar het ontwikkelen en voeren van de discussie over radikaal en revolutionair verZ.

DEMONSTRATIE

VERSLAG VAN EEN

Afgelopen donderdag werd er een demo gehouden onder het motto "stop europa '92- tegen een sexisties en racisties verenigd europa van het kapitaal". Deze demo stond niet op zich, zij maakte deel uit van een geheel aan activiteiten die georganiseerd waren om eens wat ander licht te werpen op de europese eenwording. Een ander licht in ieder geval dan de gemeente Den Haag, die zijn burgers slechts een kultureel gebeuren voorschotelde, waarbij kultureel gelijk is aan bedrijfsleven, onder de noemer european festivities. Naast de demo waren er verschillende themamiddagen en avonden georganiseerd, waarin onder andere gewezen werd op de gevolgen en de gevaren van een verenigd europa, en die tevens een aanzet tot discussie zouden zijn. De demo vervulde in dit geheel de rol van het direkt uitdragen van ideeën over, tegen en bij een verenigd europa. Duidelijk laten zien dat niet iedereen zich de europese unie door de strot laat duwen, zeker niet in een kultureel beslagje. Daar dus ook een internationaal verZ tegen bestaat.

In hoeverre zijn we daarin geslaagd? Daarover gaat de volgende sfeerschets. Laat ik beginnen te zeggen dat ik het geheel van de 'tegen-festivities' geslaagd vond. Okee, de opkomst viel wat tegen, met name uit de scene. Daartegenover stond een behoorlijke opkomst uit het buitenland. Maar inhoudelijk gezien: de bijdragen stonden als een huis! Men kreeg behoorlijk veel informatie over de verschillende onderwerpen. De sprekers en sprekers vulden elkaar aan. De verbanden tussen de speerpunten bevolkingspolitie, genen-enbiotechnologie, cityvorming, vluchtelingenbeleid en justitie/repressie kwamen goed uit de verf, en dan niet alleen in het economiese gedeelte. Het publiek was enthousiast over de bijdragen, de initiatiefgroep redelijk tevreden.

Maar terug naar de demo. Over dit deel van de 'tegen-festivities' heeft de initiatiefgroep zich het meest haar/zijn hersens gebroken. Iedereen was het er natuurlijk over eens dat er een duidelijke, sterke demo moest komen. Met spandoeken, tekstbandje voor de geluidswagen, aansprekende muziek, en veel pamfletten om uit te delen, zodat het deze keer niet in twijfel te trekken viel waar deze demo voor stond. Van te voren zijn er duizende pamfletten verspreid over heel nederland, waarop te lezen viel waarom we deze demo wilden. Daarnaast is er regelmatig in verschillende bladen gepubliceerd ook over hoe de initiatiefgroep zich het verloop van de demo voorstelde en over het doel van de demo. Ook was er in een redelijk grote oplage (20.000) een

krant verspreid waarin de verschillende thema's (speerpunten) van de hele 'tegen-festivities' uit de inhoudelijke doeken werden gedaan. Niet te vergeten alle affiches die in verschillende talen gedrukt bekendheid gaven aan de demo. Er was ook nog een pamflet geschreven om tijdens de demo uit te delen, om aan het winkelend publiek ook nog eens duidelijk te maken het hoe en waarom van deze demo. Spandoeken waren er dit keer ruim aanwezig. Zij hadden direkt met de thema's van de tegen activiteiten te maken, of gaven uitdrukking aan internationaal verZ. Over het kopspandoek is lang gediscussieerd. De meningen waren verdeeld. Er is achteraf door verschillende mensen kritiek geuit op het kopspandoek, maar misschien wordt het een en ander duidelijker als ik iets meer over de discussie vertel. Met een kopspandoek zeg je natuurlijk niet alles. Het is een van de ondersteunende dingen uit het geheel. Naast het kopspandoek waren er nog tig andere spandoeken die een aanvulling gaven op de kopleus. Met een kopspandoek wil je iets van jezelf laten zien, maar ook de mensen op straat aanspreken. Dit is vaak erg moeilijk, zeker omdat er binnen de scene vaak 'inside' taal gehanteerd wordt. Vaak blijken begrippen die bij ons dagelijks taalgebruik horen toch niet echt gangbaar te zijn bij bijvoorbeeld een winkelend publiek. om te kiezen voor een kopspandoek met alleen de leus 'stop europa '92', dekt niet helemaal de lading, hoewel het wel de leus was van het eerste affiche. Het gaat er niet (alleen) om 1992 te stoppen, de ontwikkelingen zijn allang gaande, 1992 is slechts het fiktieve hoogtepunt. Dan wordt 'stop europa' al snel een naïve uitroep.

De leus 'tegen een sexisties en racisties europa van het kapitaal' dekt al meer de lading. Het valt terug te koppelen naar de inhoud van de krant en dus de thema's. Sexisties vanwege onder andere vrouwvijandige inspanningen van de EG staten, dmv bijvoorbeeld bevolkingspolitiek, waarbij vrouwen moeten zorgen voor meer gezonde, witte bevolkingsaanwas, georganiseerd in kern gezinnen. Racisties vanwege het EG beleid ten aanzien van de opvang (voor zover je dat nog zo noemen kan) van zwarte vluchtelingen en het sluiten van de grenzen voor niet-witte vluchtelingen of migranten. Om maar wat voorbeelden aan te geven. Ikzelf zou liever de leus 'tegen een patriarchaal, racisties en imperialisties verenigd europa van het kapitaal' gezien hebben, om dat dat voor mezelf alle vormen van onderdrukking en uitbuiting inhoud. Maar geef toe, binnen onze eigen kringen worden deze omschrijvingen al vaak als moeilijk 'bekritiseerd', laat staan dat het voor de 'gewone burger' gesneden koek is. Ikzelf vind eigenlijk dat er met de leus voor het kopspandoek een redelijk 'kompromis' is gesloten.

Daarnaast ondersteunen de pamfletten ook nogeens de kopleus. Al met al, een kopleus staat nooit op zich. Genoeg hierover, laten we de demo eens langs lopen. Verzameld werd er op het plein. Er was besloten niet vanaf het Malieveld te vertrekken, omdat tijdens een Koerdiese demo van enkele maanden geleden de ervaring was opgedaan, dat wanneer de kit het eventueel in zijn hoofd gehaald had de demo niet te laten vertrekken, men op het Malieveld volkomen afgesloten van de wereld zou staan. Op het plein, donderdag koopavond, zouden genoeg mensen aanwezig zijn om de aandacht op de

demo te vestigen. Eenmaal aangekomen op het plein kwam er gelijk een hoge kittepief op ons af om te informeren naar de route. Hij probeerde nog wat suggesties te doen, maar onze route stond vast en vanaf het begin waren we vastbesloten onze route te lopen. In de initiatiefgroep was lang overwogen hoe we het beste de demo konden doorzetten zonder dat er een konfrontatie met de kit zou ontstaan (er was rekening mee gehouden dat de demo eventueel tegengehouden zou worden om het feestje van de rijken niet te storen). Op alle mogelijke manieren is er gediscussieerd hoe er zo min mogelijk risico genomen zou kunnen worden. Er was immers opgeroepen tot een brede, strijdbare demo, waarbij strijdbaar niet gelijk is aan rellen. In de kopgroep zouden in ieder geval mensen lopen uit de initiatiefgroep, uit Amsterdam en uit Den Haag (vanwege bekendheid met de weg in de stad en de eventuele inschattingen van de haagse kit). Voordat we gingen lopen werd er een korte bijdrage voorgelezen, waarin nogmaals de nadruk werd gelegd op de inhoud van de demo en het doel. "Vastberaden trekken we naar de Anton Philipszaal om daar luid deze waarschuwing te laten horen aan de duizend 'genodigden', die op het moment van aankomst op die plek al binnen zitten en zich tegoed doen aan de overvloed van hun uitbuiting. De lawaai-demo zal hun krab tot schorpioen maken, hun kaviaar tot bella-donna, hun champagne tot cyankali". Hierna werd de volgorde van de blokken aangegeven en begon het iet-wat rommelige formeren van de blokken. Veel mensen hadden van te voren al besloten zich bij een blok aan te sluiten of zelf een blok te organiseren. Dit lopen in blokken heeft een aantal voordelen. Je loopt met mensen die je voor een groot deel kent, waar je waarschijnlijk al wat (demo)ervaring mee hebt. Je weet elkaar in te schatten en je houdt elkaar in het oog (hoe vaak is het niet voorgekomen dat je binnen twee minuten iedereen uit je stad kwijt bent geraakt). Wanneer je in een blok loopt is een demo minder kwets-

baar voor eventuele provokaties. Je bent meer een geheel. Bijvoorbeeld bij de vrouwendemo voor de chileense vluchtelingen-vrouwen in A'dam tijdens de vrouwenweek, bleek dat heel veel mannen dwars door de demo wilden lopen. Wanneer je als blok loopt laten provokateurs, kwaadwillenden, stillen enz het wel uit hun hoofd om te gaan treiteren. Het is dus in feite ook een heel praktische keus, maar niet alleen. Samen sta je sterk dat laat je ook zien als blok. Er is wel kritiek geweest op het oproepen tot de verschillende bloks en dus op het affiche. Waarom werd er opgeroepen tot een vrouwenblok, terwijl het niet verder georganiseerd was? Ten eerste waren er vrouwen die graag alleen met vrouwen binnen zo'n demo wilden lopen. Daar moet dan bekendheid aangegeven worden, en de mogelijkheid moet geboden worden. Ten tweede, georganiseerd of niet, iedere aanzet om te komen tot een sterke, op elkaar ingespeelde demotraditie met vrouwen onderling draagt een steentje bij. Ten derde zijn er veel vrouwen die wel naar een demo komen als ze weten dat er een vrouwenblok is, omdat ze zich in een gemengde demo niet veilig voelen. Tsja, en dan het migrantenblok. Dat was dus echt een volslagen misser. In het enthousiasme om een strijdbare demo te organiseren en tijdens het praten over hoe de demo gestalte te geven, leek het blokken idee het juiste om te doen. Terwijl we zaten te verzinnen tot welke blokken we konden oproepen of welke groepen zich in een blok zouden willen organiseren kwamen we ook (automaties?) op een migrantenblok, omdat vaak bij demo's er verschillende migrantenorganisaties meelopen in een blok. Deze blokken kwamen steeds behoorlijk sterk over, zeker op de 8okt. FNV-demo. Op een of andere manier werd er vanuit gegaan dat het een soort van vanzelfsprekendheid was om op te roepen tot een migrantenblok, terwijl er dus niet met henzelf is overlegd, behalve via wat kennissen en in de wandelgangen. Een behoorlijke misser dus. Onwetendheid of nederlandse arrogantie? in ieder geval behoort lijf stom!

Voor het internationalisties blok was zeer breed en zeer internationaal gemobiliseerd. Info's, gesprekken, discussies, enz, enz, gingen hieraan vooraf. De eerste aanzetten hiertoe waren al gegeven tijdens de internationale vrouwenweek. Daar was al met een aantal vrouwen uit verschillende landen gediscussieerd over de Europese eenwording en over de Europese festiviteiten en het mogelijk verzet daartegen. In ieder geval was voor mijzelf een belangrijk argument om op te roepen tot een internationalistiesblok het feit dat een verenigd Europa konsekwenties heeft voor ons allemaal binnen Europa. Wanneer wij hier in Nederland dus een demo tegen het verenigd Europa organiseren is dat niet alleen ons pakkie an, maar dat van ons hele verzet. juist op dit punt kunnen we de krachten van het Europese verzet bundelen en laten zien dat we samen strek staan in de strijd. En juist van gemeenschappelijke ervaringen worden we sterker. En dan is zo'n demoverving ook weer een stapje in de goede richting. Aan de oproep voor dit blok is dan ook flink gehoor gegeven. Naast het formeren van blokken was er ook besloten om een touw om de hele demo te 'spannen'. Een gewoonte uit de BRD, door ons gepikt. In de BRD hebben ze goede ervaringen met deze manier van de demo te beschermen tegen allerlei provokaties van stillen en aanvallen van de kit. Voor de kit wordt het op deze manier ook erg moeilijk om mensen uit de demo te vissen. Bijvoorbeeld wanneer mensen een prikactie hebben gedaan kunnen ze veilig teugkeren in de demo. Het is dus in feite een extra beveiliging die je inbouwt. het wordt moeilijker voor 'buitenaf' (kit, provokateurs, stillen en in het haagse geval ook krullies) om incidenten uit te lokken, waardoor de demo op een gigantiese manier op een rel kan uitlopen. Zeker met het oog op de krisisdemo van twee jaar geleden (19 sept '87) is deze voorzorgsmaatregel geen overbodige luxe. Dedemo komt gesloten over, dat kan dus een heel krachtige uitstraling geven. Natuurlijk zit er, zoals overal altijd, een maar aan. Voor sommige mensen wordt het moeilijker zich spontaan bij de demo aan te sluiten, maar misschien is dat een kwestie van wennen. Mij persoonlijk kwam het touw niet negatief over. Een van de eerste keren dat ik in mijn demolooptaan een demo meemaak die niet als los zand aan elkaar hing. Maar duidelijk aanwezig was, een gesloten geheel met een duidelijk doel. Daarnaast gaf het natuurlijk aanleiding tot komiese incidenten. De kopgroep werd min of meer stilgezet omdat de mensen die aan de zijkant liepen naar achteren getrokken werden. Men trok vooraan driftig aan het touw om verder te kunnen, dat terwijl er achteraan in de demo mensen zich zelfs afzetten tegen een auto om maar te voorkomen dat het touw uit hun handen gerukt werd. Toch een spelletje?

De wandeling door de stad verliep zonder incidenten, alhoewel, achteraf hoorden we dat de EHBA wagen die achter de demo aanreed was aangehouden en de mensen die in de auto zaten waren behoorlijk geïntimideerd door de kit. Als ze hun naam niet zouden zeggen, zouden ze gearresteerd worden. Dit gebeurde tijdens de demo en niemand heeft het schijnbaar in de gaten gehad. We hadden dus deze auto ook binnen de touwen moeten hebben of op een andere manier had deze voor de demo belangrijke auto beschermd moeten worden.

De route ging over brede straten en smalle steegjes. Dit gaf af en toe wat verwarring. Niet alleen bij de kit die er met hun karren niet doorheen konden, maar ook bij de Duitse kameradInnen die aan dit soort situaties niet gewend zijn en zich in die steegjes knap ongemakkelijk voelden. Op verschillende plekken waar veel mensen stonden werd het geluidsbandje gedraaid met het hoe en waarom van de demo, gevolgd door luid geroep en veel leuzen. Veel mensen reageerden positief op de demo, met name ook door de pamfletten die in grote hoeveelheden werden uitgedeeld. Af en toe werd een gesprekje gevoerd met het winkelend publiek.

De leuzen waren duidelijk en spraken voor zich: "tegen het verenigd Europa van het kapitaal, strijden wij, internationaal" en "buitenlanders blijven, fascistenvrij". (zeker ook met het oog op de verkiezingsuitslag). En natuurlijk "viva, viva, la revolutie". Onze leuzenkultuur kan echter nog steeds groter. Het leuke was dat onze buitenlandse kameradInnen van te voren samen met enkelen van ons hadden geoefend op het roepen van Nederlandse leuzen. Trouwens, hoewel het internationalistische blok voornamelijk bestond uit Duitse genosInnen, waren er ook kameradInnen uit Frankrijk, Engeland, Zwitserland, Denemarken, Friesland, Italië, zelfs iemand uit de DDR.

Niet geheel boven verwachting kwamen we aan bij de Anton Philipszaal. Er waren daarover twee inschattingen: of we zouden dichtbij kunnen, omdat de kit tijdens die dagen alles zoveel mogelijk in goede banen wilde zien. Den Haag moest immers een bijzondere goede beurt maken met de Festiviteiten; of we zouden op een afstand gehouden en de kit zou dan waarschijnlijk wel behoorlijk gefokt zijn. Omdat je het bij de Haagse kit nooit weet was het toch een beetje verwarrend om zo dicht bij te kunnen komen, bijna op steenworp (ahum) afstand. De kit heeft tijdens de demo wel het plan gehad om in te grijpen, zelfs vier keer, maar van hoger hand mocht het steeds niet. Een van die keren was inderdaad het moment waarop we richting zaal liepen. De kit had ons liever op het Spui al tegengehouden. Op een of andere manier gingen ze ervanuit dat de geluidswagens geduwd werden omdat het van die oude wrakken waren, die wij bij de Anton Philipszaal dan zouden gebruiken om een aanval te doen en met de bussen naar binnen wilden rammen.

Op zo'n manier liepen ze elkaar dus tegen ons op te fokken, gevaarlijke gekken! Op deze manier zijn ze er gewoon op uit om de demo te provoceren, gelukkig was deze slag aan ons.

Wat in ieder geval duidelijk werd, en dat precies de bedoeling ook van deze demo, is dat de zwijnen zich onder politiebescherming te goed gingen doen. Het was weer eens overduidelijk zichtbaar dat politiek, kapitaal en staatsgeweld hand in hand gaan. Onder de zwijnen werden trouwens ook leden van het voormalig (s)links kollege van Den Haag gezien, ze voelden zich behoorlijk betrupt, maar ja zulke tieps kun je zowiezo vergeten.

Bij de APzaal werd een manifestatie gehouden, waar verschillende bijdragen voorgelezen werden. Over de kraak die 's ochtends was geweest, een eigen bijdrage van de initiatiefgroep, solidariteitsverklaringen uit de BRD, Frankrijk en Engeland, een groet aan de hongerstakende sociale gevangenen in Denemarken, een groet van de FOBA gevangenen uit de Bijlmerbajes. Helaas was het niet overal even goed te verstaan, achterin de demo kwam nauwelijks iets over. De eigen bijdrage van de ini.groep kwam niet helemaal uit de verf, jammer genoeg want daar straalde behoorlijk veel power uit. Daarnaast vond ik het erg jammer dat er geen bijdrage was over het gebied waar we stonden; slagveld van cityvorming bij uitstek: het bankgebied.

Aan de bijdragen lag het in ieder geval niet, maar ik vond de manifestatie verder niet zo'n succes. Terwijl we daar stonden fladderden de meeste blokken uit elkaar, om waarschijnlijk iets van de reden op te vangen, de touwen werden losgelaten.

Men was niet meer alert, maar juist daar was het ontzettend belangrijk een duidelijke verbondenheid uit te stralen en er geen twijfel over te laten wat je daar staat te doen.

Juist daar had de kit de demo aan kunnen vallen. Gelukkig ging alles goed, maar wat ik zeggen wil lijkt me duidelijk. We hadden ook veel meer lawaai moeten maken, daar kwamen we ook voor, om wel duidelijk te laten merken dat wij ons verzetten tegen dit soort 'brood en spelen' om de bevolking maar rustig te houden en de zwijnen op hun gemak te laten slempen. Dus meer herrie. Waar waren de trommelarsers. Voor mijn gevoel was dat een beetje een dood punt in de demo, gelukkig zijn er niet veel mensen die mijn mening delen.

De fakkels die tijdens de manifestatie waren uitgedeeld gaven weer een extra dimensie aan het geheel. Zeker op de weg terug naar het Malieveld was het een te gek gezicht, die hele stoet met die fakkels (feit blijft dat ze stinken). Op het Malieveld werd de demo ontbonden nadat we nog eenkeer gezamenlijk een leus hadden geroepen.

Terug naar de vraag: was de demo geslaagd?

Wat mij betreft in ieder geval wel! Sterk, krachtig, goede leuzen, veel en duidelijke spandoeken, een goede tekst voor de geluidswagen, opzwevende strijdbare muziek, (tips over het gebruik en functioneren van geluidswagens blijven welkom, alhoewel ik wel vind dat de coördinatie steeds beter gaat, tussen het afwisselen van leuzen, het draaien van muziek en tekst), zowaar Nederlandse goed lopende leuzen.

Eigenlijk wel een demo zoals ik me het vanaf het begin heb voorgesteld. We leren het wel!

ENIGE KRITIEK OP DE DEMONSTRATIE

Vergis ik me nu dat ik de indruk heb dat heel veel mensen razend enthousiast zijn over het verloop en inhoud van de demonstratie in Den Haag, afgelopen donderdag? Hoe dan ook, zelf ben ik dat niet. Nu hebben de afgelopen dagen in Den Haag veel stof doen opwaaien en is het momenteel niet eenvoudig om, vanwege de vele indrukken en gebeurtenissen, de balans op te maken. Toch maar in de pen geklommen, vanwege de volgende redenen:

HET INTERNATIONALISTISCHE BLOK

Om te beginnen het internationalistische blok. Hierover hoorde ik het een en ander over op een stedelijk overleg in Utrecht, een week voor de demo. En kon ik niet ontkomen aan enig cynisme t.o.v. dit voorstel. Ik vroeg me af wat de legitieme reden geweest is om een internationalistisch blok te vormen en tot op heden weet ik die nog steeds niet. Op vragen van mensen hierover kwam een antwoord waar ik me moeilijk in kan vinden. Namelijk dat er mensen uit Hamburg, Berlijn, Kopenhagen, Amsterdam en andere steden in het verleden de nodige ervaringen opgedaan hebben met het voeren van discussies en acties en dat op basis van deze ervaringen de keuze is gemaakt om op te roepen tot het internationalistische blok.

Het is duidelijk dat een vrouwenblok of een migrantenblok binnen een demonstratie legitiem is. Er zijn immers tegenstellingen tussen mannen en vrouwen, tegenstellingen tussen witte en zwarte mensen, zowel binnen als buiten de "beweging". Organisatie en strijd tegen de onderdrukking (sexisme, racisme) die het gevolg is van deze structurele tegenstellingen, blijft noodzakelijk.

ETIKETTEN

Dat er mensen uit verschillende landen deelnamen aan de demo is voor mij absoluut geen punt van kritiek. Internationale solidariteit vind ik echter geen legitieme reden tot het oproepen en vormen van een internationalistisch blok. Dat de mensen uit verschillende landen bijelkaar lopen in een demo is misschien ook niet meer als logisch. Een demo bestaat altijd uit diverse groepen mensen uit verschillende sceentjes of steden. Maar om deze groepen de etiketten van blokken te geven is volstrekt zinloos. Net als dat een oproep voor een "anti-impie-blok", een "Vrankrijk-blok", een marxistisch-leninistisch-blok, een "Utrecht-blok" of een "mannenblok" dat ook is. De oproep voor een internationalistisch blok vind ik daarom nogal in tegenspraak met de oproep tot eenheid in de strijd.

HET TOUW

Eenheid in de strijd...tja, van veel mensen heb ik gehoord dat de demo krachtig was geweest. Door eenheid veel kracht. Heeft het touw om de demonstratie hiermee te maken gehad? Op zich heb ik niets tegen het gebruik van het touw, wanneer die keuze daartoe strategisch is. Maar wanneer er gesteld wordt dat de bedoeling van het touw is om de eenheid te versterken, word ik wederom cynisch. Zo'n eenheid hoeft voor mij niet zo. Wat is dan de inhoud van deze eenheid? Wat is de waarde van deze eenheid wanneer deze ontstaat door dit truukje (het touw)?

Buiten de vraag, of het belang nu werkelijk groot is om tot deze eenheid te komen, denk ik dat er wel wat meer moet gebeuren om tot deze eenheid te komen. Bijvoorbeeld d.m.v. het voeren van de nodige discussies en de noodzakelijke confrontaties met onszelf en anderen aan te gaan. Met de oproep om ingehaakt te lopen heb ik eigenlijk hetzelfde gevoel als met het touw. Ik heb zelf dan ook buiten de demo gelopen en pamfletten uitgedeeld. Daardoor heb ik, buiten de kritiek die ik genoemd heb, een positief gevoel overgehouden aan de demonstratie. Het effect van het folderen was boven verwachting. Opvallend veel positieve reacties van mensen buiten de demo.

BIVAKMUTSEN

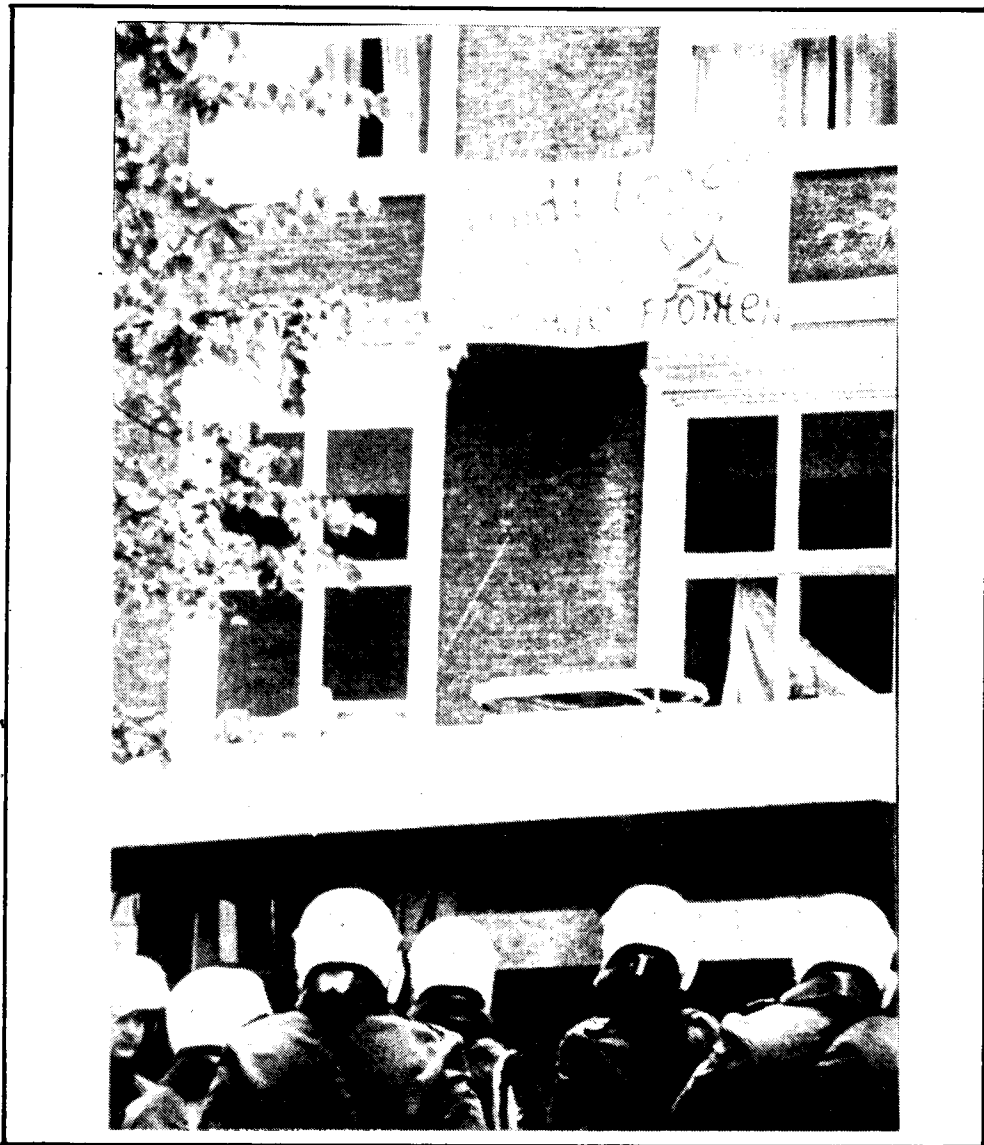
Wat ik ook prima vond was dat er geen bivakmuts te zien was. Het ontbreken van deze mutsen heeft zeker een steentje bijgedragen dat het "publiek" positief reageerde. Mooi meegenomen is ook dat de "sloopbrigade" zich netjes heeft gedragen. Is het dan eindelijk mogelijk om afspraken te maken voor een demonstratie?

Tamelijk vermoeid kruip ik naar de laatste regels van dit verhaal, om nog even te stellen dat ik van de demonstratie zeker niet baal, het weekje Den Haag vol gebeurtenissen was best wel tof, en voor discussie achteraf, als dat gebeurd, is er genoeg stof...

joost

KRAAK EN ONTRUIMING

PERSVERKLARING

Uit verzet tegen de Haagse European Festivities hebben wij, ook om de themadagen en de demonstratie tegen het verenigd Europa van de multinationals te ondersteunen, dit pand gekraakt. Als kraaksters, uitkeringsgerechtigden en studenten keren we ons tegen de eenwording van Europa omdat het projekt '1992' slechts voordelen zal opleveren voor de grote bedrijven.

Alles is gericht op het profiteren van Den Haag als 'Europese stad'. De European Festivities zijn volgens een woordvoerder van de gemeente bedoeld om aan de bevolking te laten zien wat er tot nu toe is bereikt in Europa. Wij vinden dat de European Festivities (EF) daarvan een verkeerd beeld geven. Het grootste culturele programma heeft niets met Europa '92 te maken en de vele kongressen zijn nauwelijks toegankelijk voor mensen die niks hoogs in het bedrijfsleven zijn.

Door het gedeeltelijk wegvallen van de Europese binnengrenzen wordt de concurrentie tussen de verschillende westeuropese bedrijven sterk vergroot. Die concurrentie zorgt ervoor dat de bazen steeds naar nieu-

we produktiemethoden en nieuwe technologieën zoeken; dit om de winsten te verhogen. Dit proces leidt tot grote verschillen tussen kleine en grote bedrijven, waarbij de kleine bedrijven weggekonkurreerd worden. De overgebleven ondernemingen zullen op steeds grotere schaal gaan produceren om in de technologiese concurrentie overeind te blijven. Dit leidt tot een enorme concentratie en centralisatie van macht in een zeer beperkt aantal bedrijven (multinationals). Er worden dan ook grote problemen voorspeld zoals hogere werkloosheid, massale sluitingen van kleine en middelgrote bedrijven, onzekere arbeidsomstandigheden etc. Veel bedrijven zullen fuseren, overgenomen worden of failliet gaan. Geschat wordt dat het aantal bedrijven in de EG met 40% zal afnemen terwijl de omvang van de overgebleven bedrijven zal verdubbelen. Zo wordt de macht van multinationals als Unilever, Philips, Vendex Int. en Shell griezelig groot.

Doordat de macht van multinationals vermeerdert, worden arbeidsters en arbeiders van verschillende landen steeds meer tegen uit elkaar gespeeld. De multinationale ondernemingen vestigen zich daar waar de

loon-, belasting-, en produktiekosten het laagst zijn. Nu doen zij dat op grote schaal in de landen van de drie continenten (Azië, Afrika en Latijns-amerika, de zgn. derde wereld). Bovendien worden uit deze landen goedkoop grondstoffen geroofd en er wordt giftig afval gedumpt.

Overheden van arme landen aksepteren deze vestigingsvoorwaarden om de grote werkloosheid en inflatie het hoofd te kunnen bieden. Dit 'beleid' wordt gestimuleerd door het Internationaal Monetair Fonds (IMF), waar westeuropa en de VS grote belangen in hebben. Deze kapitalistische ontwikkelingen zijn al lang aan de gang. Daarbinnen past

Europa 1992 als een kapitaals- en machtsvergroterend projekt. Alleen de rijken profiteren hiervan. Bedrijven krijgen gunstige vestigingsplaatsen in de steden, waar woonhuizen voor moeten wijken. Justitieapparaten van de EG-landen werken steeds meer samen om de bevolking te controleren en grote bedrijven te beschermen. De grenzen gaan dicht voor de vluchtelingen.

Kenmerkend aan de nieuwe technologieën is dat ze geen nieuwe werkgelegenheid scheppen. Hele industrieën (zoals de staalindustrie en de scheepsbouw) zijn aan het verdwijnen en worden vervangen door produktiesystemen die zich kenmerken door automatisering. Een direkt gevolg hiervan is dat de arbeidsverhoudingen zoals wij die kennen, vaste arbeidsplaatsen, vaste lonen, geregelde arbeidstijden en sociale zekerheid- ook moeten verdwijnen. In de toekomst zal arbeid meer en meer in de vorm van uitzendwerk, oproeparbeid en thuiswerk plaatsvinden. Over het algemeen betekent dit: lagere lonen, slechtere werkomstandigheden, nauwelijks sociale voorzieningen. Voor de ondernemers betekent dit een drastiese verlaging van de loonkosten.

Een oproepkracht moet opdraven bij pieken in de vraag en moet weer naar huis als er niets te doen is. Een ander voordeel voor de ondernemers is dat mensen steeds individuëler en geïsoleerder van elkaar gaan werken zodat de mogelijkheden om je te organiseren aanzienlijk verminderen. Geen lastige vakbondsbelemmeringen meer, maar goedkope en vooelvrje arbeidsters en arbeiders. Het aantal uitzendkrachten is in de periode '82-'86 verviervoudigd. Volgens het CBS werkten in '86 zo'n 126.000 mensen met een afroepkontrakt, tweederde waren vrouwen. So-wieso wordt het overgrote gedeelte van bovengenoemde zgn. 'flexibele arbeidsvormen' door vrouwen verricht. Dat betekent voor vrouwen een dubbele belasting. Huishoudelijke arbeid en arbeid buitenshuis moeten worden gekombineerd omdat mannen weigeren huishoudelijke taken op zich te nemen. Het aantal vrouwen

LANGE VOORHOUT

dat thuis industriële arbeid ver-richt, vér onder het minimumloon, wordt nu al tussen de 40.000 en 400.000 geschat.

Vrouwen nemen in het toekomstig europa dus een aparte positie in. In het kapitalistische en dus patriarchale systeem hebben vrouwen al tientallen jaren veelomvattende huishoudelijke arbeid te verrichten; o.a. het opvoeden van de kinderen en het verzorgen en oplappen van de man zodat hij op zijn werk veel produceert. Deze arbeid van vrouwen blijft onbetaald en ondergewaardeerd, terwijl het kapitalisme totaal in de soep zou zijn gedraaid als vrouwen massaal zouden staken.

De taak van vrouwen in een 'europa zonder grenzen' is door de heren beleidsmakers al verzonnen. Volgens Europees kommissaris Marin zou het europa aan voldoende bevolkingsaanwas ontbreken hetgeen in 2010 "weleens tot problemen zou kunnen leiden". West-europese vrouwen worden door reclamekampanjes, verhoging van de kinderbijslag etc. gestimuleerd om het toekomstige arbeidsleger te baren; tegelijkertijd worden vluchtelingen het land uitgezet of aan de grens al geweerd. Homoseksuelen wordt de opvoeding

van kinderen moeilijk gemaakt of ontzegd.

Cityvorming, ook in den haag

In het kader van de europese eenwording wordt de infrastructuur van de steden aangepast aan het kapitaal. Dit zien we aan de vele dure kantoren en prestige-objekten die in b.v. het Haagse centrum gebouwd worden. Het centrum wordt steeds vaker gebruikt als luxe uitgaansgelegenheid, voor toeristen en als werkgebied. Overdag is de stad vol met mensen, terwijl 's avonds de stad leeg is. Vrouwen voelen zich terecht niet veilig meer op straat. Ook de sociale controle in de steden is verdwenen. Die is overgenomen door kamera's en een politie-apparaat dat slechts de belangen dient van degenen die het geld in handen hebben. Alles is in het belang van de grote bedrijven waar zoveel mogelijk ruimte voor beschikbaar moet zijn. De stad wordt steeds onleefbaarder. Wel wordt er van gemeenschapsgeld een luxe stadhuis gebouwd waar de haagse bevolking niets aan heeft. Mensen die al jarenlang in het centrum gewoond hebben, worden weggesaneerd naar de randgebieden. In de nabije toekomst

kunnen alleen de rijken het zich nog maar veroorloven om in het centrum te wonen. Zo dreigen er ghetto's te ontstaan. De oorspronkelijke wijkbewoonsters en bewoners worden weggestopt in buitenwijken, waar ze geïsoleerd zitten, vereenzamen, geen sociale contacten hebben; waar staat en kapitaal het sociale verzet willen breken. Er wordt in de wijken een minderwaarde gekreëerd. Het is alleen al door de omgeving waarin je woont al bijna onmogelijk om b.v. te studeren. In dure wijken zijn de beste scholen en de beste voorzieningen. Hierdoor wordt een tweedeling in de maatschappij gekreëerd: de rijken worden rijker, de armen armer. Om bovenstaande redenen hebben we besloten om ons daadwerkelijk te verzetten tegen dit promotiefeest voor de rijken: de European Festivities. Daarom laten we ons ook niet zonder meer uit het pand slaan. Tijdens de EF gebruiken we dit pand om informatie te verspreiden, discussies te voeren en 's avonds een cultureel programma te organiseren. Iedereen is welkom om te komen kijken en aan het programma en de discussie deel te nemen. Na de EF willen we dit pand gebruiken als woonruimte.

KOM IN VERZET TEGEN HET EUROPA
VAN DE RIJKEN !!!

VERSLAG

Donderdagochtend 7 september hebben we met een groep mensen uit verschillende steden een pand aan de Lange Voorhout 7 in den Haag gekraakt. Het pand lag aan de rand van het gebied waar de "European Festivities" werden gehouden. We hebben het gekraakt, juist op deze plek, uit protest tegen het monopolie van de rijken, waarvan cityvorming in steden een onderdeel is. Daarnaast was het de bedoeling het pand te gebruiken als centrum voor informatie, discussies en culturele activiteiten. Ook wilden we onderdak bieden aan andere activisten die voor tegen akties in den Haag waren.

DE KRAAK

Nadat de breekploeg de deur had opengemaakt werd razend snel een enorme hoeveelheid aan barricademateriaal naar binnen gedragen. De smeris probeerde nog achter de laatste bedspiraal naar binnen te hollen, maar die mocht er niet in. De mensen die nu nog buiten stonden hielpen elkaar door het raam naar binnen. Het huis bestond uit een voor- en een achterpand, verbonden door een gang. In korte tijd hadden we de

strategische punten gebarricadeerd. Voor en achter werden spandoeken opgehangen. Ondertussen werden aan de Lange Voorhout pamfletten uitgedeeld met onze mening over de European Festivities en de reden van onze kraak. In de daaropvolgende uren verzamelde zich steeds meer smeris, M.E., fotograven en publiek om het pand. Toen duidelijk was dat we ontruimd zouden worden, hebben we de gereedschappen en vrachtwagen weggebracht. Er was een brandblusser uit het pand mee naar buiten gegeven. De jongen die het aannam werd hiervoor gearresteerd wegens diefstal. Toen de M.E., zoals verwacht aan de achterkant van het pand, aanstalte maakte om te gaan ontruimen, hebben we ons "verdedigd" door verfbommen te gooien en het achterpand in rook en as te zetten. Het verdedigingsmateriaal in het voorpand hebben we niet gebruikt aangezien de smeris aan de voorkant ons niet aanviel maar opwachtte. Intussen hadden we ons verzameld in de hal. Nog voordat de M.E. door de barricade van de gang (van het achter-naar het voorpand) brak zijn we ingehaakt naar buiten gesjokt. Nog wat leuzen mompe-

lend werden we aangehouden en afgevoerd. Het gebrek aan strijdlustigheid tijdens de ontruiming stond in scherp contrast met de kracht van de strijd die ieder voor zich heeft gevoerd en ons samen tot een eenheid heeft gemaakt in de bak.

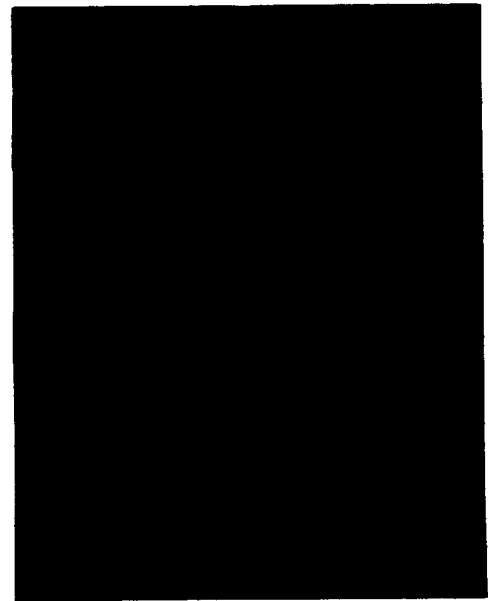
DE ARRESTATIE

Nog voor de ontruiming is, met speciale toestemming van minister Korthals van justitie, een restaurant leegstaande vleugel van de strafinrichting in Scheveningen voor ons gereserveerd. Tijdens de formaliteiten op het hoofdburo in den Haag groeide de kracht van onze groep. De sfeer was ontspannen, er was goed contact en we konden nog een blowtje draaien. Nadat we gescheiden waren hielden we contact door te schreeuwen naar elkaar. Er konden 40 mensen worden ondergebracht in de strafinrichting. De 7 die overbleven werden verspreid over het hoofdburo in den Haag, het huis van bewaring in Scheveningen en Wassenaar. Ze hebben alleen

en krachtig geknokt. Zij die samen in de strafinrichting in Scheveningen zaten hebben steeds via de "ramen" contact met elkaar gehouden. Ze hebben door schreeuwen en bonken op hun deuren, verwarmingen en ramen duidelijk gemaakt dat onze strijd niet te breken valt door intimidatie. Niemand heeft zijn of haar naam gegeven, niemand heeft een verklaring afgelegd. Ze hebben geweten dat ze ons niet zomaar kunnen wegstoppen, dat de kracht van onze levensovertuiging niet door hun kan worden opgesloten.

Zondagochtend 12 september is het grootste gedeelte van ons vrijgeleiden. 's Middags zijn 4 mensen voorgeleid. De aanklacht tegen hen was openbare geweldpleging.

Ze zijn verdedigd door andere advocaten dan die hen eerder in de cel bezocht hadden omdat ze een dagje waren zeilen. Eén is vrijgesproken. Een 5e arrestant heeft nog een dag voor boetes gezeten. Op dit moment (maandagavond 13 sept.) zitten 3 mensen nog steeds vast. zondebokken. Zij worden woensdag voorgeleid. Als ook deze gevangenen vrij zijn willen we in samenwerking met verschillende steden een verslag maken van onze ervaringen aan de hand van dagboekfragmenten en herinneringen. Om met de eenheid en de kracht en ook de woede die die wij gevoeld hebben anderen die vechten, binnen én buiten de muren te sterken in hun strijd.

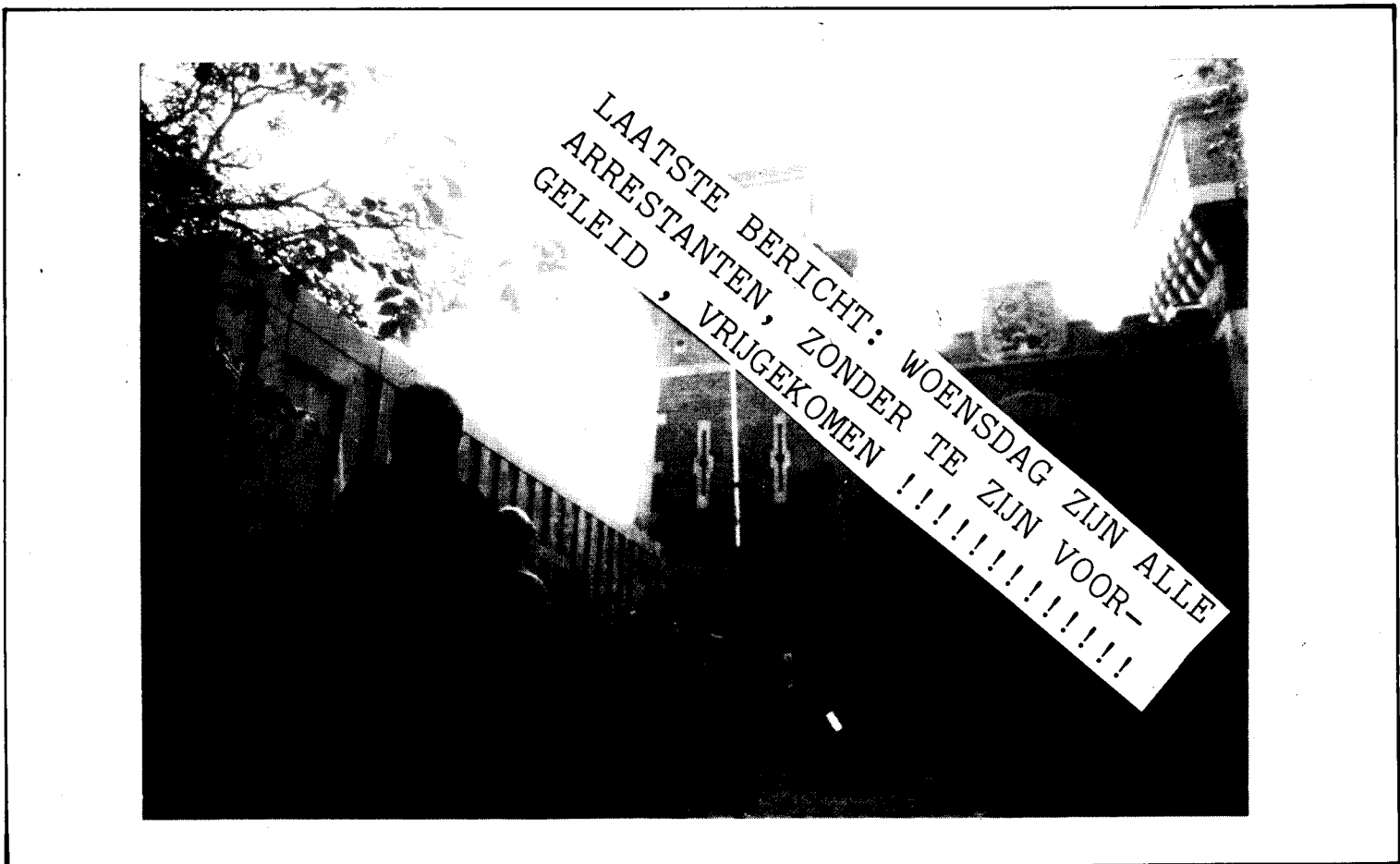

DE ARRESTANTEN

De 3 arrestanten die nu nog, wo 13 sept., worden vastgehouden/gegijzeld, zijn afgelopen zondag voorgeleid voor een R.C. Deze 'staats' beschermer' was speciaal naar de bajes gekomen om de mensen vast te houden en er 'n extra'tje (overwerk is dubbelbetaald) aan over te houden. Deze partijdige witteboordenkrimineel besloot de drie 6 dagen in de bajes te laten zitten, van vriendinnen en vrienden geïsoleerd, als afschrikking tegenover de ex-arresto's en de andere mensen buiten. Gisteravond, di. 12 sept., was er een zwaaidemo naar de bajes in Scheveningen met zo'n 30 mensen. Om de arresto's een hard onder

de riem te steken en ze te laten weten dat ze niet alleen staan. Er werd kort veel lawaai gemaakt en enkele vuurkogels als groet over de muur gebracht. De smeris viel op de terugweg de groep aan en wilde het afschieting van de lichtkogels hebben, wegens verboden wapenbezit, dat kregen ze niet zomaar en ze arresteerden 3 mensen. Ze werden volslagen willekeurig meegenomen en kwamen na 'n uur weer vrij omdat ze niet konden bewijzen dat ze er ook mee geschoten hadden. De rest van de groep wachtte nog kort bij 't smerisburo en onder begeleiding terug.

Wij waren met zo'n 30 mensen aanwezig, woensdagmorgen vroeg, om ze op te wachten als ze voor de raadkamer zouden moeten komen. De voorgeleiding ging niet door, ze moeten do- of vrijdag weer voor de R.C. verschijnen voor de volgende 6 dagen gijzeling... We laten dit in ieder geval niet op ons zitten, we zullen degenen die nu als zondebokken gepakt worden om niet hun (justitie) gezicht te verliezen, blijven steunen in hun strijd binnen de bajes... Alle officieren in de cel! ,Alle rechters naar de hel!, wacht maar want we krijgen jullie wel!

EENHEID IN VERSCHIEDENHEID !!

Over de kraak aan het lange voorhout.

dit stuk hebben wij geschreven om uit te leggen wat onze beslissingen zijn geweest t.a.v. de kraak op het lange voorhout. Wij zijn enkele mensen die intensief betrokken zijn geweest bij deze kraak. Daarom willen we de discussie aangaan over de keuzes die zijn gemaakt. De kraak van het lange voorhout kwam voor velen als een verrassing.

Mensen die zich bezighielden met de organisatie van de kopgroep van de demonstratie baalden; ze hadden gerekend op de mensen die nu bij een aktiekraak betrokken bleken te zijn.

Mensen hadden kritiek op het tijdstip van de aktie. Doordat we het pand op donderdag-ochtend kraakten zouden we bij een eventuele heftige ontruiming de demonstratie in gevaar kunnen brengen.

Tenslotte waren sommige mensen het niet eens met de politieke keuze die we maakten door tijdens de EF een aktiekraak uit te voeren. Zij vonden dat we beter onze tijd en energie hadden kunnen steken in het opzetten van een aktie-en infopunt in een pand wat niet bedreigd werd met ontruiming. We hadden dan werkelijk naar buiten kunnen treden, en de mensen kunnen bereiken die nietsvermoedend de festiviteiten bezochten.

Het doel van de aktie was om ons te manifesteren binnen het festivalgebied en onze kritiek duidelijk naar voren te brengen aan de hand van bovenstaande verklaring (stop europa '92). Ook wilden wij dit bereiken door informatieverspreiding (kranten, pamfletten, en een dia-serie naar buiten toe) en door discussies te voeren met voorbijgangers. Binnen wilden we met de bezettingsploeg ook discussies voeren. Zo was er een discussie gepland met de mannen van de bezettingsploeg over sexismen (binnen de beweging) en over de vraag waarom er op dit soort akties altijd meer mannen komen dan vrouwen. Ook wilden we de "bewegingsdiskussie" al met de bezettingsploeg voeren om ons voor te bereiden op de discussies van zondag.

Toen er in het land gemobiliseerd werd voor deze is duidelijk gemaakt dat mensen die meededen niet bij de demonstratie konden zijn. Mensen moesten dus een keuze maken waar ze aan mee wilden doen. Ruim voor de organisatie van de kopgroep van de demonstratie is er voor deze aktie gemobiliseerd. Wij begrijpen dan ook niet dat er dubbele afspraken met mensen zijn

gemaakt (kopgroep en aktie). De meeste mensen van de bezettingsploeg zijn hierover gesproken en allen zeiden niets te hebben toegezegd. De organisatie van de demo had dus een inschatting gemaakt over de hoeveelheid mensen die vooraan en achteraan de demo zouden lopen zonder goed na te checken of zij wel op deze mensen konden rekenen. Wij begrijpen niet dat het welslagen van deze demonstratie afhangt van deze 47 mensen. Beiden akties zouden een aanvulling en ondersteuning op elkaar moeten zijn.

Omdat we niet wilden dat de demonstratie door een evt. ontruiming uit de hand zou lopen, zijn hierover met de bezettingsploeg afspraken gemaakt. Dat is een van de redenen waarom we ons niet gewelddadig hebben verzet tegen de ontruiming. Wij geloven dat ondanks de vele arrestaties deze strategie gelukt is. Wij konden met 47 mensen na overleg en afspraken bepalen dat we geen invloed wilden hebben op de demonstratie. Dit is een van de redenen waarom we ervoor hebben gekozen de aktie voor de demo te laten plaatsvinden. Als de demonstratie uit de hand gelopen was, en de aktie had erna plaats moeten vinden, dan was het misschien onmogelijk geworden om het pand te kraken. We gaven hoge prioriteit aan het niet uit de hand laten lopen van de aktie vanwege de demonstratie. We vonden dat we met de bezettingsploeg elkaar daarin konden vertrouwen. Iedereen heeft zich ook aan deze afspraken gehouden. Een demonstratie van honderden mensen die daarover niet allemaal gezamenlijk hebben gediscussieerd is, vanwege haar vorm, minder betrouwbaar, ondanks de moeite die is gedaan door de organisatie om de demo niet uit de hand te laten lopen.

We erkennen de fouten die bij het inlichten van de persgroep gemaakt zijn. Alleen de persverklaring was aanwezig op het tijdstip van de kraak. Iemand van de bezettingsploeg had langs moeten komen om meer uit te leggen over de aktie. De kritiek dat de arrestantengroep onverwacht overbelast raakte is volgens ons onterecht. Tijdens de hele anti-EF week had er een arrestantengroep moeten zijn die capabel was om onverwachte arrestaties aan te kunnen. Er werd namelijk opgeroepen voor een AKTIEWEEK en dit houdt meer in dan een demonstratie en thema-dagen.

Er was gepland om de activiteiten en de informatie bij het niet doorgaan/ontruiming van het pand over te brengen naar "iets vrijers" (voormalig nastasta), dit pas gekraakte pand ligt ook in het festival gebied. Door de vele arrestaties kon dit plan niet uitgevoerd worden.

Wij hebben van deze aktie (ook van de fouten die er zijn gemaakt) veel geleerd en hopen door het geven van opbouwende kritiek op elkaar te kunnen komen tot een gezamenlijke strijd tegen o.a. EUROPA '92.

DE BAJES!

Toen de ME het pand ontruimde werden we met haar/z'n 40en in een speciaal voor ons ingerichte door de smeris bewaakte vleugel van de schevingse bajes gestopt. We konden via de luchtroosters in de raampjes van de cellen met elkaar en met sociale gevangenen communiceren door hard te roepen. Onze ervaringen met de sociale gevangenen zijn goed, ondanks het feit dat de smeris ons tegen elkaar probeerde uit te spelen. Ze waren bijvoorbeeld heel solidair met een van de hongerstaaksters; vroegen elke keer hoe het met haar ging en riepen dat ze moest volhouden. Ze waarschuwden ons als er gezwaaid werd voor ons, ook als we dat zelf niet merkten omdat de zwaaidemo door de ME op zo'n afstand werd gehouden dat we haar zelf niet hoorden. Het was ook waarschijnlijk sinds jaren niet meer voorgekomen dat er vrouwen in de schevingse bajes zaten. Aan een kant van de vleugel zaten alle vrouwen bij elkaar, met enkele mannen erbij omdat onze groep (alweer) uit meer mannen dan vrouwen bestond. Als we herrieschopten op momenten dat de strafgevangenen wilden slapen (s'avonds laat en in het week-

end s'ochtens voor 11 uur), dan begonnen ze te schelden en hoorden we ze de meest groffe seksistische opmerkingen tegen ons schreeuwen. Verder konden we het prima met elkaar vinden, en voelden we ons door hen gesteund.

De komende tijd zullen er nog meer ervaringen en dagboekfragmenten hierover gepubliceerd worden.

PERSBERICHT

Den Haag, 8 september 1989

Vandaag, vrijdag 8 september hebben wij, actiegroep "De geest van Schengen", actie gevoerd tegen de op handen zijnde legitimatieplicht, en het propaganda-circus voor het Europa van het kapitaal: de European Festivities. Met deze actie hebben wij mensen willen konfronteren met, en oproepen tot verZ tegen de invoering van registratie en legitimatieplicht. Tussen 11.00 en 13.00 uur hebben wij ons voorgedaan als "promotie-team van de Vereniging voor Eenwording en Registratie Zaken (VERZ)". Het promotie-team bestond uit tien mensen in een outfit van de European Festivities.

EUROPA 1992		IDENTITY CARD	
naam	: p. ridder		european festivities 7-10 sept. 1989
naamcode	: 2255		
handtekening	: <i>P. Ridder</i>		
		8 710106 019029	

Als promotie-team hebben wij voetgangers en automobilisten aangehouden en verzocht mee te doen aan een onderzoek van de Vereniging voor Eenwording en Registratie Zaken. Het ging om een onderzoek naar de bereidheid van mensen om mee te werken aan de totstandkoming van één Europees registratie-nummer.

Voor ons onderzoek werden gele kaartjes met registratie-nummers en antwoordformulieren uitgedeeld (zie de bijlagen 1&2). Tevens werden foto's genomen van de nummerplaten. De formulieren bevatten adres en telefoonnummer van de Europese Beweging Nederland, een door het bedrijfsleven gesponsorde lobbyklup voor het Europa van het kapitaal. De gelatenheid waarmee mensen medewerking verleenden aan het onderzoek naar de totstandkoming van één Europees registratie-nummer was verbluffend. Zelfs het nemen van foto's riep geen weerstand op.

Na een kort gesprek was ook de politie overtuigd van het waarheidsgehalte van dit onderzoek en kondigde aan zich te gaan bezighouden met "het groepje demonstranten even verderop".

Deze groep maakte deel uit van de actie. Zij konfronteerden de mensen middels pamfletten (zie bijlage 3) en discussies met de feiten over, en de gevolgen van, een registratie- en legitimatieplicht en riepen op tot een boycot.

Registratie en legitimatie zijn instrumenten in handen van de Staat, die moeten zorgen voor een verscherpte controle en repressie ten behoeve van het kapitaal.

**1992: KONTROLE EN REPRESSIE
VERSCHERPT INGEZET;
ONS ANTWOORD IS VERZ!!!!**

EU-76-8615-2-NL

8 710371 002009

BIJLAGE 1

BIJLAGE 3

TEKST VAN HET UITGEDEELDE PAMFLET.

Eind 1992 moet west europa één grote interne markt worden met vrij verkeer van kapitaal, goederen, diensten en personen. Door de komst van dit verenigde europa worden we overspoeld met informatie van overheid en bedrijfsleven. De europese eenwording wordt in één adem genoemd met meer welvaart voor alle europeanen, meer banen, een effectievere aanpak van de milieuproblematiek, technologiese vooruitgang, economiese groei etc.

Kortom in '92 zal alles beter, mooier en sneller zijn, een hemel op aarde!

Een van de gevolgen van het verenigd europa zal zijn, het wegvallen van de binnengrenzen. Een paspoort verliest hierdoor gedeeltelijk haar waarde. Nu heb je alleen een identiteitsbewijs, bijvoorbeeld een paspoort, nodig als je de grens overgaat of als je een rekening wilt openen of iets dergelijks. De overheid kan als ze dat wil controleren welke mensen het land in en/of uitgaan. De ministeriën van binnenlandse zaken van de EG staten vrezen bij een volledige opheffing van

de grenskontrolle op personen aanzienlijke "veiligheidsdeficieten" en een uitbreiding van (drugs-)kriminaliteit, goederensmokkel, wapenhandel, terrorisme, alsmede de "illegale" binnenkomst van vluchtelingen uit de zgn. derde wereldlanden. Deze angst is blijkbaar een goede reden om een legitimatieplicht in te voeren. Volgens ons draait het alleen maar om de beheersing van mensen, waarvoor een streng controle apparaat noodzakelijk is. Deze drang naar beheersing en controle zorgt voor een nog grotere inperking van onze "vrijheden".

Ook Nederland heeft zich in het Schengen-akkoord verplicht tot het invoeren van een legitimatieplicht voor 1990. Het Schengen-akkoord regelt het wegvallen van de grenzen tussen de Benelux landen, Frankrijk en Duitsland. Een soort voorloper van '92. We krijgen een nieuw paspoort en een pasje waarop een nummer staat dat al onze informatie gaat bevatten. Als je straks ergens rondloopt, het maakt niet uit waar, heeft de politie de bevoegdheden om je te vragen naar je identiteit (net als in '40-'45). In een mum van tijd weet men alles van je.

het zwaartepunt van de controles zal in de grote steden komen te liggen, uitgebreide verkeerscontroles zullen het straatbeeld gaan

bepalen. De personalia van zgn. terroristen, zgn. vreemdelingen en ander "gespuis" zullen in aan elkaar gekoppelde databanken worden opgeslagen. nu zullen veel mensen denken: Nou en? Ik heb niets fouts gedaan, dus die gegevens mogen ze wel weten. Maar degenen die de dupe zijn, zijn zoals gewoonlijk weer de mensen met een andere huidskleur en alle mensen die er anders uitzien of anders denken dan de gemiddelde "witte Europeaan" (bestaat die?). We vinden dat deze vorm van intimidatie en diskriminatie geen doorgang mag vinden.

BOYCOT DE LEGITIMATIEPLICHT:

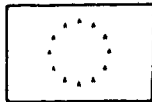
**1992 KONTROLE EN REPRESSIE
VERSCHERPT INGEZET
ONS ANTWOORD IS VERZ!**

EU-78-9016-3-NL

8 710371 002009

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
 Directoraat-generaal Voorlichting, Communicatie, Cultuur

Geachte Europeaan,

Van 7 tot en met 10 september 1989 kunt u in Den Haag even kennismaken met het Europa van na 1992: het Europa van de burger.

De Vereniging voor de Eenwording en Registratie Zaken hoopt dan ook dat u zich tijdens de European Festivities laat informeren door één van de vele symposia, congressen en/of informatiemarkten.

Het zal u dan ook duidelijk worden dat zo'n Europese Eenwording niet over één nacht ijs kan gaan, daarvoor is (naast allerlei nieuwe wettelijke bepalingen) óók uw medewerking nodig.

Eén van de eerste stappen naar dit Europa van de burger vormt dan ook een nieuwe persoonsregistratie; de huidige Nederlandse Wet op de Persoonsregistratie gaat na 1992 vervallen. De Nederlandse politiek heeft al enige malen aanzetten gemaakt voor een nieuwe registratie, echter nog zonder resultaat.

De Vereniging voor de Eenwording en Registratie Zaken wil, in samenwerking met de Europese bevolking, een test uitvoeren om te laten zien hoe eenvoudig een dergelijke invoering kan zijn. En u hoeft vervolgens niet meer met 10 verschillende nummers in uw hoofd en bijbehorende pasjes op zak de straat op, maar slechts één nummer en één pas.

Daarvoor is het vereist dat wij enkele gegevens van u krijgen, om al die informatie in één data-bank te vallen.

Wij verzoeken u deze antwoordkaart vóór 22 september 1989 te versturen (postzegel niet nodig) naar: Vereniging voor de Eenwording en Registratie Zaken
 Alexanderstraat 2
 2514 JL Den Haag

Op 29 september 1989 zullen er, onder toezicht van een notaris, uit de inzendingen 92 registratienummers getrokken worden, welke met een leuke attentie verrast zullen worden.

Mocht u behoefte hebben aan meer informatie, dan verzoeken wij u dringend dit zoveel mogelijk schriftelijk af te handelen (zie bovenstaand adres).

Telefonisch zijn wij alleen te bereiken op maandag, woensdag en vrijdag tussen 14.00 en 15.00 uur, onder nummer 070- 635952, mevrouw H.E. van Emden.

Europees registratie nummer :

PIN-code :

Fiscaal nummer :

Oproepingsnummer militaire dienst :

Heeft u reeds een AIDS-test ondergaan ? JA NEE

EUROPEAN FESTIVITIES AANBIEDINGEN

ptt nederland
 PHILIPS
 KLM
 Nationale-Nederlanden
 Gemeente Den Haag

Novem & Europese Beweging

Voor al Uw overtoollige plastics en papier haalt u een **Disposal bag**

In te leveren bij Novem

Residu: gegarandeerd 20% minder milieubelastend dan bij normale afvalverwerking!

*Disposal bag onbeperkt verkrijgbaar bij alle **EUROPEAN FESTIVITIES** stands.

Als u nu voor de **Zakenverzekerings** van NATIONALE NEDERLANDEN kiest, krijgt u voor 75 ECU een **EURO-Master Diplomatenkoffer** met PINCODE-SLOT in uw bezit!

* deze uiterst veilige koffer is het resultaat van een samenwerkingsproject, tussen nationale nederlanden, postbank NV en Siemens Data BV.

Nationale-Nederlanden **Siemens** **ptt nederland**

Maak tijdens de **EUROPEAN FESTIVITIES** kennis met het nieuwe communicatiemiddel **ptt telecom**

Een gratis **FAX** * naar een bestemming van uw keuze, binnen de grenzen van Europa.

* Maximaal één A4 per coupon.

VARMANSCHAP WORDT EURUSCHAP

Maakt u zich deze dagen in een grenzenloos Europa: proef gratis het nieuwe **EURO-Dry** van **Goed Pilsner**

*maximaal 2 euro-dry's per coupon

U HEEFT NU ONDERTUSSEN WEL DOOR DAT U MET DIT BONNENBOEKJE BELAZERD WORDT HEEFT U OOK DOOR DAT U MET DEZE **EUROPEAN FESTIVITIES** EVENZEER BELAZERD WORDT!!!!

tegen het europa van het kapitaal!
 R. Suykerbuik.

Deze bonnen zijn als bonnenboekje uitgedeeld tijdens de festiviteiten.

GEEN FASCISME EN RACISME IN DE KAMER.

Donderdag 14 september worden de nieuwe leden van de tweede kamer geïnstalleerd; onder hen ook de vertegenwoordiger van de zogeheten Centrumdemokraten, de fascist Janmaat.

Ondanks de beperkte overwinning van de CD beschouwen wij dat als een gevaarlijke ontwikkeling. Voorkomen moet worden dat deze zetel gebruikt zal worden voor verdere legalisering van racistische opvattingen en dat de grote partijen meer naar rechts zullen verschuiven.

We zijn woedend dat de CD een podium krijgt voor haar racisme en fascisme. We zijn woedend dat migranten, uitkeringsgerechtigden, jongeren, bejaarden, vrouwen, potten en flikkers stelselmatig worden gediskrimineerd. We zijn woedend dat de zogeheten democratische partijen een voedingsbodem krèeren voor dit soort klubjes. Het zijn deze partijen die stelselmatig hebben gekozen voor de zijde van macht en kapitaalbezitters. Het zijn deze partijen die het gevolg van hun bezuinigingsbeleid afwentelen op migranten en hen aanwijzen als zondebok van de slechte economische situatie waarin velen verkeren.

De neo-fascisten sluiten volledig aan bij de traditie van hun voorgangers in de jaren dertig. Zij gebruiken haar propaganda tegen migranten om stemmen te ronselen. Zij streven naar een Europa zonder democratische rechten, zonder vakbondsorganisaties; kortom het Europa van de laarzen.

Wij eisen van de leden van de tweede kamer:

- * Een verbod van alle racistische en fascistische propaganda.
- * Een duidelijke stellingname voor isolatie van Janmaat in de tweede kamer.
- * Een effectief anti-racisme beleid, waarin geen plaats is voor diskriminatie en intolerantie.
- * Een beleid waarin rekening gehouden wordt met de economisch zwakkeren in deze samenleving.

Wij roepen op een permanente campagne te voeren om racisme en fascisme bij de komende gemeenteraadsverkiezingen in maart 1990 met succes te bestrijden.

geen fascistten op straat

ze verspreiden fascisties gif en molesteren buitenlanders; Nederland slaapt...

Fascisten mogen nooit gelegenheid krijgen zich te organiseren, fascistten hebben geen recht van spreken, geen recht op vergaderruimte, geen recht van bestaán. Elke manifestatie van fascisme, op straat, in een gemeenteraad, in de tweede kamer, in een partij, in een demonstratie, op een muur, moet onmogelijk gemaakt worden. En als de politiek verantwoordelijken alwèér stilzwijgen en negeren, moeten wij zelf fascisme geen kans geven.

Daarom hebben wij vannacht een plaat met de volgende tekst voor de deur van Janmaat gespijkerd:

BUITENLANDERS BLIJVEN
FASCISTEN VERDRIJVEN!!!
EN
BREEK FASCISME!!!

Wij roepen iedereen op om donderdagmiddag te demonstreren tegen de beëdiging van Janmaat als parlamentslid.

"TEGEN FASCISME!!
OVERAL EN ALTIJD!!!"

KANDIDATENLIJST CENTRUMDEMOKRATEN

AMSTERDAM

W.J. Bruin N.Witsenkade 15
R.W. Dekkers A.W. Groothof 34 3h
F. Hofman Gravenstein 731
E.C. Korselius J. Franklinstr. 53 1h
W.P. Spelt Bloemendalergouw 90a
A.J. Bronk v.Oldenbarneveltstr. 98

DEN HAAG

J.H.G. Janmaat v.Merlenstr. 54
W.B. Schuurman v.Merlenstr. 54
R.C. Sangster Vijzelstr. 137
C.C.G. Poetiray Muldersgaarde 108
J.C. Meyer v.Merlenstr. 54
R. Sniijders Gedempte Burgwal 53
J.J. Pronk Vreeswijkstr. 114
J.J.M. v.Tartwijk Hollanderstr. 97 2h

UTRECHT

W.T.E.Vreeswijk C.Houtmanstr.12
J. Morren Loderlaan 25
J. v.Prooyen Adelaarstr. 26
J. v.Rijswijk Elbedreef 83
M.C.Bosman-Galis Billitonkade 67
O. v/d Horst Loderlaan 21

HAARLEM

W. Elshout Valkenstr. 10
B. Hubbers-de Boer Diepenbrockstr. 23
M. ter Metz Geusevesperstr. 15 1h
E. Verloop A.C. Krusemanstr. 73

ROTTERDAM

F. Castermans Meezenbroekstr. 71
G.F. Riell Hobokenstr. 16
M.J. van 't Ende Sumatraweg 31e
P.J. v. Hulst 2e Carnissestr. 7b
J. Groeneweg Groene Hilledijk 170
M. Spanjersberg Frankendaal 21
T.A. v/d Sluis Putselaan 195b

DORDRECHT

M. Koning Crayensteinsteinstr. 127

BREDA

Th.Q.M. Lubbers Sterrebus 241

ZUTPHEN

D. de Vos Tichelkuilen 2

ZOELEN

N.J. Winkelman Broeksteeg 23a

BORN

H.A.W. dekkers Tuinstraat 7

ZEIST

S.K. van Dellen Antonlaan 85

NETWERK UITKERINGS

BEZETTING

Na de gebruikelijke chaos met het verzamelen, kwamen we met ongeveer 175 mensen aan bij het Verbond van Nederlandse Ondernemers. Het was vrij eenvoudig om het gebouw binnen te komen en na een kleine schermutseling was het portiershokje op de begaande grond van ons. Daardoor konden de elektronische ingangshekken vrij snel afgesloten worden. Desalniettemin werden deze deuren gelijk daarop geforceerd door de kit en liepen ze vrij maar niet blij rond in het gebouw. De mensen in het portiershokje raakten daardoor geïsoleerd van de rest van de groep. Deze mensen hadden zich verschanst op andere etages. Op een gegeven moment was er sprake van arrestatie van deze afscheidingsbeweging, maar uiteindelijk is dit niet gebeurd. Deze mensen hebben daardoor voor verbindingen kunnen zorgen

tussen de verschillende verdiepingen, tussen buiten en binnen, enige chaos kunnen veroorzaken door zakenlieden en personeel voor de gek te houden en voor de buis gehangen. De mensen boven vermaken zich een tijdje met mensen van hun werk af te houden en spelen met computers. Toch overheerst nogal de matheid. Ondertussen werd er onderhandeld met de directie van het V.N.O. De eis van ons was een gesprek met directieleden van multinationals als Shell, Unilever en AKZO. Uiteindelijk werd de eis afgezwakt tot een gesprek met directieleden van het V.N.O. Zij voerden het argument aan, dat we de invloed van het V.N.O. toch echt waanzinnig onderschatten m.b.t. deze eis. Na drie uur bezetten vond dat gesprek plaats tussen ons allen en enkele V.N.O.'ers. En zoals altijd leverde dat weinig op, behalve een kater. Zo'n gesprek

moet goed voorbereid zijn, waardoor je, net als die witteboorden-krimineelen, met statistieken, cijfers en beleidsontwikkelingsdetails kan gaan smijten. En wie weet kun je ze dan in de hoek drijven. Maar daar moet je dan wel zin in hebben. Wellicht was het beter geweest dat het gesprek niet gevoerd was. Een gesprek met b.v. van Wachem (Shell) is weer een ander verhaal. Waarschijnlijk zou dat voor veel mensen meer concreet geweest zijn om gekonfronteerd te worden met zo'n iemand. Van Wachem lijkt nogal een abstrakt persoon. De eis voor een gesprek met multies is zeker realistisch. En ook al verwachten we dan niet dat deze eis ingewilligd wordt, dan nog is het jammer dat we niet op deze eis zijn blijven staan. Ondanks dit alles was het reisje naar de macht zeker de moeite waard.

VERKLARING

Vandaag, 4 september, hebben wij, mensen van het Netwerk Uitkeringsgerechtigden en anderen, dit gebouw bezet. Vorig jaar zijn we bij Sociale Zaken geweest, nu zitten we hier, omdat dit een van de plekken is waar het beleid wordt gemaakt. We laten ons niet afschepen met verkiezingen, waarna de politiek weer vier jaar zijn eigen gang gaat. Politici beloven alweer de mooiste dingen om stemmen te krijgen. Er wordt consequent een beleid gevoerd dat gunstig is voor het bedrijfsleven en de hoge inkomens, en dat ten koste gaat van de uitkeringsgerechtigden en laagstbetaalden. De winsten voor het bedrijfsleven zijn sinds jaren niet meer zo hoog geweest, buitenlandse bedrijven komen zich in Nederland vestigen vanwege het gunstige belastingklimaat, de rijken worden rijker de armen worden armer. De maatschappelijke verhoudingen zijn nog altijd even ziek. Tegenstellingen tussen mensen worden bewust in stand gehouden en versterkt. De zogenaamde derde wereld is opgezaald met enorme schuldenlasten en om daar vanaf te komen moeten ze naar de pijpen van de grote bedrijven dansen. Landen worden bijv. gedwongen om slechts één produkt te verbouwen voor de export, waardoor miljoenen mensen met de hongersnood bedreigd worden. In West-europa wordt het Verenigd Europa aan de mensen opgedrongen. Bij de Europese verkiezingen was de opkomst zeer laag en om hun plannen alsnog aan de mensen te verkopen worden deze week European Festivities gehouden. Een Verenigd Europa is al-

leen in het belang van de grote bedrijven (Shell, Philips, Unilever, AKZO etc.) De produktie kan op nog grotere schaal plaatsvinden en de uitbuiting neemt toe. Uitbuiting niet alleen van mensen maar ook van het milieu. Het water, de lucht en de grond worden alleen maar vuiler en de gifbelt alleen maar groter. Nog meer produktie en nog meer konsumptie en dat allemaal voor de hogere winsten van het bedrijfsleven. Er zijn al 40 miljoen werklozen in West-Europa plus nog miljoenen arbeidsongeschikten, ouderen, enz en dat worden er alleen maar meer. Onze belangen zijn tegengesteld aan die van beleidsmakers en politici. Wij zijn het spuugzat en eisen een menswaardig bestaan voor iedereen:

- afschaffing van de armoede en een

radikale herverdeling van inkomen, bezit en macht.

- Afschaffing van het begrip economische eenheid, recht op een volledig eigen inkomen.

- Afschaffing van scholings- en arbeidsdwang of controle, vrijheid om je eigen leven in te vullen

- Onmiddellijke stopzetting van milieu-onvriendelijke produktie en produktie van luxe goederen. Recht op schone lucht, water en omgeving. Laat de rijken hun rotzooi opruimen! Wij eisen een openbaar gesprek met directieleden van Shell, Philips Unilever en AKZO.

NU !!!!!

Wij zijn solidair met de mensen in de bejaardenzorg die vandaag ook aktievoeren.

GERECHTIGDEN

SYMPOSIUM

"Uitkeringsstrijd verandert niets aan de verhoudingen in de maatschappij", hoor je vaak. Veel politiek actieve mensen zien het als een streven om meer te kunnen consumeren en mee te delen in de uitbuiting van mens, dier en natuur.

Daar zijn wij van het Netwerk Uitkeringsgerechtigden het beslist niet mee eens. Het feit dat de een veel heeft en de ander niets is de basis van uitbuiting overal ter wereld. Zij die (bijna) niets hebben zijn gebonden aan allerlei verplichtingen en zijn gedwongen zich op vele manieren te laten controleren. Om een normale samenleving te bereiken moet deze ongelijkheid opgeheven worden. Het gaat hier om basisbehoeften, niet om luxe en overbodige consumptie. Wij willen niet leven ten koste van het milieu en de mensen in de arm gemaakte landen. Ieders inkomen moet voldoende zijn om in alle basisbehoeften te voorzien, veel meer is niet nodig.

Iedereen heeft behoefte aan en recht op een aantal basiselementen. Voldoende goede en gezonde voeding, schone lucht, water en omgeving, de mogelijkheid sociale kontakten op te bouwen en te onderhouden, zich cultureel te ontplooien, te leren en te studeren, te reizen, goede medische en lichamelijke verzorging, voldoende kleding, juridische hulp, en de vrijheid zich te bewegen zonder lastig gevallen te worden. Iedereen moet de vrijheid hebben het eigen leven in te delen zonder gerechtelijke, maatschappelijke of financiële barrières. Zolang de activiteiten niet ten koste gaan van de vrijheid van anderen.

Wij hebben gekozen om actief te zijn in de uitkeringsstrijd. We kiezen hiervoor omdat het de strijd is voor de eerste levensbehoeften. Veel mensen met een laag inkomen denken dat in dat uit na over hoe ze in hun behoeften kunnen voorzien. Alleen in Nederland zijn dat al miljoenen: gepensioneerden, arbeidsongeschikten, baanlozen, studenten, en de onderbetaalden. De strijd voor de vrijheid en de mogelijkheid om zelf hun leven in te vullen staat vlakbij hun en ons bed.

Wij willen af van het systeem dat gebaseerd is op de uitbuiting van de natuur en de ene mens door de andere. Wij willen niet dat ten koste van alles zoveel mogelijk geproduceerd wordt. Wij gaan in de praktijk dan ook uit van de basisbehoeften voor iedereen: voldoende inkomen en de vrijheid en de kans het eigen leven in te vullen zonder enige vorm van dwang. Het Netwerk Uitkeringsgerechtigden is opgezet omdat we op een andere manier actie willen voeren. Geen incidentele reacties meer op nieuwe overheidsmaatregelen, dat frustreert alleen maar. Wij willen een offensieve' actiecampagne met door onszelf bepaalde doelen, op momenten en plaatsen die ons uitkomen.

Om onze doelstellingen, structuur en werkwijze meer inhoud te geven organiseren we een driedaagse bijeenkomst. Deze vindt plaats op 27, 28 en 29 oktober. Het doel hiervan is het uitwisselen van ervaringen en standpunten, het opstellen van een algemeen eisenpakket en de uitbreiding van het netwerk.

De bijeenkomst is bedoeld voor individuen die actief zijn of willen worden op het gebied van radikale uitkeringsstrijd, of zij die daarin geïnteresseerd zijn. Een globaal overzicht:

Vrijdagmiddag: uitwisselen van ervaringen, een korte inleiding over het ontstaan en het doel van het netwerk gevolgd door een discussie over de praktijk van het netwerk.

's Avonds nadere kennismaking. Zaterdag meer inhoudelijk; Inleidingen door enkele sprekers/sters; discussie over verschillende ak-

tievormen; doelstellingen en structuur van het netwerk. Zondag: korte inleidingen over initiatieven als het Landelijk Beraad Uitkeringsgerechtigden en het Radikaal Amsterdams Actiegroepen Platform, gevolgd door discussie. 's Middags afsluiting. Deelname kost 25 gulden. Daarvoor krijg je vrijdag en zaterdag warm eten, en za-zo ontbijt en lunch. In slaappleatsen is voorzien. Reiskosten boven de 25 gulden krijg je vergoed (o.v.) Inschrijven kan door t 25 over te maken op gironummer 3319618 tnv Kleine Bedrijvenfonds te Den Bosch, onder vermelding van 'symposium nu', of door het geld (goed ingepakt) te sturen naar NU, postbus 703, 5201 AS Den Bosch. (Ook voor nadere info). Je krijgt dan eind september het programma en de leesmap toegestuurd.

BOMAANSLAG OP DE HAFENSTRASSE

Zaterdag 2 september werd in de Hafenstrasse aan een enorme muurschildering begonnen om tegen de herstrukturering van de Hafenrand te protesteren. 's Nachts ontplofte voor het huis, waarbij aan de zijgevel de muurschildering voor de helft was voltooid, een bom. De bom was geplaatst onder een traktor. Een reusachtig wiel ervan slingerde 20 meter door de lucht en splinters doorboorden vele ramen waarachter bewonersters lagen te slapen. Wonder boven wonder raakte niemand gewond. De smeris stelde geen onderzoek in. Integendeel. Zondagmiddag rukten zo'n 300 zwaar bewapende ME-ers met waterkanonnen op naar de Hafenstrasse waar zich zo'n 200 symphatisanten voor de huizen bevonden. Even later werd de steiger waarop geschilderd werd bestormd. Een groot deel van de mensen die daarop aan het werk waren konden gelukkig het trappenhuis ingetrokken worden. Een man en een vrouw werden door de smeris van 6 meter hoogte van de steiger af geduwd!! Een snel bijeengeroepen perskonferentie van de "Initiatiefgroep Hafenstrasse" werd daarop volgend met waterkanonnen uit elkaar gegaagd en geslagen. Onder de politieleiding deden fascistoïde uitlatingen de ronde: "De kollega's zijn de steiger al aan het afbreken." Antwoord: "Is er daar eindelijk een dode gevallen?" Na het demonteren van de steiger trok de smeris zich weer terug. Ook zaterdagavond was het onrustig in de Hafenstrasse. Zo'n 40 mensen, waaronder Engelsen en mannen met Viking-Jugend-emblemen, vielen bewonersters aan en konden pas na een heftige vechtpartij verdreven worden. De smeris stond er bij en keek er naar...

VERKLARING VAN DE INITIATIEFGROEP VOOR HET BEHOUD VAN DE HAFENSTRASSE

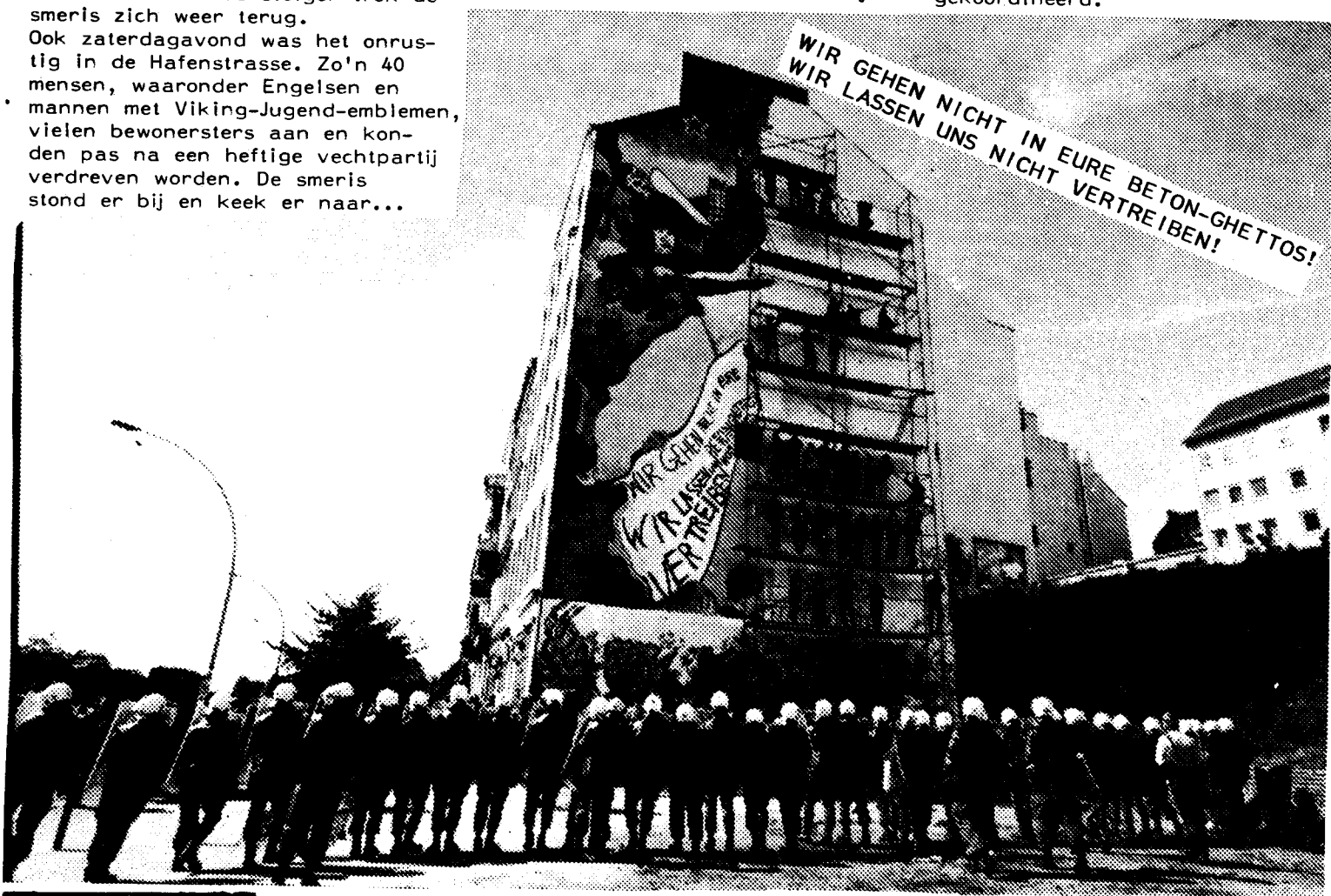
Dit weekeinde werd aan een nieuwe muurschildering begonnen op de gevel van het huis Hafenstrasse 108. De initiatiefgroep voor het behoud van de Hafenstrasse ziet deze actie als een gepast antwoord op het voornemen van de Hafenrand GmbH om op deze gevel en het terrein daarnaast commerciële reclameborden te plaatsen. Dit voornemen schat de initiatiefgroep in als een provokatie van de senaat die een ontruimingsreden op grond van openbare orde moet opleveren.

De muurschildering brengt tot uitdrukking dat de bewonersters van de Hafenstrasse, de initiatiefgroep en vele ondersteunersters zich tegen de vernietiging van de stadswijken en levenssamenhangen verzetten. Motto van de muurschildering: "Wij vertrekken niet naar jullie betonnen ghetto's. Wij laten ons niet verdrijven."

De muurschildering sluit aan op discussies tussen bewonersters van de Hafenstrasse en de mensen die in de wijk St.Pauli leven en werken. Daarbij werd overdacht hoe op alle nivo's tegenstand tegen de herstruktureringplannen geboden kan worden. Dit richt zich zowel tegen de stadsvernieulingspolitiek van de staat als tegen de zeer snel stijgende huren en de daarmee verbonden verdrij-

ving van huurders. Daarom neemt de initiatiefgroep, samen met de bewonersters van de Hafenstrasse, met eigen akties deel aan de Hamburgse huurders-aktiedag, die door de overkoepelende organisatie van huurdersinitiatieven voor 7 oktober 1989 wordt voorbereid en gekoördineerd.

In de nacht van 2 op 3 september explodeerde tegen 1.30 uur een zgn. pijpbom precies voor het huis (Hafenstrasse 108) aan welke gevel begonnen was met de muurschildering. De bom was bevestigd tussen de achterwielen van een

voor het huis geparkeerde traktor. Slechts door toeval raakte geen van de bewoners (waaronder meerdere gezinnen met kinderen) gewond hoewel de explosie zo krachtig was dat de ramen tot op de 3e verdieping werden vernield.

Deze bomaanslag is een logies gevolg op de eskalerende aanval van de senaat, Hafstrand GmbH en politie:

Wie met waterkanonnen mensen op daken beschiet, wie bij politieoptredens voor de huizen gericht op mensen laat schieten en wie d.m.v. een dagelijkse pershetze de bewoners tot on-mensen verklaard, die draagt de volledige verantwoordelijkheid voor dergelijke aanslagen.

De muurschildering kon vandaag niet voltooid worden. De schilderwerkzaamheden werden tegen 14.30 uur door een meedogenloos politieoptreden onderbroken: mensen werden van de steiger afgemept, sympathisanten die gewonden wilden helpen werden in elkaar geslagen, zeven mensen werden gearresteerd, velen raakten gewond (sommigen ernstig).

Hamburg 3.9.1989

**muurschildering door meedogenloos
politieoptreden verhindert**

VROUWEN IN

Het volgende artikel is een van de bijdragen die voorgelezen zijn in de vrouwenweek in Ruigoord, begin juli, tijdens de dag waarop het thema vrouwen in de bajes werd besproken. Dit artikel is geschreven en werd voorgelezen aldaar door een van de vrouwen die binnen het vrouweninfocentrum in A'dam deel uitmaakt van een bajesgroep. Deze groep houdt zich bezig met vrouwen die in de bajes zitten met name uit politieke redenen. Op deze themadag leverden verschillende vrouwen uit het buitenland een bijdrage over de situatie van vrouwen in de bajes in hun land, bijvoorbeeld vrouwen in de bajes in Groot Brittannië, Spanje, Italië, BRD en El Salvador. Over deze bijdragen in de volgende Zwarte een samenvatting. Dit artikel gaat in op de positie van vrouwen in de nederlandse bajessen.

Ik wil mij beperken door nu alleen in te gaan op de situatie van vrouwen hier in de nederlandse bajes. Ik denk daarbij aan alle vrouwen die opgesloten zitten, achter de tralies van het systeem, vrouwen die hier helaas niet zelf kunnen spreken. Daarom wil ik beginnen met een veelzeggend gedicht dat door een vrouw geschreven is die in A'dam in de Bijlmerbajes zit.

"Jij hebt waarschijnlijk de mazzel gehad dat, je geen al te beroerde jeugd hebt gehad, geen kinderhuistoestanden, geen man die je mishandelde, niet aangevallen werd door een verkrachter, niet verzeild raakte in de drugs-wereld, altijd genoeg geld had zodat je niet hoefde te jatten, en je zal ook nooit goed kwaad geworden zijn over, al het onrecht in de wereld, of op de mensen die de baas over je speelden, want als jij dat soort dingen meegemaakt had, dan had jij ook aan de andere kant van deze deur gezeten "

Wat deze vrouw in haar eigen woorden zegt, is dat politieke, economische en sociale machtsverhoudingen direkt te maken hebben met een vorm van verzet, een vorm van verzet van vrouwen die gekriminaliseerd wordt. Dat wil zeggen dat wanneer je als vrouw niet als passief wezen wilt leven, dat je daarvoor gestraft wordt. Ofwel door een isolatie in een gevangenis, ofwel in een inrichting, waar je genormaliseerd wordt en dus geen bedreiging meer bent voor de samenleving.

Als vrouwen moeten we ons blijkbaar aanpassen aan de mannelijke dominante cultuur, doen we dat niet, dan zijn we vreemd, abnormaal, crimineel, hysterisch of gevaarlijk. En waarom? Omdat we het recht in eigen handen nemen? Omdat we kwaad zijn over de rechtsgang? Omdat we niet volgens het oude rollenpatroon willen leven?

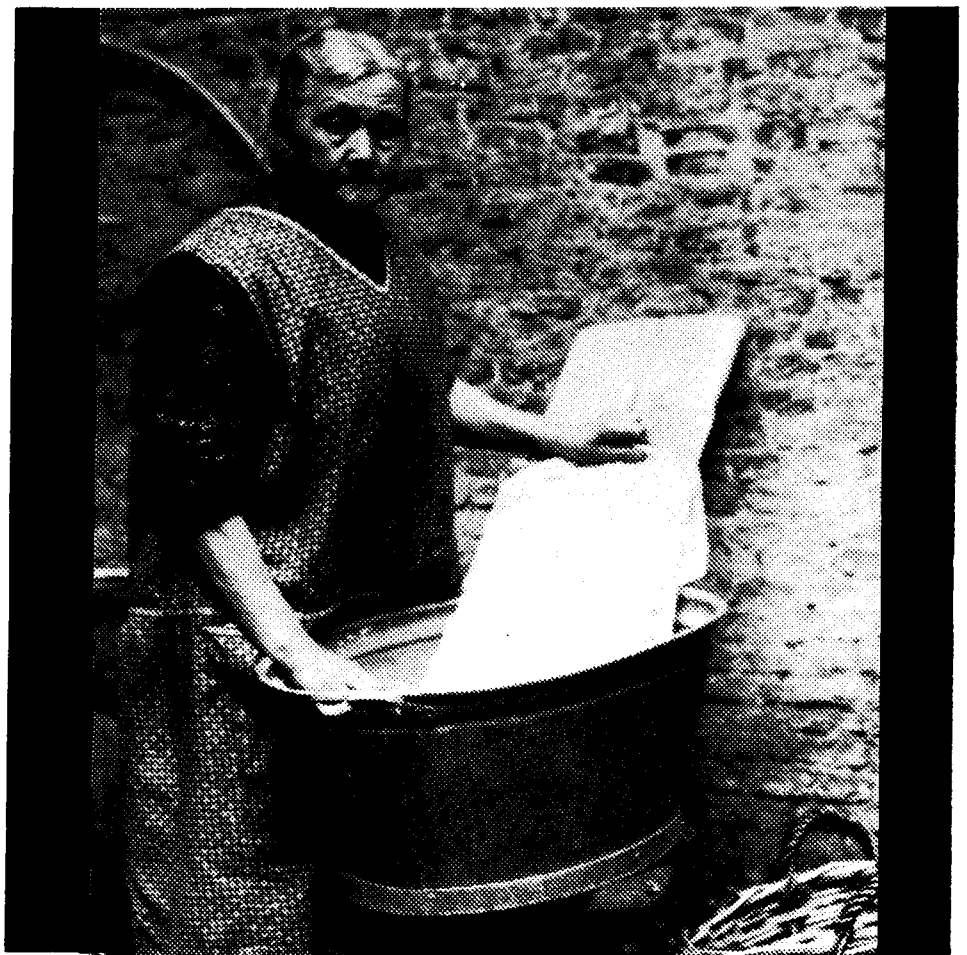
Wat mij kwaad maakt is, dat er heel veel vrouwen in de bajes zitten, die daar eigenlijk helemaal niet horen. Door deze vrouwen in een gevangenis, kunnen ze niet of nauwe-

lijks in verzet komen, hun problemen worden geindividualiseerd, hun identiteit wordt afgenomen en ze worden in een afhankelijke, onderdrukkende positie gehouden. Hun leven wordt voorgeprogrammeerd en bijna alle communicatie naar buiten toe wordt afgesneden.

Achtergronden

Eerst wil ik jullie wat informatie geven over de situatie van vrouwen die hier in de bajes zitten. Misschien is deze positie op vele punten herkenbaar in vergelijking met andere europese vrouwen die gevangen zitten in europese bajessen. In Nederland zitten relatief weinig vrouwen in de bajes, slechts 3% van de gevangenispopulatie bestaat uit vrouwen. Op het moment zitten er 135 vrouwen in 5 verschillende bajessen. Dit tegenover 4478 mannen. De meeste vrouwen, nl 87 zitten in de vrowentoren in de Bijlmerbajes te Amsterdam. Het feit dat er zo weinig vrouwen in de bajes zitten

heeft te maken met het juridische systeem: als vrouwen een misdrijf plegen worden ze tweemaal zo vaak als mannen in een psychiatrische inrichting geplaatst. Hieruit blijkt dat woedende uitingen van vrouwen eerder als hysterie dan als crimineel worden ervaren. (tot de jaren '60 was er maar één gevangenis voor vrouwen in Nederland). Vrouwen worden in de zwaarst bewaakte gevangenissen geplaatst, waardoor ze sterk in hun bewegingsruimte worden beperkt. Simpelweg omdat er voor vrouwen maar weinig verschillende gevangensystemen bestaan. De overheid vindt het niet nodig om voor die 'paar' gedetineerde vrouwen geld uit te geven voor betere voorzieningen. De situatie van de vrouwen in de bajes krijgt nauwelijks aandacht en de overheid ontkent dan ook dat er voor vrouwelijke gevangenen andere problemen spelen, dan voor mannelijke. Dus worden zij ondergebracht in een voor en door mannen bedacht systeem. Er wordt geen rekening gehouden met de andere rechtspositie van vrouwen, de behandeling, en er zijn weinig werk- en scholingsmogelijkheden. De gevangenisorganisatie vertoont vele gebreken: de gevangenis kopieert en accentueert de rolverdeling die in de maatschappij opgedrongen wordt. Dit terwijl de redenen waarom vrouwen in de gevangenis belanden, juist in relatie staan tot de patriarchale maatschappij. Hoe kan iemand een vrouw rechtvaardigheid bijbrengen wanneer zij in de bajes gekonfron-

DE BAJES

teerd wordt met een zelfde systeem van machtsverhoudingen: een systeem dat uitgaat van mannelijke normen waarin seksisme binnen het gevangenisstelsel plaatsvindt door de vrouwelijkheid ideologies op te leggen.

De meeste misdrijven die vrouwen pleegen komen voort uit economische en patriarchale onderdrukking: geen geld, armoede, afhankelijkheid, verantwoordelijkheid voor een gezin, mishandeling door een partner etc. Hiervoor worden ze dubbel gestraft door extra discipline en controle op te leggen.

Een vrouw vertelt:

"Ik begin een robot te worden, het is hier zo beklemmend. Een gevangenis is een gevangenis, iedere keer zit je in je cel en je hoort de grendel. Je moet kalmerende middelen eten anders begin je te schreeuwen. Ik wil vaak het raam inslaan omdat ik psychies kapot ga. Je wordt behandeld als een klein kind, ze onderdrukken je en maken je willoos en wantrouwend. Het heeft geen voordelen om hier te zitten, alleen maar nadelen. Je zou er beter van moeten worden, maar je steekt er niets van op. Ik word alleen maar bozer, hoe langer ik hier ben".

Vrouwen krijgen over het algemeen lange gevangenisstraffen, de gemiddelde gevangenisstraf is ruim 3 jaar, meestal verblijven zij in dezelfde gevangenis, soms op dezelfde cel. De helft van de vrouwen heeft nooit eerder in de bak gezeten. De meeste vrouwen, zo'n 62% worden vastgezet vanwege een drugsdelikt, 27% zit voor diefstal en 14% voor geweldsdelikten. Dat deze delikten niet uit de lucht komen vallen, wil ik straks uitleggen door verder in te gaan op de positie van Latijns-amerikaanse drugskoeriers, heroïneprostituees en vrouwen die wegens geweldsmisdrijven vastzitten. Maar eerst wil ik verder gaan over hoe het dagelijks toegaat in de gevangenis.

In de bak

Wat de vrouw die gevangen zit vooral aangeeft in haar verhaal dat hierboven staat, is de discipline en de controle, 'Ik voel me net een robot'. Iedere dag wordt de gevangen vrouwen verteld op welke tijd ze moeten opstaan, hoe laat en wat ze eten, wat ze kunnen lezen, of ze brieven mogen schrijven, wat voor werk ze moeten doen... Totdat het tijd is om naar bed te gaan, de celdeur op slot gaat en de lichten uitgaan. De vrouwen worden op geen enkele manier aangemoedigd om besluiten of verantwoordelijkheden te nemen. In de meeste gevangenis wordt hele dagen gewerkt, met uitzondering van een uurtje luchten in de middag. De werkzaamheden zijn traditioneel, zoals kleding van andere gedetineerden wassen in de

wasserette, konfektie, huishoudelijk werk, inpakwerk voor grote bedrijven en sinds kort ook de electronica-werkzaamheden. Het geld dat ze verdienen gaat voor het grootste gedeelte naar de staat en het bedrijfsleven die hun uitbuiten als goedkope arbeidskrachten. De meeste vrouwen werken om hun tijd door te komen, niet om het geld, want na een hele week werken krijgen ze maximaal 28,-. Dit geld kan uitsluitend besteed worden in de gevangeniswinkel, waar wat sigaretten, eetwaren en dergelijke te krijgen zijn, een groot gedeelte van het geld gaat naar de huur van een t.v. Voor allerlei andere activiteiten is weinig geld, en er zijn lange wachtlijsten. Bv recreatie en handwerken. Onderwijsmogelijkheden zijn beperkt, er wordt weinig lesgegeven en er is geen geld voor goed onderwijsmateriaal.

Een vrouw hierover:

"Je weet niet wat je overkomt als je hier binnenzit, in het begin was ik doodmoe en zat alleen maar te balen. Het werk is idiotoot en zwaar en vies. Voor leren in je vrije tijd is geen geld, en dan wil je wat breien en dan is de wol op. Het eten is niet te vreten en er is geen frisse lucht".

Er is één uur bezoektijd in de week, hierbij zitten steeds bewakers die meeluisteren. Ze zitten steeds op je lip en bemoeien zich met de gesprekken. Voor kinderen is er nauwelijks speelgoed. Veel vrouwen zijn depressief na het bezoekuur, dit wordt opgelost door medicijnen. 60% van de vrouwen heeft kinderen, zij staan voor veel problemen. Voordat ze de gevangenis ingaan krijgen ze temaken met 2 rechters, namelijk ook de kinderrechtster die bepaalt wat er met haar kinderen gebeurt. Meestal gaan deze kinderen naar een pleeggezin, na een jaar krijgt het pleeggezin echter rechten over het kind. Dit is voor langgestraften vrouwen een probleem, want het pleeggezin hoeft het kind later niet meer af te staan. Wanneer een kind in de bajes geboren wordt, dan mag het 9 maanden bij de moeder blijven. daarna gaat het naar een pleeggezin

Een vrouw:

"Op een moment dat ik in de wasserij van de bajes werkte, werd mijn kind bij mij weggehaald. Ik had er geen stem in. Ze zeiden tegen me: jij zat in de business en je bent een grote hoer net zoals je moeder. Jouw moeder kon niet voor jou zorgen, dus kun jij ook niet voor je kind zorgen. Omdat ik in de bajes zat, was ik dus niks."

Voor buitenlandse vrouwen is het afstaan van hun kinderen aan pleeggezinnen nog ingewikkelder. De kinderen groeien op met een andere taal, in een andere cultuur, waardoor ze vervreemden van hun eigen moeder.

Uit al dit soort situaties blijkt dat vrouwen al hun zelfstandigheid verliezen, er wordt hen niet geleerd om op hun eigen benen te staan. Alles moet uit hunzelf komen bv als ze iets willen weten over hun rechtspositie, of over scholing. Wanneer vrouwen zelf met iets komen wordt dit echter weer als opstandig beschouwd en werkt dit in hun nadeel. Vrouwen die aardig, behulpzaam, vrouwelijk zijn en niet zeuren krijgen gunstige rapporten en soms strafvermindering. Wanneer ze voor hun rechten opkomen worden ze later teruggepakt door middel van inhouden van verlof; als een vrouw een bewaarder slaat levert dit 14 dagen isoleercel op.

Buitenlandse vrouwen

51% van alle vrouwen die in de bajes zitten zijn afkomstig uit het buitenland, waarvan 42% geen nederlands spreekt, meer dan de helft van deze vrouwen zijn opgepakt als drugskoerierster, en komen uit Latijnsamerikaanse landen, met name uit Colombia. Over deze laatste groep vrouwen wilde ik wat meer vertellen. Drugssmokkel is een veel gebruikt middel voor vrouwen om wat geld te verdienen. Vanwege achtergronden als armoede, machismo en onderdrukking in het thuisland worden veel Latijns-amerikaanse vrouwen gedwongen om zich te prostitueren of om te smokkelen. Wanneer het transport van de drugs misgaat bij de douane in nederland worden de vrouwen hier berecht en vastgezet, en zij krijgen lange straffen. De positie van deze Latijns-amerikaanse vrouwen levert veel problemen op. De vrouwen bevinden zich ineens in een cultuur die ze niet kennen, ze spreken een andere taal en krijgen weinig of geen bezoek omdat familie en vrienden aan de andere kant van de wereld wonen. Ze kunnen hun rechten moeilijk achterhalen, informatie- en nieuwsvoorziening zijn niet in hun taal, werkzaamheden zijn moeilijk uit te leggen en de meeste andere vrouwelijke gevangenen, bewaarders en hulpverleners spreken geen Spaans. Zij verkeren hierdoor in een dubbel geïsoleerde positie. Ook de positie t.a.v. hun kinderen is problematisch, de kinderen die in Nederland verblijven worden uitgeplaatst naar pleeggezinnen, waar ze een andere opvoeding krijgen. Maar vooral kinderen die in het thuisland verblijven, zijn overgelaten aan hun lot en zwerven meestal op straat rond. Buitenlandse vrouwen hebben geen recht op weekend-verlof tijdens de laatste 5 maanden (zoals andere vrouwen) dat ze zitten, omdat ze als vluchtgevaarlijk worden beschouwd. Verder volgt na het uitzitten van de straf meestal een uitzetting via de vreemdelingendienst. Soms worden ze in het thuisland opnieuw berecht voor het smokkelen. Voor drugskoeriersters geldt dit in het bijzonder

omdat zij geen verblijfsvergunning hebben. De overheid vraagt zich niet af wat er verder gebeurt wanneer deze vrouwen teruggestuurd worden naar hun thuisland. In feite zijn deze vrouwen door de internationale drugshandel in een afhankelijke positie gemanoeuvreerd. Het is de vraag of deze vrouwen noodgedwongen weer naar de 'oplossing' drugssmokkel zoeken om hun problemen het hoofd te bieden. De positie van deze vrouwen verandert totaal niet door de opgelegde gevangenisstraf.

Een vrouw:

"Ik zou wel een keer naar buiten willen, vooral omdat ik geen bezoek krijg. Maar ik heb geen geld, geen paspoort en geen vrienden hier, dus heb ik geen andere keuze".

Heroïneprostituees

De helft van de vrouwen die in de bajes zitten zijn drugsrelated, dat wil zeggen dat ze de opiumwet hebben overtreden. Vaak zijn zij zelf niet verslaafd zoals de drugskoeriersters, maar soms komt het misdrijf voort uit verslaving. Veel

jonge vrouwen die aan de heroïne verslaafd zijn komen in de prostitutie terecht. Prostitutie is in Nederland niet strafbaar, de vrouwen zitten dus vanwege heroïnegebruik. Dit brengt weer hele andere problemen met zich mee, omdat deze vrouwen verslaafd zijn aan iets dat niet in de bajes verkrijgbaar is. Dat betekent verplicht afkicken m.b.v. methadon, slaapmiddelen, librium en valium. Een ander probleem is dat deze vrouwen zich in een geïsoleerde positie bevinden ten opzichte van niet-gebruiksters

Over het algemeen worden ze over verschillende paviljoens verspreid. Vooral heroïne-prostituees bevinden zich in een cirkel: velen hervatten hun beroep weer als ze uit de bajes komen en komen geregeld terug in de bajes. Het is de vraag of verslaafde vrouwen baat hebben bij detentie. Er bestaan veel vooroordelen t.a.v. vrouwen die drugs gebruiken en die om aan geld te komen als hoer werken. Als vanouds wordt prostitutie beschouwd als een specifiek vrouwelijk misdrijf: de natuurlijke vorm van repressie in vrouwen is prostitutie

en niet misdaad (criminoloog). Het is de vraag of het niet beter is om prostitutie te erkennen als bedrijfstak waardoor vrouwen onafhankelijk worden van hun pooier. De handel van drugs in Nederland is een miljarden zaak, het steeds weer oppakken van verslaafden is zinloos zeker omdat de gevangenis hen nauwelijks fatsoenlijk begeleidt.

Een vrouw:

"Het lukraak oppakken van heroïne-prostituees heeft geen zin. Ik doe gewoon mijn werk en moet schandelijk veel huur voor een pensionkamertje betalen. De klanten zijn wild en hebben geen manieren, soms betalen ze niet. Het werk geeft me een rot gevoel, maar wat kun je er aan doen. In de gevangenis word ik nog onverschilliger".

Vrouwen die wegens een geweldsdelict zitten

Slechts een klein percentage van de vrouwen in de bajes zitten vanwege een geweldsdelict, zoals b.v. moord. Het delict komt meestal voort uit de relatie met de partner, het gezin en de familiekring. De onderdrukkende houding van mannen, de dagelijkse zorgen over het gezin en het gebrek aan een toekomstperspektief zijn meestal oorzaken. Er is een duidelijke link aanwezig tussen het patriarchale systeem en de voorgeschiedenis van de vrouw. Het getouwtrek tussen justitie en psychiatrie kenmerkt de behandeling; slechts een klein gedeelte van de vrouwen die een geweldsdelict hebben komen in de bajes. De meeste vrouwen verdwijnen in de psychiatrie. De daad van de vrouw wordt gezien als een gevolg van een verstoord zelfbeeld en niet als verzet tegen haar situatie. De nadruk ligt dan ook op het opwekken van een schuldgevoel. Hiermee blijft de mythe van vrouwen, als passieve onschuldige wezens overeind staan. Woedende uitingen, van een vrouw worden als hysterisch en irrationeel benaderd, als een teken dat zij een psychiater nodig heeft; juist in zo'n psychiatries rapport wordt uitgebreid ingegaan op haar 'gestoordheid'.

Fragment uit een rapport:

"Zij was destructief, agressief en manvijandig. Zij had enorm veel aandacht nodig, jatte in winkels en sloeg haar zusters. Ze is niet vrouwelijk en gedraagt zich al jaren gewelddadig. Al eerder viel ze een sociaal werker aan en nu 2 ambtenaren van de sociale dienst. Haar sociale achtergrond kenmerkt zich door een gewelddadige en beschadigde persoonlijkheid. Uiteindelijk begrijpt ze haar verstoord zelfbeeld en voelt zich schuldig en lijdt aan zelf-degeneratie".

In de gevangenis wordt het rolpatroon, zoals die in de patriarchale maatschappij gehanteerd wordt nog eens extra benadrukt. Vrouwen worden nog afhankelijker gemaakt dan zij in de maatschappij zich geacht worden te dragen. De bajes is net zoals andere onderdrukkende instituten een middel van de staat om vrouwen te controleren en te beheersen, zo-

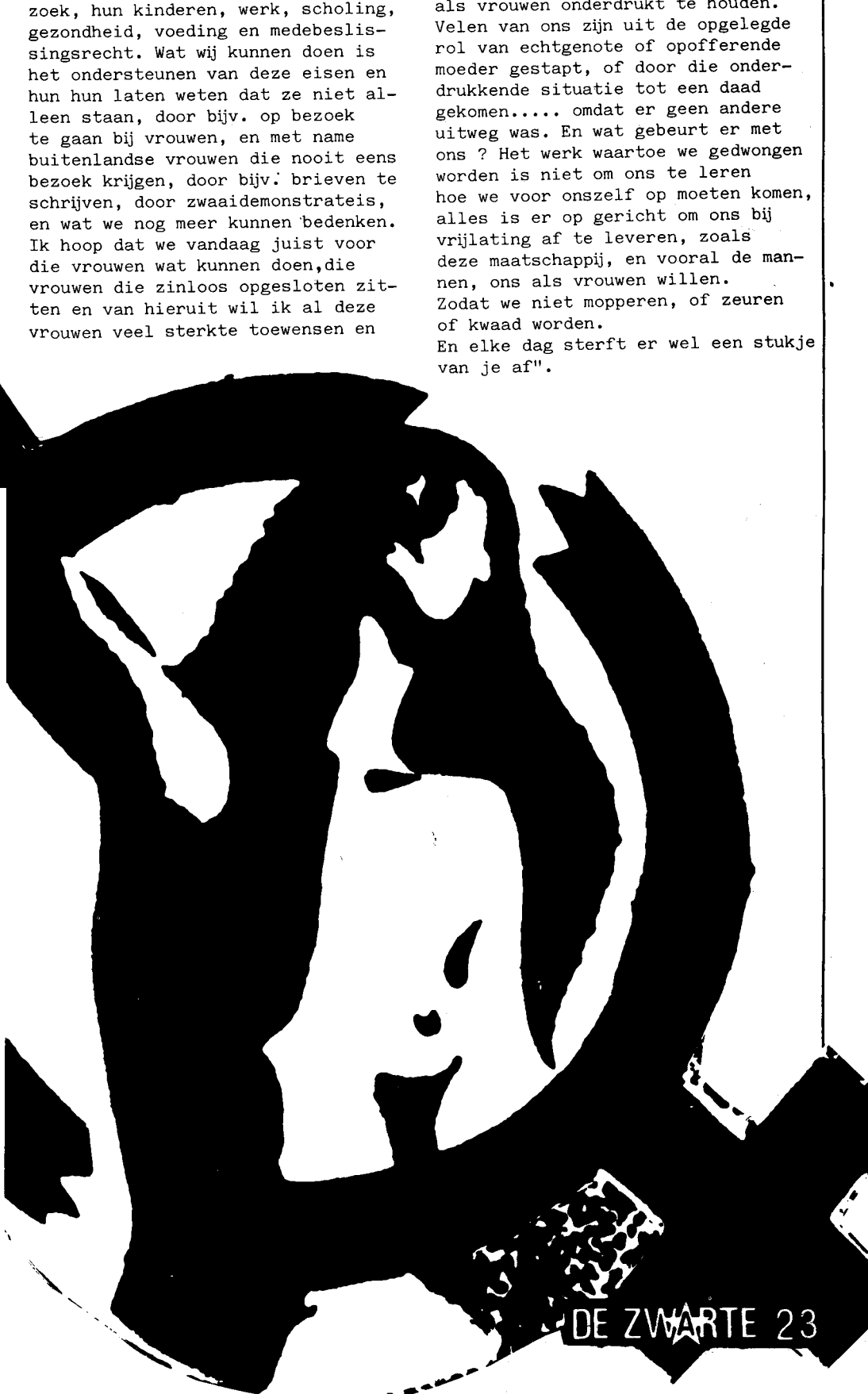
wel lichamelijk als geestelijk. De tijd in de bajes is eerder een rem in de ontwikkeling van vrouwen dan een verbetering zoals gesuggereerd wordt. De repressieve maatregelen proberen de vrouwen rustig te houden. Door deze druk verdragen veel vrouwen het om opgesloten te zijn zonder zich te verzetten. De laatste vrijheden worden weggenomen door intimidatie en isolatie. Het doel van de bajes is om vrouwen terug te dwingen in de hun door het patriarchale systeem toegekende rol door middel van een seksistische behandeling. Het is voor vrouwen die in de bajes zitten moeilijk om in verzet te komen omdat kontakten met vrouwen buiten de bajes moeizaam verlopen, maar ook omdat iedere vorm van kollekti-

justitie- en politieapparaat en blijft de werkelijke oorzaak van het ontstaan van kriminaliteit verborgen. Als er één groei-sektor is, is het wel het nederlandse gevangeniswezen. Het totaal aantal gevangencellen was in 1980 nog 3600, dat aantal zal begin 1990 verdubbeld zijn tot 7200 cellen. De verharding van het straffklimaat gaat over de hoofden van de gedetineerden heen, en wordt ons door de strot geduwd als noodzakelijke aanpassing aan de normen van het europa na 1990. Voor vrouwen in de bajes zal de situatie alleen maar grimmiger worden. Daarom is het noodzakelijk om hun isolement t.a.v. de buitenwereld te verminderen en om serieus in te gaan op de eisen die vrouwen in de bajes formuleren t.a.v. bezoek, hun kinderen, werk, scholing, gezondheid, voeding en medebeslissingsrecht. Wat wij kunnen doen is het ondersteunen van deze eisen en hun hun laten weten dat ze niet alleen staan, door bijv. op bezoek te gaan bij vrouwen, en met name buitenlandse vrouwen die nooit eens bezoek krijgen, door bijv. brieven te schrijven, door zwaaidemonstraties, en wat we nog meer kunnen bedenken. Ik hoop dat we vandaag juist voor die vrouwen wat kunnen doen, die vrouwen die zinloos opgesloten zitten en van hieruit wil ik al deze vrouwen veel sterkte toewensen en

hen groeten. Ik wil eindigen met een stukje uit een brief van een vrouw, eindigen met haar woorden: "Wat betekent het om als vrouw opgesloten te zitten in dit waanzinnige systeem. We zitten hier zonder enig contact met degenen die ons vertrouwd zijn, we missen onze eigen omgeving, we zitten in spanning over hoelang dit alles zal gaan duren. Alles moeten we missen: praten, huilen, lachen, vrijen, warmte en steun van en met mensen die ons lief zijn. Wij zijn niets meer, alleen maar een gevangene, overal loeren kamera's naar ons, er wordt op ons gelet alsof we kleuters zijn. Ondertussen is het niet toevallig wat er hier met ons gebeurt. Dit hele systeem is bedoeld, om ons

als vrouwen onderdrukt te houden. Velen van ons zijn uit de opgelegde rol van echtgenote of opofferende moeder gestapt, of door die onderdrukkende situatie tot een daad gekomen..... omdat er geen andere uitweg was. En wat gebeurt er met ons ? Het werk waartoe we gedwongen worden is niet om ons te leren hoe we voor onszelf op moeten komen, alles is er op gericht om ons bij vrijlating af te leveren, zoals deze maatschappij, en vooral de mannen, ons als vrouwen willen. Zodat we niet mopperen, of zeuren of kwaad worden. En elke dag sterft er wel een stukje van je af".

viteit en solidariteit met andere gevangenen verhinderd wordt. Weinig vrouwen weten dat ze rechten hebben veel vrouwen weten dat als ze hun mond open doen dat ze dan teruggepakt worden, door isolatie of door een slechte behandeling. Het bajes-systeem zet vrouwen tegen elkaar op, probeert al hun kontakten te breken, iedere vorm van intimiteit is bedreigend. Vrouwen die een relatie met elkaar hebben worden uit elkaar gehaald en overgeplaatst. Vrouwen die zich verzetten lopen kans om in de psychiatrische afdeling van de bajes terecht te komen. Hier worden ze nog eens extra met kalmeringsmiddelen behandeld. Ik heb in mijn verhaal geen onderscheid gemaakt tussen sociale en politieke gevangenen. Enerzijds omdat er in nederland geen vrouwen vastzitten vanwege hun politieke overtuiging, anderzijds omdat veel vrouwen hun delict zelf niet doorkoppelen naar de werking van het systeem. Zij noemen zichzelf niet politiek. Dit leren zij alleen maar verder af, ze worden passief en mat gehouden waardoor ze zelf een smalle basis hebben om het strafrecht en het systeem aan te kunnen vallen. Het is niet voor niets dat criminelen als een aparte bevolkingsgroep neergezet worden, kriminaliteit is altijd geïndividualiseerd en losgekoppeld van de maatschappelijke organisatie. Hiermee rechtvaardigt de nederlandse overheid de sterke groei van het

HOGER BEROEP HALIL EN MUSTAFA

Op 8 september was in Amsterdam het vervolg van het Hoger Beroep van Halil en Mustafa. Even ter opfrissing van het geheugen. Halil en Mustafa zijn twee Dev Sol (Revolutionair Links)-sympatisanten die op 4 augustus vorig jaar gearresteerd werden i.v.m. een schietpartij in een Turks koffiehuis aan de Wijttenbachstraat in Amsterdam. Dit koffiehuis staat bekend als een punt van de Turkse drugsmaffia en de fascistiese Grijsse Wolven. Tijdens een inzamelingsactie werd Ahmet Köksal, Dev Sol sympathisant, door de fascistien vermoord. Een fascist werd gedood. Op 4 augustus werden 5 sympathisanten van Dev Sol, w.o. Halil en Mustafa, gearresteerd op beschuldiging van "afpersing" en (dus) betrokken bij de schietpartij. Eén en ander ging gepaard met een hetzekampagne in de pers opgezet door de smeris tegen Dev Sol.

Tijdens het proces op 23 november kon de officier van justitie (ovj) de zaak niet rond maken. Deed daar ook niet eens echt moeite voor. 2 van de 5 waren toen al vrijgelaten. Bewijs had hij niet, maar op basis van een aantal getuigenverklaringen, (vnl. van anonieme en/of fascistiese getuigen), maakte hij een konstruktie waaruit zou moeten blijken dat de overgebleven drie erbij betrokken waren geweest. Bij de uitspraak twee weken later werd er nog iemand vrijgelaten (we moeten de indruk krijgen van een objektief rechtsstelsel). Halil en Mustafa kregen

"WIJ ZULLEN DE FASCISTIESE AANVALLEN VEREFFENEN. DEV-GENC"

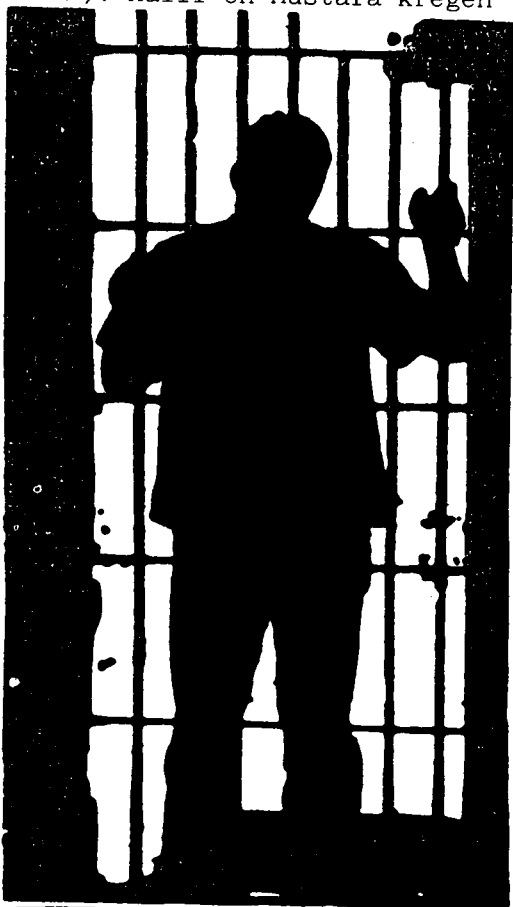
elk 4 jaar aan de broek. Een sowieso ongekind hoge straf voor dit soort zaken.

De belangrijkste getuigen, werden tijdens het proces niet gehoord omdat ze 'verdwenen' waren naar Turkije. Een eveneens belangrijke getuige, trok, ondanks knarsentanden van de ovj en de rechter, z'n belastende verklaring in omdat hij die maar gegeven had opdat hij weg kon gaan. De smeris had tegen hem gezegd dat ze hem zo lang zouden houden.

In juni begon het Hoger Beroep waarbij de verdediging o.a. de deels anonieme getuigen had opgeroepen. Die waren er wederom niet. De rechter besloot toen het proces op te schorten tot 8 september om de getuigen op te sporen in Turkije. Die waren er, hoe verbazingwekkend, wederom niet.

Tijdens de zitting bleek dat de beide rechter-commisarissen en rechercheurs die het onderzoek geleid hebben op alle cruciale vragen plotseling een gat in hun geheugen hadden. "Nee, dat weet ik niet. Kan ik me niet meer herinneren. 'is ook alweer zolang geleden." Dat waren dan bijna steevast de antwoorden op vragen van de advokates als:

Richtte het onderzoek zich bijna direkt op de 6 bankbezitters? (alle arrestanten hadden 1½ jaar daarvoor een Turkse bank op het Damrak bezet) Zaten er foto's van de gearresteerden bij het eerste buurtonderzoek? Is er onderzoek gedaan met welk wapen Ahmet Köksal vermoord is? Waarom zijn belangrijke getuigen die een duidelijk signalement hadden opgegeven, maar tegenstrijdig met het signalement van de verdachten, niet opgeroepen voor een getuigenkonfrontatie en anderen die slechts een vage beschrijving hadden (en inmiddels de foto's van de verdachten hadden gezien) wel? Tijdens het HB sprak een Turkse getuige dat de smeris 2 andere Turkse getuigen geïntimideerd had. Dat waren getuigen die in eerste instantie anoniem getuigd hadden (daar had de smeris geen enkel probleem mee), maar tijdens het proces wel kwamen opdagen. Een rechercheur die met het onderzoek belast was geweest, de Niet, en derhalve ook als getuige was opgeroepen, had voor de zitting tegen de 2 getuigen gesist dat ze hier niet hoorden, dat ze weg moesten gaan en "ik praat nog wel met jullie later". Haast overbodig te vermelden dat

FRANKRIJK: DE LEGITIEME OPSTAND VAN DE GEVANGENEN

de verklaringen inmiddels minder gunstig waren voor de smeris.Mn. op het punt hoe de verklaringen gekregen waren.

Tijdens het proces bleek ook wel weer waar de rechter stond. Als de (nederlandse) rc en smeris-getuigen te fel aangevallen werden door de beide advokates (De Boer en Prakken), dan kapte hij af, dat het zo wel genoeg geweest was. Bv. op het moment dat aan de rc gevraagd werd of hij op de hoogte was van het feit dat de Turkse Staatsveiligheidsraad (aan wie door de nederlandse justitie is gevraagd de getuigen op te sporen), de opvolger is van de Militaire rechtbanken (en dus niets veranderd zijn en dus geen belang hebben bij het opsporen van getuigen als dat de vrijlating van twee regime vijandige gevangenen tot gevolg kan hebben). De Turkse getuigen kregen met woordspelingen dezelfde vraag meerdere keren gesteld. De rechter ging zelfs zover om de getuige, die de Niet aanklaagde, wegens intimidatie van getuigen, te beschuldigen van beïnvloeding van de getuigen. Racisme stinkt.

Het geheel geeft steeds meer aan dat er een opzetje gemaakt is. Dat dit een mooie kans was om de Dev Sol simpatisanten in de bajes te krijgen (en na bajes uitlevering; beide zijn politieke vluchtelingen die nog in de procedure zitten). Het onderzoek is van meet af aan gericht geweest op het pakken van de daders die de fascist doodgeschoten hebben (hoewel zij beiden niet daarvoor veroordeeld zijn). De val die door de fascisten was opgezet (in het pand werden later ook nog automatische wapens gevonden) blijft gedeekt.

De advokates eisten onmiddellijke vrijlating, ook gezien de overschrijding van het voorarrest. De rechter wees dat af met de argumentatie dat hier vluchtgevaar in het geding was (want buitenlanders) en gevaar van intimidatie op andere getuigen die nog niet gehoord zijn. Door deze wrange komedie, zoals iemand het noemde, zitten Halil en Mustafa inmiddels 13 maanden vast. Overigens, zitten ze sinds kort eindelijk op dezelfde afdeling in De Schans. Het Hoger Be-roep wordt voorgezet op 14 november.

Komt allen en schrijf de gevangenen!

Halil (A.A.)
Mustafa (M.K.)
Paviljoen 1
HvB De Schans
Wenckebachweg 48
1096 AN Amsterdam

Op de 14e juli 1789 stormde het volk van Parijs de Bastille-gevangenis binnen, symbool voor het feodale systeem dat vallen moest. 1989 is aanleiding voor de franse regering om de revolutie te vieren. Op 14 juli (nu een nationale feestdag) heeft Arpaillage (minister van justitie) enkele strafverkortingen en enkele kwijtscheldingen aangekondigd om de gebeurtenis te vieren en om de explosieve stemming te kalmeren die sinds vele jaren in de gevangnissen van het land heerst. Ondertussen verergert hij de politiek van zijn voorganger (Chalandon, minister van justitie onder de rechtse regering-Chirac) door de bouw van 13.000 nieuwe bajesplaatsen voor te bereiden, door de duur van het voorarrest te verlengen, door het invoeren van een nieuwe straf van 30 jaar enz... Daarbovenop komt, dat de repressie van/tegen de gevangenen steeds zwaarder wordt en het gebruik van isolatie (honderden gevangenen), straffcellen, strenge censuur, sancties en het verplaatsen van gevangenen steeds uit gebreider wordt.

De woede borrelt en neemt toe. De 14e juli is een symbool voor de gevangenen, een kans om de wil van de regering te meten om tegemoet te komen aan hun eisen. Eisen die geen enkel antwoord hebben gekregen in het jaar dat de huidige minister van justitie aan de macht is (een 'socialist'). De woede borrelt en neemt toe in de overhitte en overbevolkte gevangnissen (in Bois d'Arcy zitten 1430 gevangenen voor 539 plaatsen en in St Maur en St. Joseph zitten 4 mensen per cel van 9 m²). Hier volgt een lijst van gebeurtenissen en akties in de franse gevangnissen deze zomer

-6 juni: "dode gevangenis"-dag in Lyon. Geen luchten, arbeid of maaltijd. Alle gevangenen deden mee.

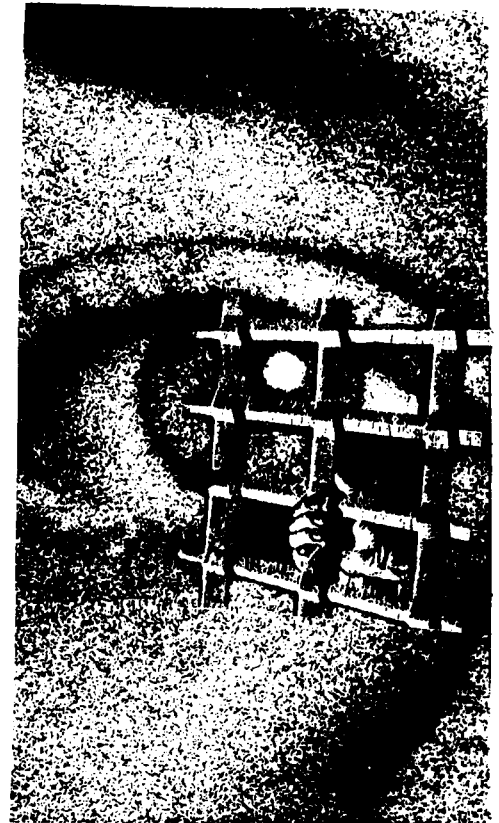
-15/16 juni: 200 gevangenen weigerden een uur lang in hun cellen terug te gaan in Poissy.

-3 luchtplaatsen worden door 100 gevangenen bezet gedurende 3 uur in St Maur.

-17 juni: picket en demo voor de Fleury-Merogis gevangenis door de 'Commission prison-repression (commissie bajes-repressie).

Op hun pamfletten staat: "geen enkele reaktionaire maatregel van Chalandon is afgeschaft, geen enkele eis van de gevangenen voldaan".

-200 gevangenen van St Paul in Lyon en 200 in Vances in Grenoble weigeren terug te gaan in hun cel om te protesteren tegen de teleurstellende en onrechtvaardige kwijtscheldingsmaatregelen (in feite zijn zij gunstig voor grote oplich-

ters in politiek-financiële zaken. -400 mensen demonstreren in Bayonne om amnestie te eisen voor de baskiese gevangenen. 18 juni: De gevangenen van Vances in Grenoble weigeren opnieuw terug in hun cellen te gaan. -23 juni: Vergadering georganiseerd door de steungroep van de gevangenen in Lille. -24 juni: Vergadering in Reims georganiseerd door 'Egrogore'. Verstoord door een twaalfstal fascistten. -25 juni: Demo voor de gevangenis van Clairvaux, uit solidariteit met 7 in elkaar geslagen gevangenen op 12 juni, waarvan 5 in hongerstaking zijn om overgebracht te worden naar een andere inrichting om de mishandelingen van hun huidige bewaarders niet meer te hoeven ondergaan. -1 juli: 5 mensen van de CPR bezetten 1 uur lang het dak van de eetzaal van de bewaarders in Fresnes (Parijs). Op hun spandoek staat: "De gevangenen hebben gelijk dat ze in opstand komen, zowel binnen als buiten. Klassensolidariteit." De reacties van de gevangenen en de gezinnen zijn fel. -9 juli: Bezetting van een transformator van de gevangenis van Poissy, een uur lang, en een demo rond de bajes. -11 juli: Bezetting van het kantoor van het staatssecretariaat van "Humanitaire Aktie" door demonstranten die solidair zijn met de hongerstakersters van Action Directe. -14 juli: wordt door het "Comifé des sans-cravate" en door de "Commission prison-repression" tot nationale dag van steun aan

politieke gevangenen" en "asielrecht".

-200 mensen eisen in Fresnes (Parijs) amnestie voor de basken. Het lukt hen om binnen de muren van de gevangenis te dringen. -200-300 mensen demonstreren voor de Sante-gevangenis (Parijs). Enkele ruiten van het bijgebouw van de chinese ambassade en van een Total-pomp worden gebroken. De wachthuisjes voor de ingang van de gevangenis worden in brand gestoken. Er worden leuzen gekalkt die de vrijlating van de leden van Action Directe eisen. Op een spandoek staat: "Vier de revolutie niet doe het".

14/15 juli: in de nacht worden 2 hijskranen door bommen beschadigd op de bouwplaats van de toekomstige bajessen in Arles en Tarascon. De bommen ontploffen bijna tegelijkertijd. De akties worden opgeëist door "de kinderen van 'Pere Dushesnes'" (Pere Dushesnes was een krant uitgegeven tijdens de Franse Revolutie), "in solidariteit met de rebellen van de hele wereld" en omdat "een wereld zonder Bastilles nog gebouwd moet worden".

15/16 juli: in de nacht ontploffen 2 bommen in de gevangenis in aanbouw te Neuvic.

17 juli: Na de opstand van 400 gevangenen in november '87 die een groot gedeelte van de bajes door brand had verwoest en ondanks de repressie die daarop volgde, weigerden 60-100 gevangenen van

gebouw B in hun cellen terug te gaan, om te protesteren tegen het straffen van een gevangene die een bewaarder had beledigd.

18 juli: De groep 'Mirval-Onno-Sulak' (3 in de gevangenis gestorven gevangenen) eist een aktie op gevoerd tegen de regionale directie van het strafinrichtingenbeheer van de Gironde, in Bordeaux, "uit solidariteit met alle gevangenen". (zie de verklaring).

- bezetting van de kantoren van "Le quotidien du medecin" en van "Le quotidien de Paris" (kranten).

26 juli: voor de derde keer binnen een jaar demonstreren de gevangenen in Poissy. Een twaalfstal van hen bezet een dak en meer dan 200 weigeren terug te gaan naar hun cellen. Het politie-optreden veroorzaakte een gewonde. Ze eisen de afschaffing van isolatie en protesteren tegen de dood (waarschijnlijk door AIDS) van een gevangene in iso latie tijdens zijn vervoer naar het ziekenhuis.

de gevangenen verklaard.

-demo voor de Fleury-Merogis-gevangenis (Parijs), bezetting van de wachtkamer van de bezoekers, 40 min. lang.

-demo van 200 mensen in Parijs, opgeroepen door het baskiese comité voor amnestie. Op de spandoeken eisen ze "vrijheid voor de

Op de 25e had al een gedeelte van de gevangenen geweigerd in hun cellen terug te gaan.

De belangrijkste eisen van deze

strijd zijn:

- Afschaffing van isolatie-afdelingen.
- Afschaffing van strafcellen, speciale gevangenisrechtbanken en bijzondere regelingen.
- Vertrouwelijke/sexuele bezoeken kamers.
- Automatische strafverkortung, verlof en voorwaardelijke invrijheidsstelling.
- Minimum loon voor alle arbeiders in de gevangenis.
- Amnestie voor alle beschuldigde en vervolgde muiters.

De strijd gaat door...

(zie ook zwarte nr. 130)

Wij eisen de aktie op tegen het hoofdkantoor van de bajessen Gironde.

Het is een antwoord op de politieke internering en de vernietiging van de sociale rebellen.

55.000 gevangenen in de franse kerkers.

Smerissen en bouten vermoorden ons Rechters begraven ons.

De financiers van het beton 'Dumez Fougerolle, GTM, ...' verrijken zichzelf aan de bouw van 25 nieuwe konzentratiekampen.

Geen tweehonderd-jaar feest . De opstand gaat door.

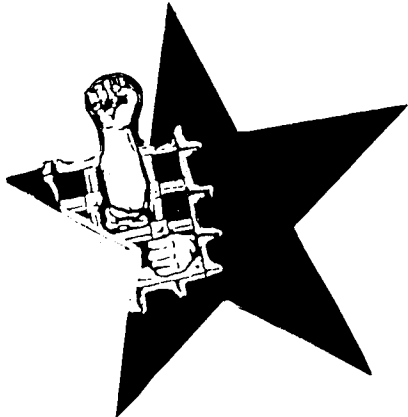
Solidariteit met alle gevangen.

MIRVAL + ONNO + SULAK

FOBA-GEVANGENEN GEDWONGEN OVERGEPLAATST

WIJ HEBBEN PAS GEHOORD DAT DE GROEP ZGN. FOBA-GEVANGENEN DIE OP 13 AUGUSTUS J.L. EEN VERDIEPING VAN HET VEER (ONDERDEEL VAN DE BULMERBAJES) HEBBEN BEZET GERICHT TEGEN DE BAJES-PSYCHIATRIE, TEGEN HET VERENIGD EUROPA BAJES-SELSEL EN UIT SOLIDARITEIT MET DE POLITIEKE GEVANGENEN IN TURKLE IN HONGERSTAKING, GE-DWONGEN ZIJN OVERGEPLAATST NAAR ANDERE AFDELING-EN EN BAJESSEN. PRECIEZE DETAILS WETEN WE NIET, WEL DAT ER EEN NU IN EEN T.B.R.-INRICHTING ZIT EN EEN ANDER IN DE NIEUWE BAJES IN GRAVE. HET IS DUIDELIJK DAT GETRACHT WORDT HET VERZET VAN DEZE GEVANGENEN TE BREKEN EN DAT STEUN VAN BUITEN NU HARDER DAN OOIIT NODIG IS.

HUN STRIJD, ONZE STRIJD, BAJESSTRIJD !!!!!!!!!!!!!

In de volgende Zwarte hopelijk meer info.

Deense activisten vernielen missie van Zuid-Afrika

Volkscrant 11-9-89

PRETORIA/KOPENHAGEN (AFP, AP) — Het Zuidafrikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken in Pretoria heeft zondag de verontschuldiging van Denemarken geaccepteerd, nadat het Zuidafrikaanse consulaat in Kopenhagen vrijdag door anti-apartheidsactivisten werd bestormd en vernield. Dit meldt het Zuidafrikaanse persbureau Sapa.

Tientallen activisten drongen vrijdagavond met houten palen en koevoeten het consulaat binnen, gooiden zoutzuur over de vloeren, braken het inventaris af en smeten archieven in het rond. De actie werd bij de Deense pers opgeëist door een woordvoerder van „BZ”, een groep krakers, en „Verenigde Actie tegen Apartheid”, in verband met de strijd tegen het „bloedige en racistische regime in Pretoria”.

Minuten na de actie verscheen de politie op het toneel, maar wist geen van de daders te arresteren, die de straat had bezaaid met spijkers om de banden van de politiewagens lek te prikken. Volgens de krant Berlingske Tidende was de actie een klaarblijkelijk protest tegen de verkiezingen van deze week in Zuid-Afrika, waarvan de zwarte meerderheid was uitgesloten. De groep „BZ” wordt verantwoordelijk gehouden voor een serie aanslagen op benzinstations van Shell in Denemarken, in verband met Shells aanwezigheid in Zuid-Afrika.

DE VERKIEZINGEN

3 en 4 september.

Verslag aktie tegen PvdA en discussieavond "Denk na of je stemt".

-door Aktie Overleg Haarlem-

Op 3 september organiseerde de PvdA een popfestival ter waarde van enige tonnen. Onderwerpen als wonen, anti-apartheid, milieu en oorlog en vrede werden als hapklare brokken het vijftienduizend koppig publiek door de strot gestampt.

Omdat de PvdA aan de kant van de heersende orde staat, vonden wij het nodig om iets te ondernemen. Onze aktie bestond uit een reuzenspandoek en het uitdelen van een pamflet. De leuze hierop was: "De juiste keuze (naam van het festival): ORGANISEER JE VERZET ZELF!". Het pamflet ging adhv voorbeelden uit Amsterdam en Rotterdam (beiden PvdA) in op "milieu" (vervuilers niets in de weg leggen) en "anti-apartheid" (subsidie kolenoverslag, lijfstraffen Shellblokkade). Ook was er een alinea over de Europese eenwording (waar de PvdA een warm voorstander van is) en de consequenties daarvan voor de mensen die onderop zitten. Tenslotte een uitnodiging voor de openbare discussie avond over (niet) stemmen.

Het is niet gelukt om met het spandoek de toespraak van Wim Kok aan het zicht te onttrekken, omdat het precieze tijdstip door de organisatie geheim is gehouden. Wij hebben hierover opgebeld en ons als geïntresseerden voorgedaan en alleen gehoord dat het later op de avond zou zijn, wat niet waar bleek.

Ondanks de gebrekkige timing en een aanval van opgeschoten jo-

chies op het spandoek was het een redelijk geslaagde aktie en werd het pamflet goed gelezen.

De avond hierna hadden wij een (anti)verkiezingsmanifestatie in de Zuiderbuit. "anti" tussen haakjes omdat we het hier als groep niet helemaal over eens waren. Binnen onze groep zijn zowel buitenparlementairen die wél stemmen als overtuigde antiparlementairen aktief. We waren het er in ieder geval over eens dat het geen kwaad kon een discussieavond aan de verkiezingen te wijden. Ook vonden we het in ieder geval belangrijk informatie te geven over de Europese eenwording en het verzet hiertegen.

We begonnen dus de drukbezochte avond met een inleiding over onszelf (A.O.H.) en als eerste spreker iemand van de initiatiefgroep tegen de European Festivities. Vervolgens vertelde Martin Bierman (Roel van Duijn had op het laatste moment afgezegd) iets over zijn buitenparlementaire verleden in de milieubeweging en waarom hij nu kandidaat stond voor de Groenen; vertelde Rene van de Psjg over de voors en tegen van stemmen en de kritiek van de Psjg op het programma van Groen Links; en hield Berend (Anarchisties studenten Overleg) een pleidooi voor niet stemmen en buitenparlementaire aktie. Het Haarlems straatorkest speelde de sterren van de hemel.

-evaluatie-

Een duidelijke fout van ons is geweest teveel sprekers, of in ieder geval het niet voldoende de hand houden aan een tijdschema. Hierdoor kon de laatste spreker zijn

verhaal niet afmaken omdat de discussie vroegtijdig losbarstte nav. zijn verhaal.

In deze discussie ging het ondermeer om de vraag of je als klein links zitting moet nemen in het parlement om een horzelfunctie te vervullen. Sommigen vonden van wel omdat je dan de mogelijkheid blijft houden om lastige vragen te stellen en via deze weg in de publiciteit en aan informatie kan komen. Anderen vonden van niet omdat deze publiciteit en informatie zeer beperkt is, macht korrumpert en zij absoluut geen vertrouwen hebben in het parlementaire systeem. De discussie ging ook over de mogelijkheden en moeilijkheden van buitenparlementair verzet.

Het uitnodigen van de Groenen was achteraf aanleiding voor interne kritiek. Het was teveel een propagandapraatje van een beroeps-politicus, een oproep om op de Groenen te gaan stemmen.

Tot deze keuze waren wij gekomen omdat wij Roel van Duijn wel eens aan de tand wilden voelen over zijn anarchistiese verleden, maar dat durfde hij kennelijk toch niet aan.

Martin Bierman verdween vrij snel na zijn praatje. Hij had hier de volgende reden voor: "Na 22.00 uur houdt de politiek voor mij op en beginnen andere dingen".

En de pers? Die maakten er op hun manier een sappig verhaal van:

(De volgende discussieavond is op maandag 23 oktober, en zal gaan over (anti)seksisme in ons dagelijks leven. Let op verdere aankondigingen.)

'Nummer drie' op lijst De Groenen in discussie met 'Aktie Overleg Haarlem'

Martin Bierman: 'Politiek is een vuil spel'

HAARLEM. — 'En nu vier jaar je bek houden...', meldt een affiche die op het raam van politiek kraak-café Zuiderbuit aan het Zuider Buitenspaarne hangt. Binnen zitten meer dan dertig mensen in een door kaarsen verlicht kraakpand. Een tamme rat snuffelt in de nek van zijn baasje. En een zwarte hond gromt tegen de mensen die te laat binnenkomen. De bijeenkomst op deze maandagavond, georganiseerd door het 'Aktie Overleg Haarlem', is bedoeld om te discussiëren over de zin of liever de onzin van stemmen.

Nico Buiten, van het Aktie Overleg, weet het al: „Ik stem

niet. Door middel van actievoeren kun je veel beter iets bereiken". De rest van het Aktie Overleg Haarlem, vijftien mensen die onder meer tegen apartheid en militarisme zijn, en hun aanhang weet het nog niet zo zeker. Daarom dus deze ontmoeting, om onder andere met een vertegenwoordiger van De Groenen tot een standpunt te komen.

Roel van Duijn, lijsttrekker voor De Groenen (niet te verwarren met Groen Links), zou er bij zijn. Dat was zo goed als zeker. Maar Martin Bierman, nummer drie op de lijst is er in zijn plaats. Waarom, dat wist hij niet. Hij was gewoon naar Haarlem gestuurd.

Een vertegenwoordiger van een politieke partij op een anti-verkiezingsmanifestatie. Hoe valt dat te rijmen? Bierman, geagiteerd door de onrustige toe-

houders en het feit dat hij 75 cent voor zijn koffie moet betalen, steekt van wal. „Politiek is een vuil spel. Maar dat is nog niet een reden om niet mee te doen. Ik wil een schoon spel. Als mens kun je wat doen aan de milieuvuiling. Maar niet al-

leen door actie te voeren. Er moet een samenspel zijn tussen actievoeren en parlement, want dat is nodig om de regering te controleren." Voor De Groenen is het zo klaar als een klontje: Stemmen kan, maar dan wel op de goede partij. En volgens

Bierman is het duidelijk, dat zijn De Groenen.

Maar overtuigen is moeilijk. „In Duitsland is een stad waar De Groenen met de fascistie samen zijn gegaan. Zijn jullie dat ook van plan?“, vraagt iemand. Bierman antwoordt ontkennend. „Hoe willen jullie eigenlijk iets doen aan de milieuvuiling?“, wil een ander weten. „Door bijvoorbeeld Zuid-Holland af te sluiten voor auto's en bij de slagbomen politie te zetten“, reageert Bierman. En onmiddellijk volgt er een honend gelach uit de zaal, want met politie hebben deze mensen niet veel op. Bierman wil zich verdedigen maar krijgt geen kans. „Het is wel duidelijk“, wordt er een paar keer geroepen. Ze vinden het tijd voor muziek, voor het Aktie Straatorkest. En Martin Bierman verdwijnt stiltes door de deur naar buiten.

BAMBANG EN DE

Op 9 juni 1988 stond Bambang Subono, een student politiekologie, het boek "Het Glazen Huis" van Pramoedya Ananta Toer te verkopen bij een theater in Yogyakarta. "Het Glazen Huis" was enkele uren daarvoor verboden. Bambang Subono werd gearresteerd door militairen en opgesloten in de kazerne. Ondertussen werd zijn kamer overhoop gehaald door de leger inlichtingendienst.

Subono werd ondervraagd over een briefje van de universiteits bibliotheek. Daarin werd hem gevraagd het boek "Moeder" van Maxim Gorki (vertaald door P.A.Toer) terug te bezorgen. De militairen wilden weten waar dat boek was. Bambang Subono vertelde dat hij het verder had uitgeleend, aan Bambang Isti Nugroho.

Op 20 juni 1988 werd Bambang Isti Nugroho op zijn werk in het laboratorium van de universiteit gearresteerd. Ook zijn huis werd onderzocht en daar vonden de militairen een hoop verboden boeken en bovendien opnamen van discussies en lezingen bij de Palagan-diskussiegroep.

Ook Bambang Isti Nugroho werd naar het militaire distrikthoofdkwartier gebracht. Hij kwam in een hok van drie bij drie terecht, zonder naam, zonder licht. En zijn militaire ontvoerders namen hem te pakken, omdat ze dachten dat hij de koördinator van de Palagan studiegroep was. Na veel aandringen, mochten twee dagen later familieleden op bezoek, tien minuten. Ze zagen een bont en blauw geslagen jongen die amper kon spreken. Op 27 juli werd de tweewekelijkse bezoeksregeling ingekrompen. Mensen die Isti nog wilden bezoeken kregen problemen met het leger. Advokaten kregen Subono en Isti niet te zien, hoewel de zaak in juli door twee advocaten werd opgepakt.

In dezelfde maand werd de jonge student Anharuddin gevangen genomen en onder grote druk gezet om tegen Isti te getuigen.

Hij moest verklaren dat Isti een kommunistisch kaderlid is. Op 4 augustus werd Anharuddin vrijgelaten.

Begin september 1988 werden Subono en Isti overgebracht naar de Wirogunan gevangenis. De zaak werd dan overgedragen aan de openbare aanklager, maar advocaten krijgen de twee Bambang nog niet te zien. In oktober vragen drie vooraanstaande Yogyakartaanen, een professor in de geschiedenis en twee moslimleiders, om tenminste Isti vrij te laten omdat hij kostwinner van de familie is. Het verzoek wordt afgewezen. Een paar dagen later begonnen de processen. Het proces tegen Subono ging bijna niet door omdat grote konsternatie ontstond toen veiligheidstroepen probeerden te verhinderen dat het Front Mahasiswa (studentenfront) een brochure over Subono's zaak ging verspreiden. Beide rechtszaken worden erg luidruchtig bezocht door studenten.

DE AANKLACHT

Het gaat om een overtreding van de anti-subversiewet die als maximum de doodstraf heeft. Subono wordt beschuldigd van het verspreiden van kommunistische gedachten omdat hij kommunistische boeken bezat en verkocht en deelnam aan discussies over de boeken. De schrijvers van deze verboden boeken zijn P.A.Toer, voormalig president Sukarno, Tan Malaka, Harold Crouch en Peter Dale Scott. Daarnaast wordt hij beschuldigd van het hebben van ongepaste opvattingen over de gebeurtenissen tijdens de staatsgreep van Suharto in 1965.

Isti wordt beschuldigd van het zaaien van onrust en gevoelens van vijandigheid, onder meer door het maken van de volgende opmerkingen: - Opvoeding in Indonesia leidt naar elitairisme en niet naar democratie. - De konditie van dorpsvrouwen is slechter dan van stadsvrouwen. - Economische ontwikkeling heeft de armsten nog niets opgeleverd. - Het regeringssysteem is niet democratisch. - Er gaapt een kloof tussen rijk en arm die leidt tot sociale problemen.

Isti werd ook beschuldigd van het verspreiden van kommunistische ideeën omdat hij de Australiër Dr.Keith Foulcher had uitgenodigd om een lezing te houden over "Literatuur en Samenleving". Een artikel door Isti geschreven, "Centrale thema's in ontwikkeling en politieke ontwikkeling van de jeugd" werd door de aanklager gepresenteerd als bewijs van Isti's linkse sympathieën. Ook Isti wordt vervolgd op basis van de beschuldiging van het verspreiden van haatgevoelens tegen de regering en het verspreiden van leugens. Verder heeft hij geprobeerd anderen tot deze misdaden over te halen. Tenslotte wordt hem verweten dat er voor de vergaderingen van de studiegroep geen vergunning was aangevraagd.

DE VERDEDIGING

De verdedigers van Subono begonnen met de verklaring dat de anti-subversie wet niet grondwettelijk is en in tegenspraak met de Pancasila (de staatsfilosofie) en de Nieuwe Orde van Suharto, zodat de aanklachten door de rechter verworpen zouden moeten worden. Dat deed de rechter niet. Daarna kwam de verdediging met een aantal procedurefouten. Zo was de aanklacht te laat aan Subono overhandigd, klopt zijn adres niet en heeft de aanklager er vlak voor het proces veranderingen in gemaakt.

In zijn eigen verklaring stelde Subono dat hij de boeken van P.A.Toer verkocht om geld bij te verdienen, en de andere boeken had hij nodig voor zijn studie politiekologie. De inhoud is geen kommunistische propaganda maar wetenschappelijke analyse. Verder zei Subono: "Ik ben voor de Pancasila, religieus en antikommunistisch". Hij daagde de aanklager uit om eens precies te vertellen waar in de boeken van Toer Marxistisch-Leninistische ideeën vórkomen. De verklaring dat hij plannen om literatuur te verspreiden waarin president Suharto wordt belasterd zou hebben, trok hij in omdat deze verklaring met geweld was afgedwongen.

Over de gebeurtenissen tijdens de staatsgreep van Suharto had hij alleen maar een vraag gesteld over de opvattingen van Prof. Wertheim die veel over deze zaak heeft geschreven.

Dr.J.A.T. Weitjens, een katholieke priester, kon getuigen dat hij een boek van Subono had gekocht, maar dat was enkele dagen voordat het boek verboden werd. Toen de rechter vroeg waarom hij zich tot het boek van Toer aangetrokken voelde was de wedervraag van de priester wat dat met Subono te maken had. Verder ontkende de priester iets van de studiegroep af te weten. Een tweede priester ontkende ooit iets van Subono gekocht te hebben, maar gaf toe een kopie van een kollega gelezen te hebben.

De verdediging van Isti begon met te stellen dat Isti wordt aangeklaagd wegens gezonde kritiek die nodig is voor de nationale ontwikkeling. Er werd gesteld dat de vrijheid van meningsuiting wordt gegarandeerd door artikel 28 van de grondwet van 1945. Verder zijn de besproken onderwerpen ook volop in discussie bij overheidsfiguren, akademici en liedjeschrijvers. Als Isti wordt veroordeeld kunnen deze figuren ook in de bak komen.

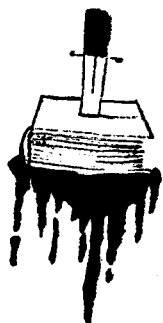
BOEKEN

Ook Isti's verdedigers stelden dat de anti-subversie wet geen grondwettelijke basis heeft. De aanklager werd verweten dat hij erg vaag is over hetgeen hij kommunistisch noemt. De klachten van de aanklager over het artikel van Isti waren het gevolg van subjektief lezen en uit hun verband gerukte citaten.

In zijn eigen verklaring stelde Isti dat de Palagan studiegroep geen politieke doeleinden had maar bedoeld was als een forum voor het uitwisselen van ideeën en informatie. Isti ontkende pertinent dat de bijeenkomsten illegaal waren, de organisatie was vanaf het begin geregistreerd bij de autoriteiten en voor elke bijeenkomst was vergunning verleend. Isti beschuldigde de aanklager van het manipuleren van zijn woorden op een onfrisse manier. Isti gaf toe dat hij in het bezit was van boeken van Toer, maar dat was uitsluitend voor eigen gebruik en niet om te verspreiden.

Tijdens rechtszittingen op 25 en 30 mei van dit jaar voerde de aanklager nog drie getuigen ten tonele. Twee van hen, Panji Patah en Ignasius Untoro zouden mede-oprichters van de studiegroep zijn. Panji Patah kon zonder hulp niet lopen en Ignasius zag er ook slecht uit. Tijdens de zitting verklaarden ze allebei dat ze verschil van mening met Isti hebben gehad, met name over de vraag welke sprekers uitgenodigd moesten worden en welke onderwerpen moesten worden behandeld. Een derde getuige, Sumadya Widada, verklaarde ook dat hij van mening verschilde met Isti en dat hij Isti heeft horen zeggen dat de regering niet democratisch is. Deze getuige vertelde ook nog dat een ander lid van de studiegroep, Bonar Tigor, de regering ondemocratisch en militaristisch vindt.

Het laatste nieuws is tot dusver dat de aanklager tegen Subono tien jaar heeft geëist. In juni van dit jaar is Bonar Tigor Naipospos in Jakarta gearresteerd. Hij is ook student politologie en op de vlucht sinds de arrestatie van Subono. Hij is ook overgebracht naar de Wirogunan gevangenis.

Op 26 juni j.l. is er door studenten van de Gajah Madah Universiteit een Vrij Forum gehouden om daarmee steun te betuigen aan de Bambang. Op een spandoek (spandoek) stond de leus: "houd vast aan een kritische houding" en op posters stond de vraag: "Is kritiek subversief?" Na een toespraak over de geschiedenis van artikel 28 van de grondwet van 1945, waarin vrijheid van meningsuiting en het recht van vrije organisatie wordt gegarandeerd, werden verklaringen voorgelezen over de betekenis van een kritische houding en over het solidair zijn met vrienden die terecht staan omdat ze wettelijke rechten hebben gebruikt.

Het is de studenten duidelijk dat het leger domweg probeert om de snel groeiende studentenbeweging de kop in te drukken. Begon de beweging binnen de universiteit begin 1988, al snel bemoeiden de studenten zich ook met de ontruiming van duizenden boeren in Badega. Begin dit jaar werd er door een vrouwengroep en studenten een protestmars georganiseerd van Bandung naar Badega. Toen werd er een campagne gestart tegen de nationale loterij die door een zoon van legerleider Suharto wordt gehouden. Er werd een beweging opgericht tegen de gevolgen van het massatoerisme. De bouw van de stuwdam bij Kedung Ombo, waarvoor tienduizenden mensen van hun land worden gezet, leverde een

storm van kritiek op van studenten uit heel Java. Voor deze zaak werden solidariteitskomitees opgericht en protestbrieven naar de Wereldbank, de geldschieter van het projekt, verstuurd. In Bandung protesteerden studenten tegen de ontruiming van een stadskampong voor de bouw van een winkelcentrum. Ook de slachtoffers van de ontruiming in Tangerang kunnen op de steun van de studenten rekenen. Tegen de verhoging van de elektriciteitsprijs met een kwart zijn vele betogingen gehouden, waarbij de politie verbijsterd merkte dat de opgepakte studenten tandeborstels en zeep bij zich hadden en helemaal niet getimideerd waren door hun arrestatie. In maart van dit jaar werd in Yogyakarta de Gerakan Anti-Kekerasan opgericht, de beweging tegen het geweld. De beweging richt de kritiek op het geweld dat de militairen gebruiken om onrust onder de bevolking te onderdrukken, en op het dagelijkse gewelddadige voorbeeld dat de militairen geven.

Ook wordt het geweld dat zich steeds meer in de samenleving afspeelt scherp afgekeurd, met name het geweld op de middelbare scholen waar vechtpartijen steeds vaker een dodelijke afloop kennen. Nog steeds treedt de regering daar niet tegen op.

Amnesty International heeft de twee Bambang evenals Bonar Tigor Naipospos erkend als gewetensgevangenen. In Australië hebben o.a. boekverkopers en mensenrechtenactivisten een petitie gericht aan de Indonesische autoriteiten ondertekend. Ze vinden dat de Bambang niets anders doen dan het maken van een forum voor de discussie over ontwikkelingen in de Indonesische samenleving, de kunst en de cultuur. Onlangs is er een Australisch-Indonesisch Instituut opgericht. Dit instituut wordt gevraagd toe te geven dat het moeilijk wordt om haar doelstelling van kulturele uitwisseling te bereiken als de kans bestaat dat een discussie over literatuur kan uitlopen op arrestatie wegens subversie.

In West-Berlijn heeft de Beweging voor basisrechten en democratie, een organisatie van Indonesische vluchtelingen, de duitse minister van buitenlandse zaken, Gentscher, gevraagd om stappen ondernemen zodat de Bambang worden vrijgelaten. In Nederland sukkelde de literatuuurdiscussie over Multatuli verder, men heeft het hier volgens de laatste berichten nu over het gebruik van de komma's in de Max Havelaar.

In Indonesia heeft een krant een vergunning nodig, het afgelopen jaar zijn er al drie ingetrokken en veelkranten hebben waarschuwingen ontvangen. Ook schrijvers en uitgevers ontvangen waarschuwingen. Gerechtelijke vervolging van schrijvers die kritiek leveren is gewoon. Zo zitten bijvoorbeeld medewerkers van de verboden Moslim-bulletins ar-Risalah en al-Ikhwan langdurige gevangenisstraffen uit wegens subversie. Het afgelopen jaar zijn alweer een hoop boeken verboden, waaronder het boek van de Nederlander dr.H.Poeze over de Indonesische nationalist Tan Malaka. De boeken van de beroemde Indonesische schrijver Pramoedya Ananta Toer worden ook altijd gegarandeerd verboden, Toer heeft van '69 tot '79 gevangen gezeten op verdenking van kommunistische sympathieën. Vorig jaar kreeg een krant een waarschuwing omdat ze een ingezonden brief van Toer hadden geplaatst. Preventieve overheidsensuur is

HET ANTI GEW

er officieel niet, boeken worden eerst gemaakt en verspreid, en dan gaat de prokureur-generaal eens kijken of er iets te verbieden valt.

De Duivelsverzen van Rushdie zijn uiteraard verboden in Indonesia, het land met de meeste Moslims binnen zijn grenzen. Het boek heeft geen sekonde in de winkels gelegen. De Indonesische massamedia hebben wel veel aandacht aan het boek gegeven. Al deze artikelen zijn samengevat in 114 pagina's op de markt gebracht onder de titel "Heboh Ayat-Ayat Setan" (heibel over duivelsverzen). De samensteller van het boek is Bambang Siswoyo. Op 12 augustus j.l. werd de verspreiding van het boek verboden. Hoewel Bambang Siswoyo uitsluitend al eerder verschenen artikelen heeft gebruikt, is hij niet erg verbaasd. Het is hem al twee maal eerder overkomen, met knipselkollages over de petitie-

knipselkollages over de oppositie groep Petisi 50, en een overzicht van de reacties in de pers op een boek over Sukarno.

bronnen: Tapol bulletin 93,94
Indonesia News Service 198
Waarheid 14 juni 1989
Amnesty International

VOOR MEER INFORMATIE KAN JE
TERECHT BIJ KOMITEE INDONESIA
MINAHASSASTRAAT 1
1094 AMSTERDAM
020-936050

De volgende verklaring werd voorgelezen tijdens een grote demonstratie op de Gajah Mada Universiteit in Yogyakarta op 25 februari j.l.

We zijn hier tesamen met een gemeenschappelijk gevoel van bezorgdheid.

Bezorgdheid, omdat we leven in omgeving waar geweld, angst en vrees steeds overheersend worden in onze gedachten en waarop steeds meer wordt vertrouwd als een manier om met problemen om te gaan. Ons gevoel van bezorgdheid neemt toe en nu zijn we op het punt waarop we bijna opgeven. We voelen ons machteloos tegenover deze werkelijkheid.

In de laatste jaren is onmogelijk geworden het geweld om ons heen te negeren. Geweld tegen ons gezond verstand. Geweld tegen onze geest en tegen ons lichaam. Veel mensen zoeken hun eerste toevlucht in woede, wild gedrag en wapens als ze verschillen van mening tegenkomen of als ze ergens door gehinderd worden. Geweld beheerst de straten.

Massa-razernij, berovingen, moord en gevoelens van onveiligheid, ze zijn alom tegenwoordig.

Sociale onrust, alsook het wegvallen van de tolerantiegrens versterkt het structurele geweld. Geweld is een deel van het economische beleid geworden. Monopolies, het vrije marktmechanisme, omkoping, de controle over gemeenschappelijk bezit door enkelen; gedwongen ontruiming; en de korruptie op de arbeidsmarkt zijn een direct gevolg van de cultuur van het geweld.

Loterijen, bedrieglijk gepresenteerd in naam van liefdadigheid en geluk, honen en misleiden de armen met valse hoop. (1)

Geweld vervuult onze omgeving. Het vervuult het oerwoud en de aarde, dorpen en steden, lucht en

water. Geweld neemt wraak op de plaatsen waar we leven.

Geweld heeft de geest van het publiek gekoloniseerd. We zijn afgericht op het ontvangen van informatie. Altijd hetzelfde monotone, ontsmette nieuws. We zijn gaan geloven dat elke vorm van kunst, sport en nieuws alleen iets waard is als er elementen van geweld en angst in zitten. Onze taal is op een merkwaardige manier verrijkt met woorden die een gewelddadige bijklank hebben. "Schone omgeving", "nationale belangen", "subversie", "veilig stellen", "extreem links en rechts", "fundamentalist" en "deelname". (2)

Geweld overschaduwde goede bedoelingen en de normen van het openbare leven.

Onze leiders laten hun eigen angst algemene vrees worden. Religieuze leiders hebben hun verantwoordelijkheidsgevoel verloren. Intellectuelen hebben zich teruggetrokken. Het geweld dat de persvrijheid wordt aangedaan heeft ons gevoel afgestompt. Het geweld heeft zich op verschillende manieren verspreid en genesteld.

Geweld maakt zijn slachtoffers op verschillende manieren. We kunnen ons het bloedige gebeuren bij Way Japara in Lampung nog goed herinneren.

Aan beide zijden zagen we daar slachtoffers vallen.

In Ujung Pandang, in Kedung Ombo, in Surabaya, in Aceh, in Tanjung Priok, overal. (3).

Niemand met gezond verstand kan deze dingen onbewogen aanzien.

OPROEP TOT AKSI

Als we oprecht willen dat de mannen en vrouwen van dit land van een goede en beschaafde levensstandaard kunnen genieten, is de tijd gekomen om onze krachten te bundelen om heldere beslissingen te nemen en tot aksi over te gaan.

ELD MANIFEST

De machthebbers, de religieuze leiders, de politieke leiders, de niet-gouvernementele organisaties, en gezaghebbende intellectuelen zijn zich bewust dat het niet mogelijk is om geweld te laten verdwijnen zonder het bestaan van rechtvaardigheid. Geweld is geworteld in onrechtvaardigheid.

Tastbare onrechtvaardigheid en morele onrechtvaardigheid.

De economische omstandigheden die armoede, honger en ziekte tot gevolg hebben zijn op zichzelf een aanslag op het menselijk leven. Eveneens is de structuur die het volk van hun mensenrechten en waardigheid berooft een obstakel voor de rechtspraak. Zij die de touwtjes in handen hebben en de militairen moeten initiatief tonen en een sterk voorbeeld geven. Want als zij de macht en gezag krijgen om onjuist te handelen, om te martelen en te doden, is het slechts een kwestie van tijd voordat zij hun slachtoffers provoceren om dezelfde methoden te gebruiken.

We hopen dat het bewustzijn van het publiek kan helpen om een sociaal en cultureel systeem op te bouwen dat burgerrechten evenzeer respecteert als een welwillend aanvaarden van verschillen. We proberen om één of ander instinctief en natuurlijk patroon te ontwikkelen om conflicten en onenigheden op te lossen die geen politieke bijklanken hebben.

We moeten ieder voor zich een sterk vertrouwen opbouwen dat in staat is om de manier van denken af te breken die ons aanmoedigt om gunsten te ontvangen, om onverschillig te zijn en angstig, als de enige manier om problemen op te lossen.

We hopen dat we in de praktijk allemaal in staat zullen zijn om onszelf van het gebruik van geweld en wapens te onthouden om elk conflict en vorm van onenigheid op te lossen. We moeten terug naar een situatie waarin we ons oprecht inzetten voor het respecteren van algemeen geldende waarden, het geweten en het leven, meer dan we totnuotoe gedaan hebben. We hopen dat de pers een grote en creatieve rol kan spelen bij het verdedigen van de bewustwording en het bewaken van het nuchtere verstand.

Maar in alle bescheidenheid zijn we ons ervan bewust hoe moeilijk en gevaarlijk het is om zonder geweld te handelen in een maatschappij die snel beledigd is en die getekend is door geweld om het geweld zelf. We zijn ons ervan bewust dat dit alles moeilijk te volbrengen is. Maar wat zullen de consequenties voor ons zijn als we gewoon op deze manier doorgaan? Het antwoord is eenvoudig: tranen, angst en verwoesting.

NOTEN

(1) De Indonesische regering houdt verschillende loterijen zogenaamd om de sport te ondersteunen maar die door bijna de hele samenleving worden afgewezen: religieuze figuren, studenten en politieke figuren. Welke reden ook wordt gegeven om loterijen te houden, zij die ze afwijzen, beschouwen de loterijen louter als een manier om de aandacht van de dagelijkse werkelijkheid af te leiden.

(2) De informatie-politiek onderdrukt de vrijheid van meningsuiting. Het taalgebruik door regerings autoriteiten om verschillen te laten verdwijnen heeft als gevolg dat de zelfcensuur zich in de maatschappij verspreid. "Schone omgeving" (Bersih lingkungan) slaat op de eis aan ambtenaren dat zij of hun familie op geen enkele manier iets te maken hebben gehad met de verboden kommunistische partij of een daarmee verbonden massa-organisatie. De etiketten "extreem rechts" en "fundamentalistisch" worden op Islamitische groepen geplakt.

(3) In Ujung Padang (op Sulawesi) zijn in 1987 tussen de tien en twintig studenten omgekomen bij demonstraties tegen de plicht om motorhelmen te dragen. Bij Kedung Ombo (een stuwmeerproject op Midden-Java) zijn mensen bedreigd en ontruimd bij een conflict over een compensatieregeling. In Surabaya zijn onlangs bijna anti-Chinese rellen uitgebroken, terwijl Aceh de Jubah Putih revolutie beleefde. In Tanjung Priok in Jakarta werden honderden mensen gedood, toen het leger de orde hardhandig herstelde, in 1984.

ATOOMBOM VOOR SUHARTO?

Al in 1977 ontstonden geruchten over atoomwapens voor Indonesia toen Sumitro Djojohadikusuma, de minister van onderzoek, publiekelijk de mogelijkheid niet uitsloot dat men zich met atoomonderzoek

bezig zou kunnen gaan houden. In 1981 werd bekend dat de Australische geheime dienst zich zorgen begon te maken over Indonesische plannen voor een atoombom. In 1987 werd een 30 megawatt proefreactor bij Serpong in werking gesteld. Serpong ligt 100 km. ten zuiden van Jakarta. In 1987 werd ook bekend gemaakt dat Mitsubishi, Westinghouse (U.S.), Framatom (Frans), Kraftwerke Union en AECL (Canadees) zich bezig zouden gaan houden met een haalbaarheidsonderzoek voor een grote atoomcentrale. In de westerse wereld heeft de atoomindustrie het niet gemakkelijk. Daarom probeert deze bedrijfstak de markt te verplaatsen naar de derde wereld. Westerse regeringen helpen de atoomnijverheid daarbij graag een handje. Zo heeft bijv. de Italiaanse regering rond de 1,6 miljoen gulden gestoken in een onderzoek naar een gunstige locatie voor een atoomfabriek in Indonesia. Ondertussen heeft de militaire dictatuur besloten dat er bij Muria, op de noordkust van Midden-Java, 458 km. ten oosten van Jakarta, een 600 megawatt centrale gebouwd gaat worden. De locatie lijkt de heren geschikt vanwege het relatief lage bevolkingsgetal, het ruim voorradige koelwater, en de minder hoge seismische activiteit (aardbevingen enzo) in het gebied. Indonesia is vulkanisch het meest bewogen gebied op aarde, maar op Muria is dat blijkbaar iets minder. Java is trouwens één van de dichtstbevolkte gebieden ter wereld. De uranium zal van West Kalimantan komen, evenals de nodige zirconium. De directeur-generaal van het nationale bureau voor atoomenergie, Djali Ahimsa, heeft beloofd dat het nucleaire afval niet schadelijk zal zijn. Het vrijkomende gas zal met behulp van speciale filters zodanig bewerkt worden dat er per jaar maar twee milli-curie vrijkomt. In het jaar 2000 moet de fabriek operationeel worden. De bekendmaking van dit plan valt samen met onrust in Indonesia over de stijging van de elektriciteitsprijs van 25 procent. De vraag blijft echter waarom een grote olie-exporteur als Indonesia, dat ook enorme gasvoorraden heeft en ook geweldige mogelijkheden om waterkracht en zonne-energie te gebruiken, zich met atoomenergie wil bezighouden. Het antwoord lijkt duidelijk: Indonesia heeft weliswaar het non-proliferatieverdrag, tegen de verspreiding van atoomwapens ondertekend, maar is ook een agressieve militaire dictatuur. En welke generaal wil niet het beste voor zijn jongens?

EUROPE

STROMEN TEGEN EUROPA

"Europa tegen de Stroom": een nieuw cultureel sausje voor een onverteerbare herstructurering van het Europese kapitaal?

"Ondanks het contact met zoveel alternatief Europa zijn de organisatoren verrast door de anti-festivities in Den Haag. Europa 92 zegt hen niet zoveel. Europa eigenlijk ook niet, maar Nederland is te beperkt en de wereld wat te groot, dus is om praktische redenen maar gekozen voor een Europese beurs" (citaat uit NN-39)

Dit lijkt verdornd veel op het culturele spektakel rondom de European Festivities in Den Haag. Het interview sloeg dan ook als een bom in op de voorlaatste dag van de symposia rond het thema "Stop Europa 92" in Den Haag.

De grote nadruk die in het bovengenoemd interview met de organisatoren van het Amsterdamse gebeuren gelegd werd op een strikte scheiding met de actie-dagen in Den Haag laat het ergste vermoeden; namelijk dat de yuppieficering ook al aan de randen van de beweging begint te knagen. Het krantje van Europa tegen de Stroom, dat bijna gelijktijdig in omloop kwam, gaat weliswaar wat gedifferentieerder met het thema om. Toch ontbreekt ook daar een helder antwoord op de vraag: "Tegen welke stroom?"

De argumentatie voor de strikte scheiding wordt op twee hoofdpunten gebaseerd:

- "Europa tegen de Stroom" omvat een geografies groter gebied, namelijk Oost- en West-Europa, dan het Europa van de 12 lidstaten.

- "Europa tegen de Stroom" werd ontwikkeld en op touw gezet vóórdat de europa-euforie in Nederland de kop op stak.

Op beide punten kan duidelijk worden gemaakt, dat er iets niet helemaal klopt aan de houding van de organisatie van de beurs/kultuurmanifestatie; zodat we een duidelijke aanvulling aan het gebeuren moeten geven.

Het is juist, dat de eerste aanzet tot de manifestatie al een aantal jaren geleden werd genomen. Maar heel langzaam is het uitgegroeid tot wat het nú beloofd te worden: op een toplokatie met allure (standhuur f360,-), onder internationale deelname uit Oost en West, met een keur aan technische snufjes op het gebied van informatie-uitwisseling Het Europa Tegen De Stroom.

Deze superlatieven mogen dan misschien dienstbaar zijn voor het aanboren van sponsors en subsidiegelden. Voor de uitgenodigde en deelnemende uitgeverijtjes,

blaadjes, platenlabels en videoklups en voor de aanwezige mensen zal het allerminst de bedoeling zijn geweest, zich onder het kopje "radikaal-liberaal" te laten vangen voor een ontmoetingsgebeuren met "alternatieve, kritiese, radikale en autonome media-werker/sters.

Als LINKS niet de richting is van de radikaliteit en de autonomie, maar slechts een min of meer toevallig bijverschijnsel (zoals dat in het krantje gezegd wordt), zullen vele mensen in de beurs zich die dagen behoorlijk bedregen en verraden voelen.

Want Rechts en Verrechtsing is de "mainstream" in onze samenleving... en over de grens. Het in de krant aangehaalde voorbeeld van Solidarnosc, dat eerst wél erbij hoorde, maar nu opeens tot de hoofdstroom wordt gerekend is verhelderend. Het deelnemen aan de heersende macht heeft namelijk alles te doen met het opgeven van een groot aantal principes.

En het zijn juist deze principes, dat de deelnemers verbindt!

Het idee Europa als een of andere eenheid is niets nieuws (ook voor de organisatie van de Amsterdamse beurs) en is zeker nooit uitsluitend beperkbaar tot een geografies begrip.

Europa als kultuurgebied hangt altijd samen met een afgrenzing naar buiten toe: van mensen en hun geschiedenis, hun warenverkeer, hun ideeën enz.

Vaak duikt in de geschiedenis het begrip Europa op, wanneer er sprake is van een "dreiging" van "vreemde" culturele dan wel economiese invloeden.

Nog niet zo lang geleden werd veelvuldig gesproken over het "Europäische GrossRaum", waarvoor zich het ariese ras bijzonder heldhaftig zou moeten inzetten. En vandaag aan de dag wordt opnieuw geprobeerd met Europa'92 ons allemaal een herstructurering van de samenleving

in al haar geledingen door de strot te duwen, die vijftig jaar geleden ook al op tafel lag. Waarmee ik alleen maar wil zeggen, dat Europa altijd een betekenis heeft; in ieders hoofd, in elk kultuurgebied, op elk moment.

Het tijdloos maken van het begrip Europa is niet alleen verdacht maar zonder meer depolitiserend. En dát is precies het grote gevaar, dat de manifestatie bedreigt.

Onze media zijn van ons en niet geschikt voor een yuppie-gebeuren. Dus..politiek de beurs in!!

KRAAKKAFEE DE ONDERBROEK, NIJMEGEN

Ondanks het feit dat er nog maar heel weinig vrijplaatsen zijn, blijkt ons steeds weer dat veel mensen gewoon niet weten waar die plekken te vinden zijn. Plekken die ongebonden, autonoom en onafhankelijk gewoon tegen de stroom in blijven gaan, zo goed en zo kwaad als het gaat. De Onderbroek is zo'n plek of probeert het in ieder geval te zijn. In Nijmegen zelf is de Onderbroek allang een begrip met alle voor- en tegenstanders. Wat ook geen wonder is na het optreden van meer dan honderd bands in 3½ jaar tijd. De O.B. is indertijd (februari 1986) ontstaan als initiatief van drie groepen mensen die tegelijkertijd het idee hadden gevat een nieuwe uitgangsgellegenheid te creëren uit onvrede met de bestaande kroegen. Ook al liep de invulling van de groepen flink uiteen (grofweg socio's, punks en heksen) werd toch besloten samen iets op te bouwen. De bewoners van de Grote Broek gingen er met frisse tegenzin mee akkoord hun kelder in een kroeg annex konsertzaal om te laten toveren. Poen kwam vooral uit eigen zakken, aangevuld met wat subsidietjes. Na veel zweet, stress, blaren en lol konden al snel de eerste bandjes optreden (o.a. de Membranes).

Het uitgangspunt nu is hetzelfde als het uitgangspunt toen; namelijk beginnende bands een kans geven, eigen muziek naar de stad te halen, een betaalbare (goedkope dus) kroeg zijn voor iedereen die zich lekker voelt in dat aparte sfeertje. En tenslotte met de winst andere toffe initiatieven te steunen. Zo ging er al veel geld naar: axes, manies, demo's, Nicaragua, Goudvishal, hongerstaking, kraken, videokafé, eetkafé, Zwart Behang, Shellblokkade enz., enz..

Ondanks tegenwerking van de plaatselijke horeca, druk van de gemeente en een inval van de wouten is de O.B. springlevend. Niet zonder problemen overigens. Want ook in de Onderbroek duiken steeds weer mensen op die denken er dope te kunnen gebruiken of echt niet snappen dat een band hoe goedkoop dan ook toch altijd kosten met zich meebrengt. Maar dit zijn gebruikelijke problemen waar ieder kraak-kroeg over mee kan lullen. De groep mensen die de Onderbroek draaiende houden verandert constant en ondertussen hebben er zo'n 40 mensen direct meegeholpen aan het draai

en van de kroeg en organiseren van concerten, benefiets, videoavonden enz.. Iedereen die wil kan er een avondje muziek draaien, mitsgevarieerd. En ieder initiatief dat niet teveel tegen onze eigen principes ingaat is mogelijk en zal indien nodig zoveel mogelijk ondersteund worden. Ook binnen de Onderbroek zijn er initiatieven genomen zoals de verkoop van cassettes van bands die in de Onderbroek hebben gespeeld. Zo zijn er o.a. cassettes van live-optredens van Do or Die, The Plot, Grot, Neuroot, Ultimate Sabotage, Inferno, Colera, No Pigs en zo'n 60 anderen. Dit alles voor de extreme prijs van rond de 4 piek.

We kunnen er natuurlijk nooit voor zorgen dat iedereen het naar z'n zin heeft. De één wil meer politieke inhoud, de ander meer muziek. De één wil meer hardcore, de ander meer hippie. Maar de kracht (dus ook de zwakte) van de O.B. is dat de bezoekersters zelf kunnen bepalen wat er gebeurt. Wil je een politieke avond, ga je gang, wij zullen zoveel mogelijk helpen. Wil je een bepaalde band in de Onderbroek, regel maar! Wil je een hippie-avond, te gek. Alleen zo kunnen mensen ook zeggen dat het ook/juist hun kroeg is. Als mensen dus kritiek hebben is het aan hen zelf dingen te veranderen. Wij zullen je altijd onze steun geven, mits binnen onze limieten en principes. Helaas blijkt toch vaak dat het bij oordelen blijft maar initiatief nemen is weer een tweede vaak schijnbaar te moeilijke opgave voor veel mensen. Toch blijven we mensen uitdagen en gaan we door met flink veel lol en flink veel stress. En het feit dat er in die 3½ jaar nog niet één grote knokpartij is geweest geeft voor ons toch wel iets aan. Dit samen met veel toffe bands uit: Zweden, Japan, Spanje, Italië, Brazilië, B.R.D., België, Engeland, U.S.A., Frankrijk, Baskenland maar ook uit Oss, Uden Wormer, Winterswijk enz. enz.. Verder waren er ook nog verschillende benefietfeesten (waarbij ook de grote zaal boven gebruikt werd i.s.m. anderen die vaak de benefiets organiserden) voor o.a. het ANC, wijlen de FLAM, een eigen toerbus, Koerdistan, Palestina, Black Driehoek, I.A.B., Radio Rataplan, Shellblokkade. Dit samen geeft ons een tof gevoel en sterkt ons alleen maar om door te gaan. Aan de ene kant om ons eigen leven een beetje zelf te bepalen en aan de andere kant om toffe andere initiatieven die ook aan onze eigen subcultuur bijdragen, te steunen. Evenals de axes tegen de gevestigde orde. Daarom zijn wij er voor

onszelf en eenieder die zich lekker voelt in de Onderbroek. Wij bepalen zelf wel waar en hoe we willen leven.

-RECHT IS EEN GEVECHT TUSSEN SLOKOPPEN WELVOLDAAAN EN KRUI-MELVRETERS ZONDER NAAM
-SUMUD AAN ALLE POLITIEKE GEVANGENEN
-TEGEN HET EUROPA VAN HET KAPITAAL STRIJDEN WIJ INTERNATIONAAL

Kom zelf eens kijken, we zijn iedere zaterdag van 23 tot 04.00 open en de deur gaat om 02.00 dicht. N.B. bandjes zijn te bestellen via een briefje o.v. v. Okapi productions

Onderbroek
Tweede Walstraat 19
Nijmegen.

Verwacht 16 september Blind uit Eindhoven
30 september Disabuse en Incertitude
7 oktober benefiet voor nieuw axieblad.

PARDON!

Amsterdam, 1 september

Beste Zwarte,

kunnen jullie de volgende oproep in het volgende nummer van NN plaatsen? Wij zitten namelijk met zijn tweeën in de algehele malaise te springen om nieuwe medewerkersters.

bedankt, Willem.

KLACHTENBURO POLITIEOPTREDEN ZOEKT NIEUWE MEDEWERKERSTERS

Het Klachtenburo Politieoptreden Amsterdam is een vrijwilligsterersorganisatie die bestaat sinds 1977. Zij heeft zich ten doel gesteld onterecht of onrechtmatig optreden door de politie aan de kaak te stellen en te proberen veranderingen in dit optreden aan te brengen. Verder proberen wij mensen die in aanraking zijn gekomen met dergelijk politieoptreden te assisteren bij het indienen van klachten of het zoeken naar andere oplossingen voor hun klachten.

Om deze doelen effectief te bereiken ondernemen wij de volgende activiteiten:

- Een driewekelijks spreekuur, waar mensen met klachten of voor advies kunnen langskomen. Deze mensen worden geassisteerd bij het indienen en het verdere verloop van de klacht;
- Het publiceren van rapporten of artikelen over klachten en misstanden bij de politie;
- Het onderhouden van contacten met organisaties, die betrokken zijn bij de politie om misstanden aan te geven en er iets aan te veranderen.

Omdat wij op dit moment gekonfronteerd worden met een ernstige onderbezetting, zijn wij op zoek naar nieuwe medewerkstersters. Van hen wordt verwacht dat zij zich ongeveer 10 uur per week actief inzetten voor het klachtenburo. Onder deze 10 uur vallen het deelnemen aan onze wekelijkse vergadering en het draaien van spreekuur. De rest van de tijd wordt gevuld met het werken aan klachten en aan andere activiteiten.

Kom langs of bel: **KLACHTENBURO POLITIEOPTREDEN**
ROZENGRACHT 105
1016 LV AMSTERDAM

openingstijden: maandag 16-18 uur 258000 dinsdag donderdag 16-18 uur

Rozengracht 105 1016 LV Amsterdam telefoon 020-258000 postgiro 3804256

PERSKOMMUNIEKE ONTVOERING BURGEMEESTER REIGER UTRECHT

11-9-'89

Ons geduld is ten einde gekomen. De situatie analyserend kunnen wij tot niets anders besluiten dan een snelle afloop te forceren in de kwestie 'burgermeester Reiger'. Sinds 12 april '89 houden we deze Utrechtse regent in gijzeling. Aanvankelijk verschenen in de pers met enige regelmaat berichten over de ontsokkelde burgervader, daarna werd er niets meer vernomen.

Oorzaak hiervan zijn de onderhandelingen die in het diepste geheim gevoerd zijn met het gemeentebestuur van Utrecht. Met dit communiqué verbreken wij het stilzwijgen en daarmee de onderhandelingen. Tot nog toe zijn onze eisen niet ingewilligd. De kraakpanden Maliebaan 73 en Maliesingel 32 zijn niet -zoals de eis was behouden. Pas toen wij hierop dreigden om Burgermeester Reiger om te smelten tot stuivers, leek het gemeentebestuur ons tegemoet te willen komen.

Om de druk van de ketel te halen werd er een derde kraakpand, Burgermeester Reigerstr 28, niet ontruimd maar gevorderd van de eigenaar. In onderhandelingen werd overeengekomen om de door ons geëiste losgeldsom om te zetten in een begrotingspost van f1.000.000,- voor het behoud van in Utrecht met ontruiming bedreigde kraakpanden. In dit zeer veevoorderde stadium van de onderhandelingen vernamen wij van onze tussenpersonen dat de gemeente zich onmogelijk aan de afspraken zou kunnen houden: onder de dreigende artikel-12-status zou een dergelijke begrotingspost niet te verantwoorden zijn.

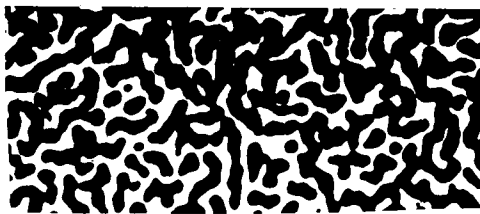
Wij weten dat dit niet meer dan een lafhartig excuus is. De gemeente heeft slechts tijd willen winnen voor een geheel andere 'oplossing': tegen onze voorwaarden in heeft zij de politie ingeschakeld. Uit welingelichte bronnen weten wij dat deze op haar beurt bijstand heeft gevraagd voor een gewelddadig en repressief optreden tegen onze en de ons steunende militieën. Op de Yankee-luchtmachtbasis Soesterberg worden voorbereidingen getroffen voor beschietingen van onze bases in Utrecht en omstreken. De Franse marine stoomt op naar de territoriale wateren, en bij Lobith is een onderzeeër van de Zwitserse marine gesignaleerd. De Scouting Nederland wordt gemobiliseerd om

in het achterland de orde te handhaven, en de dirigent van de Utrechtse politiekapel is verzocht om een nieuw, dertien-de couplet van het Wilhelmus te componeren.

Ons geduld is ten einde gekomen. De situatie analyserend kunnen wij tot niets anders besluiten dan een snelle afloop te forceren in de kwestie 'burgermeester Reiger'. Onze eisen zijn bekend. Er komt geen nieuw ultimatum, geen nieuwe onderhandelingen. Vanaf nu kunnen wij elk moment overgaan tot liquidatie van burgermeester Reiger. Wil het gemeentebestuur dit nog voorkomen dan moet ze snel, en op de enig juiste wijze handelen.

"A STRUGGLE WITHOUT CASUALTIES IS NO STRUGGLE" Steve Biko, 1973

BRAVO- Burgermeester Reiger Aan Verkiezingskoorts Overlijdend

GEEST VAN DOMELA LIJMT STEMBURO'S DICHT

ALS STEMMEN ZIN HEEFT, DAN
VALT HET POTLOOD ONDER DE WAPENWET

"Men kan stemmen of niet, de werkelijke toekomst ligt in de akties in de wijken, bedrijven, scholen, gemeenschappen, als zulke akties bevrijden en solidariteit bevorderen." (Anton Constandse)

Vandaag is het 6 september 1998. In Zuid-Afrika is de zwarte meerderheid van de bevolking uitgesloten van de blanke verkiezingen en wordt de campagne van burgerlijke ongehoorzaamheid tegen apartheid en het onthouden van stemrecht aan zwarten met geweld beantwoord. In Nederland maken veel 'progressieven' de weg naar het stemburo om hun stem uit te brengen op 'linkse' partijen zoals Partij van de Arbeid, Groen Links en De Groenen, terwijl migranten ('vreemdelingen' op grond van het nationaliteitsbeginsel zijn uitgesloten van het politieke participatierecht. Hoewel stemrecht voor zwarten in Zuid-Afrika en migranten in Nederland volgens velen voor wat betreft gelijkberechting een verbetering is, verandert het feitelijk niets aan de par-

mentaire democratie die in wezen autoritair, racistisch, patriarchaal en imperialistisch is. Door te stemmen op partijen voorziet men de regering van de vereiste steun, terwijl het handelen blijft voorbehouden aan de regering. Het parlementaire systeem is een stelsel van behoud en niet van verandering. "Alle hervormingen dienen slechts om de bestaande staat te verstevigen", zei Domela Nieuwenhuis al in de negentiende eeuw. Degenen die vandaag stemmen, legitimeren de staat, wier functie niets anders is dan het scheppen van politieke, economische, militaire en juridische voorwaarden voor de onderdrukking van de kiezer zelf.

De kiezer legitimeert het gebruik van artikel 140. Dit wetsartikel, dat onder invloed van het Europese anti-terreur overleg TREVI inmiddels in bijna alle EG-landen is ingevoerd en in Nederland gebruikt is tegen Domela Nieuwenhuis, Mariënburcht-kraakers, VAK-mobiel en NADFM, straft het lid zijn of ondersteunen van organisaties die "het plegen van misdrijven ten doel hebben" en schaft individuele aansprakelijkheid af.

De kiezer legitimeert dat Nederland op gaat in een Verenigd Europa. Een Verenigd Europa dat de konkurrentiepositie van West-Europese Multinationals op de wereldmarkt verbetert. Wat een verscherping van de uitbuiting en onderdrukking, zowel hier als in de drie continenten (de derde wereld), inhoudt.

De kiezer legitimeert een racistische vluchtelingenpolitiek, vrouwenonderdrukking, cityvorming, enz. enz. Door te stemmen dwing je geen veranderingen af. Veranderingen moet je bevechten, door zelforganisatie en direkte aktie. Door je hier tegen al die instituties te verzetten, die de onderdrukking hier en elders mogelijk maken. Daarom zijn afgelopen nacht de deursloten van tientallen stemburo's in Haarlem, maar ook van stemburo's in steden zoals Amsterdam en Den Haag, dichtgelijmd. Duizenden kiezers zullen vandaag voor niets hun weg naar de stemburo's maken. De legitimeert van de nieuw te vormen regering is daarmee ondermijnd. De slaafse onderdrukking van de kiezer tot staan gebracht.

-STOP REPRESSIE, STOP ARTIKEL 140!
-TEGEN EEN VERENIGD EUROPA VAN DE MULTINATIONALS!
-VOOR DIREKTE AKTIE EN INTERNATIONALE SOLIDARITEIT!
-STEM NIET. STEMMEN BEVESTIGT HUN MACHT, BREEK DIE MACHT!

de geest van Domela Nieuwenhuis

STRAATFEEST/MANIFESTATIE TESSELSCHADESTRAAT, AMSTERDAM

1 oktober

Tesselschadestraat 7 en 9, twee al bijna 4 jaar gekraakte panden in het hart van Amsterdam, tussen hotels, kantoren en oprukkende city-vorming. Eigenaar is de gemeente Amsterdam. Onze plannen om de panden in erfpacht te nemen, om zodoende betaalbare huisvesting en eigen beheer van de panden op 'legale' basis voort te zetten, zijn door de gemeente steeds van de hand gewezen. Zij geeft principieel de voorkeur aan luxe-appartementen en bijbehorende rijke mensen op deze plek in de stad, boven mensen met een minimum-inkomen.

Een koper is gevonden: projektontwikkelaar Boudewijn Etienne de Court-Onderwater. Ook het juridische middel om ons te ontruimen: anoniem dagvaarden. De datum geprikt: vanaf 19 november kunnen we ontruimd worden. Wat hun niet gelukt is, is ons verzet af te kopen door het aanbieden van sloopetages als tijdelijke vervangende woonruimte.

WIJ GAAN ER NIET UIT !!!!!

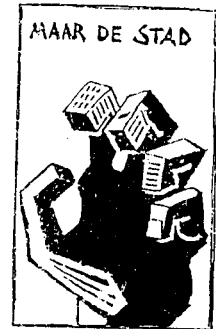
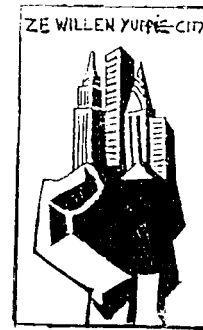
- Omdat de panden voor ons van wezenlijk belang zijn, als dak boven ons hoofd, als de ruimte om op onze eigen manier te kunnen wonen en leven, als de materiële basis onder de strijd die we verder voeren.
- Omdat we kwaad zijn op de gemeente die onze plannen met de panden stelselmatig genegeerd heeft, die ons weg wil werken ten gunste van city-vorming, yuppifikatie en een sterke (konkurrentie) positie ten opzichte van de andere west-europese steden in het streven naar de Europese eenwording.

Daarom en omdat wij niet de enigsten zijn die strijden voor zelfbepaalde manieren van wonen, voor een rechtvaardig huisvestingsbeleid en voor een inrichting van de steden waarbij mensen centraal staan in plaats van kapitaalbelangen, organiseren wij op 1 oktober van 14.00 tot plusminus 18.00 uur een straatfeest in de Tesselschadestraat. (Tussen de Stadhouderskade en de Vondelstraat).

Onder het motto 'De stad, dat zijn wij met ons allen', zullen mensen spreken over de manier waarop zij strijd voeren tegen city-vorming en voor zelfbepaalde manieren van wonen. Wij zullen daarvoor mensen vragen uit kraakgroepen, buurtgroepen, organisaties die zich bezighouden met huisvesting, mensen uit Amsterdam, maar ook uit andere steden in Nederland en ook uit het buitenland. Het gaat om kennismaking met elkaar, uitwisseling van ervaringen en ideeën en het bundelen van onze kracht. Daarnaast zullen er straatmuzikanten e.d. optreden, infostand zijn en natuurlijk iets te eten en te drinken.

Wij nodigen jullie allemaal uit om op 1 oktober naar de Tesselschadestraat te komen. Wanneer jezelf nog een bijdrage denkt te kunnen leveren aan het feest, in welke vorm dan ook, geef dat dan tijdig aan ons door. Het feest wordt wat we er met ons allen van maken.

SABOTEER HUN PLANNEN !!
VERDEDIG DE PANDEN !!!!!
TESSELSCHADESTRAAT 7&9 BLIJFT !!!!!

TESSELSCHADESTRAAT 7&9 BLIJFT!!

saboteer hun plannen!
verdedig de panden!

Agenda

dinsdag 19 september, utrecht
het aku is weer open!!!

20 september, Wageningen

In het info-kafee WRAK een zgn. auw-auw-auto-avond met spreekster, dia's en diskuzz. 20 uur in Herenstraat 11, 1 piek.

22 september, Amsterdam

Benefiet voor Wolters in Groningen met alleen maar Groningse groepen. 21 uur in de Binnenpret, Amstelveensweg 134 (tram 1 of 6) kost 2,50.

vrijdag 22 september, utrecht

benefiet voor het verzet in El Salvador (FMLN) met twee video's: 'de wapens van de verbeeldding' en 'tiempo de victoria'. Verder spelen zoster, the plot en the ex. Ook spreker en stands. aanvang 16.30 kost 5 piek, in het aku, voorstraat 71

23 september, Zoetermeer

El Salvador-benefiet met The Plot en Cash Meat + Pop Quilbeques. In Mevr. Latenstaan, Van Beeckstraat 64a, 079-313969. Begint om 20 uur en kost ten minste 5 piek.

27 september, Wageningen

videokafee WRAK, vanaf 21.30 uur een anti-fascistische speelfilm en een korte inleiding over de anti-fascistische groepen in Engeland, Berlijn en Hamburg. Kost 1 gulden en het kafee is al om 20 uur open.

27 september, Den Haag

El Salvador-avond met inleiding en de documentaire Tiempo de Victoria. Buitenom 214, 21 uur.

13 t/m 15 oktober, Krommenie

"Utopia-bestaat-kongres" o.a. over de vraag of er een ideale staatsvorm bestaat, over Shell en ecologie en MacDonalds. A.h.v. de 5 hoofdlijnen: Anarchisme, Feminisme, ideeën over ecologische staatsvormen, Marxisme-Leninisme en Afrikaans Socialisme.

Het zal plaatsvinden in "De Grote Weiver", Weiver 37. Info op di. en vr. tel. 020-851738 (Matthijs). De organisatie is in handen van de Pacifisties Socialistiese Jongerenroepen.

18 t/m 20 oktober, Amsterdam

Fototentoonstelling over Nicaragua, Schippersstraat 11 van 10 tot 17 uur.

Rotterdam

Iedere dinsdag vanaf 19 uur politiek pannekoekhuisje in de Fabriek, Mathenesserdijk 414.

DE ZWARTE 35

DE ONTMOETINGEN TUSSEN RIA (REVOLUTIONAIR INITIATIEF A'DAM) EN ANS (AMSTERDAMSE Nihilistische SEKTIE) VERLOPEN AL JAREN ZEER GESPANNEN...

ALS PLOTSKLAPS, EEN STEM VAN BOVEN!

Leuk dat Ria en Ans het zo goed met elkaar kunnen vinden, tegenwoordig.

DE EENHEID BINNEN DE WOONGROEP WAS AL ENIGE TIJD VERTE ZOEKEN...

HET IDEE OM EEN TOWW TE SPANNEN OM DE WOONGROEP PAKTE GOED UIT... EENHEID VOOR EN NA HET ONTBIJT!

EN DAARBIJ IS HET TOWW WAANZINNIG HANDIG TEGEN AANVALLEN VAN BUITENAF!

WAT IS ER TOCH ALLEMAAL AAN DE HAND?

Iedereen lijkt zo in de war...

HET IS GEWOON ALLEMAAL STRESS NA EEN DRUKKE TIJD EN WEINIG SLAAP

